

TARİHTE MEDENİYETLER

İlk insanlar vahşi miydi?

Soru: İlk insanların vahşi olduğu söyleniyor. İlk insan Hazret-i Âdem'e, yaşamak için gerekli olan gıda, elbise, alet gibi şeyleri ve bunları elde etmenin yollarını, **Allahü teâlâ** bildirmedi mi?

CEVAP:

Elbette **Allahü teâlâ** bildirdi. Hazret-i Âdem ve çocukları, ilimsiz, fensiz, görgüsüz değildi. Hazret-i Âdem ve ona iman eden torunları şehirlerde yaşarlardı. Okuma, yazma bilirdi. Demircilik, iplik yapmak, kumaş dokumak, çiftçilik gibi sanatları vardı. İslam harfleriyle gönderilen yazı, ilk insan Hazret-i Âdem'le birlikte dünyaya yayılmıştır. Daha sonra torunlarından ırklar, çeşitli diller ve alfabeler meydana çıkmıştır.

Bugün, Asya, Afrika çöllerinde ve Amerika ormanlarında vahşiler yaşadığı gibi, Hazret-i Âdem'den sonra da bilgisiz, basit yaşayanlar vardı. Fakat, bundan dolayı ne bugünkü, ne de ilk çağdakilerin hepsi için, vahşi denilemez. **Allahü teâlâ**nın, Hazret-i Âdem'e gönderdiği kitaplarda, iman edilecek hususlar, çeşitli dillerde lügatler, namaz, oruç, gusül, birçok sanatlar, tıp, ilaçlar, aritmetik, geometri gibi şeyler bildirilmişti. Altın para basılmıştı.

Taş devri, tunç devrinin aslı yoktur. İnsanların maymundan gelmesi, uzay insanları, Ufo yalanları gibi bu da hayal mahsulüdür. Bir karıncayı, bir hücreyi bile yaratmaktan aciz olan dinsizler, bütün kâinatı yoktan yaratan **Allahü teâlâ**yı inkâr maksadıyla böyle şeyler uyduruyorlar. Her şeye gücü yeten Cenab-ı Hak, ilk insan ve ilk **Peygamber** olan Hazret-i Âdem'e her ilmi öğretti. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Âdem'e bütün isimleri öğretti.) [**Bakara** 31]

Bu husustaki hadis-i şeriflerden ikisi de şöyle:

(Âdem, Cennetten dünyaya inince, Hak teâlâ, ona her sanatı, her ilmi öğretti.) [**Taberânî**]

(**Allahü teâlâ**, Hazret-i Âdem'e bin çeşit sanat öğretip buyurdu ki: Evlat ve zürriyetin, bir sanatla rızkını talep etsin! Dini geçim vasıtası yapmasın!) [**Hakim**]

İlk insanların işaretle anlaştıkları da yalandır. Hristiyan ve yahudiler de, Hazret-i Âdem'in Cennette meleklerle konuştuğunu kabul ederler. **Hadis-i şerifte**, (Âdem, **Allahü teâlâ** ile konuşan bir **Peygamber**dir) buyuruldu. (Beyheki)

Hazret-i Âdem'in çocukları, kabilelerle başka başka ülkelere gittiler. Ayrı dil ile konuştular. Böylece babalarının bildiği dilleri unuttular. (Mirat-i Kâinat)

Hazret-i Âdem'den sonra medeniyette gerileyen kavimler olmuştur. Buna rağmen Hazret-i Nuh zamanında da maden ocakları işletilip, çeşitli aletler, makineler yapılmıştı. Hazret-i Nuh'un gemisinin, kazanı kaynatarak hareket ettiği, yani buharlı gemi olduğu Kur'an-ı kerimde bildiriliyor. (Hud 40)

Kazılarda medeniyetlere rastlanması, eski insanların vahşi olmadıklarını göstermektedir. Kazılarda ilkel toplumlara da rastlanması, medeniyetlerin, zirveye çıktığını, sonra çeşitli sebeplerle yıkıldığını göstermektedir. Her medeniyet yok olunca, yenisini kurmak için sıfırdan başlamak gerekir.

Medeniyet grafiği inip çıkmıştır. Medeniyetlerin zirvedeki durumlarını görüp, eski insanların hepsine medeni demek nasıl mümkün değilse, medeniyetler yıkılınca yeni kurulan medeniyet seviyesi çok düşük olanlara da bakıp hepsi vahşi idi denilemez.

Putlara tapınılan bir toplum bulununca, ilk insanların çok tanrıya taptığı da söylenemez. Yani ilk insanlar çok tanrıya tapardı, sonra tek tanrıya tapılar görüşü çok yanlıştır. İlk insan ve aynı zamanda ilk peygamber olan Âdem aleyhisselam, **Allahü teâlâ**ya ibadet ederdi. Asırlar sonra puta tapanlar çıkmıştır. Şimdi bile yeryüzünde çeşitli dinler mevcuttur. Ateşe, ineğe tapanlar vardır. Herhangi bir sebeple bugünkü medeniyet yıkılsa, Hindistan'da bir kazı yapılırsa, bütün dünya ineğe tapıyordu mu denir?

Bu vesikalar gösteriyor ki, ilk insanlar vahşi değildi. Taş, tunç devri gibi devirlerin yalan olduğu pek açıktır, ilimle alakası yoktur. Evrimcilerin ve devrimcilerin uydurmasıdır. Onlar, kendi teorilerine bilim derler. Evrim tenkit edilse, siz bilime karşı çıkıyorsunuz diye Müslümanları kötülemeye çalışırlar. Dinimiz kesinlikle ilme karşı değildir. Zaten din ayrı, ilim ayrı değildir. Fen ilmi İslamî ilimlerin bir koludur. (Din, ilme aykırıdır) demek, evrimci ve devrimcilerin bir iftirasıdır.

Dillerin meydana çıkışı

Dinsizler, hiçbir vesikaya dayanmadan, sırf dinleri inkâr için, ilk insanın konuşma bilmediğini, işaretle anlaştığını söylüyorlar ise de hadis-i şerifte buyruldu ki:

(Âdem aleyhisselam, **Allahü teâlâ** ile konuşan bir peygamberdir.) [**Hakim**]

Allahü teâlâ, Âdem aleyhisselama, şu anda dünyada mevcut bütün dilleri öğretti. Âdem aleyhisselam da, Arapça, Süryanice, İbranice ve diğer bütün dillerde kitaplar yazıp her dil ile konuşmuştur. Bu husustaki delillerden biri **Bakara** suresinin, (**Allahü teâlâ**, Âdem'e bütün isimleri öğretti) mealindeki âyet-i kerimesidir.

Hazret-i Âdem, Hak teâlâdan öğrendiği için, varlıkların adlarını, bütün dil ve lügatları biliyordu. Çocukları bütün dilleri konuşuyordu. Hazret-i Âdem vefat edince, çocukları kabileler halinde başka başka ülkelere gittiler. Her kabile, ayrı bir dil ile konuşuyordu. Böylece çocukları babalarının konuştuğu diğer dilleri unutmuşlardı. O anda konuştukları dil ile kaldılar. (Mirat-ı Kâinat)

Tarihte medeniyetler

Soru: Medeni ve medeniyet nedir?

CEVAP:

Güzel ahlak sahibi olan ve zamanının fen bilgilerinde yükselmiş olan Müslümana medeni denir. Fende ilerlemiş, fakat ahaksız olan medeni olamaz. Fende geri ve ahkları bozuk olana vahşi denir. Medeniyet, şehirler yapmak ve insanlara hizmettir. Bu da, fen ile,

sanat ve güzel ahlak ile olur. Kısacası, fen ve sanatın güzel ahlak ile birlikte olmasına medeniyet denir.

Medeni bir insan, her şeyden önce, güzel ahlaklı, dürüst ve çalışkandır. Fen ve sanatı insanların hizmetinde kullanır. Din terbiyesi almış, fen bilgilerini de öğrenmiştir. Sözü, özü doğrudur. İşlerini son derece dikkat ile başından sonuna kadar takip eder. Gerekirse, iş saatinden fazla çalışmaktan hiç çekinmez. Böyle çalışmaktan, iş görmekten zevk alır. Yaşlansa bile, kolay kolay işinden ayrılmaz. Âmirlerine itaat eder. Dininin emir ve yasaklarına titizlikle uyar. İbadetlerini asla terk etmez. Evladının imanlı, ahlaklı yetişmesine çok önem verir. Onları kötü arkadaşlardan, zararlı yayınlardan korur. Zamanın kıymetini bildiği için, her işini dakikası dakikasına yapar. Vaadine sadık olur. Din ve dünya vazifelerini bitirmeden içi rahat etmez. Bir işi geciktirmek, yarına bırakmak şöyle dursun, yarın yapılacak bir işi bugün yapar. Görülüyor ki, gerçek Müslüman ilerici; dinsiz olan ise gericidir.

İki çeşit medeniyet görülmüştür

Tarihte iki çeşit medeniyet görülmüştür. Bunlardan biri ilahi dinlere inananların ortaya koyduğu medeniyetler, diğeri de inançsızların uygarlığıdır. Eski Hind, Asur, Mısır, Yunan ve Roma uygarlıkları, putperest toplumların dünya hayat anlayışlarını göstermektedir. Onların ilah kabul ettikleri putların bazı insanlara, bilhassa krallara (Firavun, Promethe, Afrodit gibi) hulul ettikleri, yani vücutlarına girip yerleştiği, böylece bu kralların yarı tanrılaştıkları kabul edilirdi. Buna göre şekillenen günlük hayatta insanlar, asiller, aristokratlar, plepler, köylüler, köleler ve daha çeşitli isimler altında sınıflandırılır, **hakim** olan sınıflar diğerlerini dini, ekonomik ve beşeri bakımdan sömürür ve onlara zulmederlerdi. Atina'daki hipodromlarda insanları çıplak olarak spor müsabakalarına sokmak, çeşitli adlar altında tertipleedikleri eğlencelerde şarap içerek her türlü çılgınlığı yapmak ve Roma'da köle yaptıkları ve gladyatör dedikleri insanları birbirleriyle ölümüne dövüştürmek ve aç bırakılmış aslanlara parçalattırmak vahşeti, zevkleri idi.

Batı'nın ortaya koyduğu uygarlık, Hristiyan olan milletlerin eski inanç, örf ve âdetleri ile karışarak yarı putperest bir medeniyet olmuştur. Hazret-i İsa'dan sonra bozulmaya başlayan Hristiyanlık, felsefecilerin, papaların ve krallarının müdahaleleriyle daha çok bozulmuştur. Böylece Orta Çağ Avrupa'sı, puthaneye döndürülmüş kiliseler ile zalim derebeyi ve kralların şatoları etrafında binbir çeşit hurafe ile doldurulmuş kafalar, adalet ve merhametten mahrum kalbler ve cehaletin kararttığı daracık ufukları içinde kaba, görgüsüz ve yarı vahşi insanlarla doldu. Hastalıklar çaresiz, hastalar bakımsız, fakirler ve köylüler hor ve zelil, ilim adamları, düşünürler tehlikeli, kadınlar her türlü hakaret ve zilletin hedefi idi.

İslam medeniyeti

Müslümanların İspanya'yı fethederek burada bir İslam medeniyeti kurmaları ve Haçlı Seferleri sonunda, Avrupalılar önce şaşkınlık ve hayranlık içinde bocalamışlar, sonra yavaş yavaş uyanarak, çocuklarına Endülüs Üniversitelerinde fen bilgileri tahsil ettirmeye, İslam âlimlerinin fen bilgileri kitaplarını kendi dillerine çevirmeye ve Müslümanlarda gördükleri teknik aletleri yapmaya başladılar.

Bu arada İslam âlimlerinin eski Yunan filozoflarının bozuk kitaplarına verdikleri ilmi, inandırıcı cevapları okuyarak içine düştükleri bataklıklardan kurtulmaya çalıştılar. Bu hâl,

İslamiyet'in üstünlüğü karşısında ezilen ve papazların aforoz tehdidiyle suskunluk içinde olan Avrupalıları bu defa eski Yunan mitolojisini incelemeye, öğrenmeye sevk etti. Öğrendiklerini resim, heykel, felsefe ve edebiyat eseri, müzik bestesi olarak kendilerine göre yeniden yazarak ve yayarak yeni bir yol tuttular. Bunlara Rönesans, Hristiyanlık dininde yaptıkları değişikliklere de reform adını verdiler.

Böylece Avrupa'da gün geçtikçe tesiri azalan ve bir süs unsuru haline gelen bir kilise, ruhi açıklarını tatmin için sık sık değiştirdikleri sanat ve estetik anlayışları ile maddi refahı hedef alan bir ilim, teknoloji ve sanayileşme başladı. Fransızların övündükleri Versailles sarayında bir hamam yoktu. Su ve temizlik düşmanlığı, papazlardan başlayarak, krallarda, asillerde ve halkta yaygındı.

Müslüman milletlerden ve bilhassa Osmanlılardan görüp öğrendiklerini tatbik ederek, üzerinde asırlar boyu çalışıp geliştirerek bugünkü ilmi ve teknolojik seviyelerine ve ihtilallerle yerleştirilen rejimlere ulaştılar. Hristiyanlığın, bir fantezi ve teselli kaynağı olarak kabul ettikleri teslis denilen üç tanrı inancı bir süs eşyası olarak taşıdıkları haçlar ile her türlü eğlencelerinin sembolü haline gelmiş şarap ve kilise korolarından türemiş çılgın bir batı müziği ve bunların neticesi olarak her gün süratle artan ahlaki çöküntüye medeniyet demek mümkün müdür?

Medeniyetler içinde her bakımdan mükemmel olanı İslam medeniyetidir. İslam âlimleri, medeniyeti; beldelerin imar edilerek insanlığın ihtiyaçlarını karşılayacak, rahat ve huzur içinde yaşayacak şekle sokulması, insanların da ruhen, maddeten, fikren ve ahlaken yükselmesi şeklinde tarif etmişlerdir. Müslümanların tarih boyunca kurdukları bütün medeniyetlerin kaynağı, mümtaz örneği ve rehberi, asr-ı saadettir. Tarihte olduğu gibi, bugün de dinimizi iyi öğrenip, ona uymaya çalışırsak, maddi ve manevi sahada en yüksek bir medeniyete ulaşmamız son derece kolay olacaktır.

Batı'yı taklit etmek

Batı'nın bâtil inanışlarını, moda ve ahlaksızlıklarını taklit etmek, medeniyet değil, milletin bünyesinde tahribat yapmaktır.

İslam dini, Müslümanların tembel, miskin oturmalarına izin vermez. Müslümanların her türlü fen kollarında çalışarak ilerlemelerini, başka dinden olanların fende buldukları yenilikleri, onlardan öğrenmelerini, bunları kendilerinin de yapmalarını emreder. Ziraat, ticaret, doktorluk, kimya ve harp sanayiinde herkesten ileride olmalarını emreder. Müslümanlar, başka milletlerdeki her çeşit fen vasıtalarını araştırır, öğrenir ve yapar. Fakat onların bozuk dinlerini, kötü, çirkin huylarını, âdetlerini almaz, taklit etmez.

Tarihi bir mektup

Osmanlı devletinde Rus sefiri olarak uzun seneler çalışan İgnatıyef, hatıralarında, Sultan II. Mahmud zamanında 1821 de Rum isyanının planlayıcısı, Patrik Gregoryus'un Rus çarı Aleksandr'a yazdığı mektubu açıklamıştır. Mektup şöyledir:

(Türkleri maddeten ezmek ve yıkmak imkansızdır. Çünkü Türkler, Müslüman oldukları için çok sabırlı ve mukavemetli insanlardır. Gayet mağrur ve izzet-i iman sahibidirler. Bu hasletleri, dinlerine bağlılıklarından, kadere rıza göstermelerinden, ananelerinin

kuvvetinden, idarecilerine [devlet adamlarına, komutanlarına, büyüklerine] olan itaat duygularından gelmektedir. Türkler zekidir ve kendilerini müspet yolda yönetecek reislerle sahip oldukları müddetçe de çalışkan ve gayet kanaatkârdırlar. Onların bütün meziyetleri, hatta kahramanlık duyguları geleneklerine olan bağlılıklarından, ahlak güzelliğinden ileri gelmektedir.

Türklerde önce itaat duygusunu kırmak ve manevi bağlarını parçalamak, dini metanetlerini zayıflatmak gerekir. Bunun en kısa yolu, milli gelenek ve dinlerine uymayan yabancı fikir ve hareketlere alıştırmaktır.

Maneviyatları sarsıldığı gün, Türklerin kendilerinden şeklen çok kudretli, kalabalık ve zahiren **hakim** kuvvetler önünde zafere götüren asıl kudretleri sarsılacak ve onları maddi vasıtaların üstünlüğü ile yıkmak mümkün olabilecektir. Bu sebeple, Osmanlı Devletini tasfiye için, sadece harp meydanlarındaki zaferler kâfi değildir. Hatta, sadece bu yolda yürümek, Türklerin haysiyet ve vakarını tahrik edeceği için, dikkatli olmalıdır. Yapılacak iş, Türklere hissettirmeden, bünyelerindeki tahribatı tamamlamaktır.)

Bu mektuptaki (Türklerin maneviyat ve dinlerinin yıkılması için, onları yabancı âdetlere alıştırmak ve onlara hissettirmeden bünyelerindeki bu tahribatı tamamlamaktır) ifadesi çok ibret vericidir. Bu hedeflere ise, Batı'nın inanç, moda ve ahlaksızlıklarını taklide alıştırmakla ulaşılır. O halde oyuna gelmemelidir.

Batı ve vahşet

İslamiyet'i bir vahşet olarak tanıtan Hristiyanların yaptıkları vahşetler çoktur. Din namına yapılan Engizisyon zulümleri, Sent Bartelemi faciası ve buna benzer toplu öldürmeler, Hristiyanların, mezhepleri farklı olan dindaşlarına ve diğer dinlere karşı gösterdikleri akıl ermez vahşetleri birer birer teşhir etmektedir. Müslüman idareciler arasında hiçbiri, hiçbir zaman Hristiyanların yaptıkları gibi, zulümler yapmamıştır. İslamiyet'te hiçbir mahluka zulüm yapmak caiz değildir. Müslüman din adamları zulme mani olmuştur.

İngiliz ilim adamı Lord Davenport, Hazret-i **Muhammed** ve Kur'an-ı kerim adındaki kitabında diyor ki:

(Ahlak üzerinde son derece titizliğidir ki, Müslümanlığın az zamanda süratle yayılmasına sebep olmuştur. Müslümanlar, muharebede kılınca boyun eğmiş olan başka din adamlarını, daima af ile karşılamışlardır.

Juryo diyor ki:

Müslümanların Hristiyanlara karşı davranışı ile, papalığın ve kralların Müslümanlara reva gördüğü muamele, asla birbirine benzetilemez. Mesela 1572 yılı Sent Bartelemi yortu günü, IX. Şarl ve Kraliçe Katerina'nın emri ile Paris ve civarında 60 bin Protestan öldürüldü. Böyle nice işkencelerde dökülen Hristiyan kanları, Müslümanların harp meydanlarında döktükleri Hristiyan kanlarından kat kat fazladır. Bunun içindir ki, birçok aldanmış insanı, İslamiyet'in, bir zulüm dini olduğu zannından kurtarmak gerekir. Papalığın vahşet ve

yamyamlık derecesine varan işkenceleri yanında, Müslümanların gayrimüslimlere karşı davranışları, çok yumuşak olmuştur.

Chatfeld diyor ki:

(Müslümanlar, Hristiyanlara karşı, Batılıların Müslümanlara karşı uyguladıkları gaddar muameleyi uygulasalardı, bugün Doğu'da tek Hristiyan kalmazdı.)

İslamiyet, başka dinlerin hurafe ve şüpheler bataklığı ortasında, çiçek temizliği ile yükselmiş, akli ve fikri asaletin sembolü olmuş bir dindir.

İslamiyet, ilahlara insan kanı dökmek facia ve felaketinden beşeriyeti kurtardı. Bunun yerine, ibadeti ve sadakayı getirmekle, insanlara iyiliği emir etti. Sosyal adaletin temelini kurdu. Böylece, kanlı silahlara hacet bırakmadan dünyaya kolayca yayıldı. [İslam cihadı da bu demektir.]

İlim davasına Müslümanlar kadar bağlı ve saygılı hiç bir millet gelmemiştir denilebilir. **Muhammed** aleyhisselamın pek çok hadisleri, samimi bir ilim teşvikçisidir ve ilme saygı ile doludur. İslamiyet, ilme maldan daha çok kıymet vermiştir. **Muhammed** aleyhisselam, daima ilim öğrenmeyi ve yaymayı emretmiş, Eshabı da, bu yolda çalışmışlardır.

Bugünkü fen ve medeniyetin, eski ve yeni eserlerin ve edebiyatın koruyucuları, Emeviler, Abbasiler, Gazneliler ve Osmanlılar zamanındaki Müslümanlar olmuştur.)

Buraya kadar bazı parçalarını yazdığımız Davenport'un İngilizce kitabı, misyonerler tarafından piyasadan toplanarak, yok edilmek istenmiştir.

Arapların Müslüman oluşu

İslamiyet'ten önce Arabistan çölünde oturanlar, yarı vahşi bedevilerdi. Putperest idiler. Birçok putlara taparlardı. İlkel bir hayat sürerlerdi. Kız çocuklarını diri diri gömmek gibi âdetleri vardı. Bu yarımada, bir yol üzerinde olmadığı için, ne Büyük İskenderler, ne Persler, ne Romalılar Araplarla hiç uğraşmamış, birçok kavimlerle savaştıkları halde, Arapların yanından geçmemişlerdi. Bu sebepten, İranlıların, Romalıların ahlaksızlıkları, zulümleri, hilekârlıkları Araplara bulaşmadı.

İşte böyle aciz, zavallı, fakat saf ve temiz olan bir kavim, onlara rehberlik eden **Muhammed** aleyhisselamın getirdiği İslam dini sayesinde birdenbire değişmiş, tam bir medeniyete kavuşmuş, harikulâde [olağanüstü] bir gayret ile 30 yıl içinde, şarkta Türkistan, Hindistan; batıda İspanya olmak üzere akla hayret veren çok kudretli bir İslam devleti meydana getirmiştir.

İlimde, fende ve medeniyette son derece ilerlemişler, o zamana kadar bilinmeyen birçok şey keşfetmişlerdir.

İlim, fen, tıp ve edebiyatta en yüksek mertebeye varmışlardır. İlimde o kadar ileri gitmişlerdi ki, Papalar bile Endülüs üniversitelerinde okuyor, dünyanın her tarafından koşup gelenler, bu üniversitelerde fen ve tıp tahsil ediyorlardı.

O zamanın Avrupa'sından bahseden John W. Drapper gibi tarafsız bir tarihçi, Avrupa'nın manevi inkişafı ismindeki eserinde şöyle demektedir:

(O zamanki Avrupalılar, tamamen barbardı. Hristiyanlık onları barbarlıktan kurtaramamıştı. Hristiyan dininin başaramadığını, İslam dini başardı. İspanya'ya gelen Araplar, önce onlara yıkanmasını öğretiler. Sonra, onların üzerindeki parça parça olmuş, bitlenmiş hayvan postlarını çıkararak, temiz, güzel elbiseler giydirdiler. Evler, konaklar, saraylar yaptılar. Onları okuttular. Üniversiteler kurdular. Hristiyan tarihçiler İslam'a karşı olan kinlerinden ötürü, bu hakikati gizlemeye çalışmakta, Avrupa'nın medeniyette Müslümanlara ne kadar borçlu olduğunu bir türlü itiraf edememektedirler.)

30 yıl içinde bir vahşi kavmi, hem de küçük bir insan topluluğunu, dünyanın en muazzam, en medeni, en yüksek ahlaklı, en yüksek seciyeli, en kahraman, en bilgili bir millet hâline getirmek, herhangi bir insanın, bir liderin, bir kumandanın yapacağı iş değildir. Bu, ancak **Allahü teâlâ**nın âlemlere rahmet olarak gönderdiği **Peygamber** efendimizin mucizesidir.

Fende ileri olmak

Soru: Fende ilerlemek medeniyette de ilerlemek sayılır mı?

CEVAP:

Medeniyet, sadece fende ilerlemek değildir, fen vâsıtalarını insanların hayrına kullanmaktır. Eğer insanların zararına kullanılıyorsa, ona medeniyet değil vahşet denir. Güçlü bir ülke, atom bombası yapıp diğer ülkeleri yok ederse, bu medeniyet olmaz.

Medeniyetin beşiği neresi

Soru: Medeniyetin beşiğinin Avrupa olduğu doğru mudur?

CEVAP:

Avrupa'nın ilimde, teknikte ve sanayide ilerlemeye başlaması, son üçyüz seneden beri olmuştur. 1494 senesine kadar, Avrupalılar vahşet, cehalet, pislik içerisinde yaşıyorlardı. Bu sırada İslam ülkeleri, hristiyan Avrupa'nın tam tersi bir idare altında idi. Arabistan, Irak, İran, Mısır, Türkistan, Emevi ve Abbasi halifelerinin idaresiyle her cihetten, maddi ve manevi terakkiler yapmış idi. O zaman müslümanlar, ruhen ferah, maddeten de refah içerisinde idiler.

Müslümanlar, İspanya'yı, Endülüs Emevi sultanlarının emri altında, en güzel şekilde imar etmiş, medeniyetin en yüksek zirvesine ulaşmışlardı. İlim, sanat, ticaret ve ziraata ve güzel ahlaka çok önem verilmişti.

İspanya önceleri, Gotlar elinde vahşi bir yer iken, müslümanların idaresine kavuştuktan sonra, sanki Cennet bahçeleri gibi olmuştu. Avrupalı ilim adamları ve sanayiciler, ilelebet müslümanlara teşekkür etseler, yine İslamiyet'in hakkını ödeyemezler. Çünkü, Avrupa'ya ilim kıvılcımı, ilk defa Endülüs müslümanlarından sıçramıştır. Ortaçağda, Endülüs'te ortaya çıkan parlak medeniyet, Endülüs'ün dışına taşarak, Avrupa'ya yayıldı. Endülüs'teki medeniyeti gören kabiliyetli bazı Avrupalılar ortaya çıktı. İslam âlimlerinin kitaplarını, Avrupa lisanlarına tercüme ettiler. Bunların, tercüme ve telif ederek, neşrettikleri kitaplar sayesinde, Avrupa halkı cehalet uykusundan uyanmaya başladı.

Birçok âyet-i kerime ve hadis-i şeriflerde ilim, sanat ve ticaret emredilmektedir. Ayrıca, ana-babaya, akrabaya, yetimlere, acizlere, kimsesizlere, komşulara, yolculara ve kölelere iyilik ve ihsanda bulunmayı, onların haklarını gözetmeyi de emretmektedir. Bugünkü Avrupalıların dedeleri, medeniyet vasıtası olan bu şeylerden habersiz iken, İslam ülkelerinin her tarafında muntazam mektepler, medreseler, fakir ve yoksullar için bakım evleri, aşhaneler, hanlar, hamamlar ve daha nice hayır ve iyilik müesseseleri kurulmuştu. Müslümanlar, ayrıca bu hayır müesseselerinin devamı ve giderlerinin karşılanması için, hususi yardım teşkilatı olan vakıflar kurmuşlardı. Görüldüğü gibi medeniyetin beşiği hristiyan ülkeleri değil, müslüman ülkeleridir.

Bir batılının itirafı

Aşağıda konuşmasını aldığımız bayan Carly Fiorina, dünyanın en büyük şirketlerinden HP'nin yönetim kurulu başkanı. Bu şirket, Microsoft gibi, Linux gibi dünya devlerinden biri olup esas iştiğal alanı Bilişim Teknolojileri. Geçen Mayıs ayında Compaq Bilgisayar firması ile birleşmişler. Bayan Fiorina Temmuz 1999'dan beri bu şirkette. Bundan önce 20 yıl ABD'nin telefon şirketi AT&T 'de üst düzey görevlerde bulunmuş ve AT&T ile ilgili bir firmada başkan olarak çalışmış. Stanford Üniversitesi'nin "Ortaçağ tarihi ve felsefesi" bölümünü bitirmiş ve çeşitli dallarda master yapmış.

Minneapolis, Minnesota'da 26 Eylül 2001 "Teknoloji, piyasalar ve hayat tarzımız: Gelecekte neler olacak?" konulu bir konferansa, Carly Fiorina, ana konuşmacı olarak davet edildi. Konuşmasının son dakikalarında tarihten örnekler vererek değerlendirmeler yaptı. Aşağıda belirtilen adresteki konuşmanın son kısımlarına ait tercüme şöyle:

"Konuşmamı tarihten bir örnek ile bitirmek istiyorum:

Bir zamanlar tarihte öyle bir medeniyet vardı ki, o dönemin en büyük medeniyeti idi. Bu medeniyet birçok kıtalara yayılmış, sınırları okyanustan okyanusa, kuzey iklimlerinden tropik iklimlere ve çöllere kadar uzanmıştı. O medeniyetin tebaası olarak, farklı ırklardan, farklı dillerden, farklı kültürlerden yüz milyonlarca insan yaşamıştı.

Bu medeniyette konuşulan dillerden bir dil, dünyada çok konuşulan bir dil haline gelmiş ve farklı kıtalardan insanlar arasında köprü olmuştu. Bu medeniyetin ordusundaki farklı milletlerden olan askerler, dünyanın belki de hiçbir zaman görmediği bir barış sundu, tebaasına ve dünyaya. Bu medeniyetin tacirleri, Latin Amerika'dan Çin'e ve arada kalan bütün ülkelere ulaşmışlardı.

Yeni buluşlar bu medeniyetin temel taşlarından biri olmuştu. Bu medeniyetin mimarları, yerçekimi hesaplarına dayanan binalar yapmışlar, matematik bilginleri, bilgisayarın temel logaritması olan algebrayı (cebiri) bulmuşlar ve kodlamayı keşfetmişlerdi. Doktorları, hastalıklara yeni ilaçlar bulmuşlar, uzay bilginleri gökyüzündeki yıldızları incelemişler ve onları isimlendirerek, bugünkü uzay çalışmalarının temellerini atmışlardı. Edipleri, binlerce romantik ve sihirli hikayeler yazmışlar ve şairleri kendilerinden öncekilerin yazmadığı şekilde sevgi üstüne şiirler yazmışlardı.

Öteki medeniyetler yeni fikirlerden korkarken ve sansür uygularken, bu medeniyet devamlı yeni fikirlere açık olmuş ve bilgiyi, kültürü devamlı canlı tutmuştu.

Günümüz Batı medeniyeti de bu özelliklerin bir çoğuna sahip, fakat benim sözünü ettiğim medeniyet, 800'den 1600 yılına kadar uzanan ve Osmanlı İmparatorluğu'nu da içine alan, Kanuni Sultan Süleyman'lar gibi hükümdarlar yetiştiren İslam medeniyetidir.

Bu medeniyetin bize sunduğu miras, bugünkü Batı medeniyetinin temelini oluşturmaktadır. Bugünkü teknoloji İslam matematikçilerinin sayesinde vardır. Sufi yazar Mevlana gibi yazarlardan çok şeyler aldık. Kanuni Sultan Süleyman gibi hükümdarlardan tolerans göstermeyi ve liderliği öğrendik.

Bu medeniyetten dersler çıkarmalıyız. Bu medeniyetin sunduğu liderlik mirasa değil, yeniliklere dayanmış, Hristiyanlık, Müslümanlık ve Yahudilik gibi farklı farklı din ve kültürler mozaiğini esas almıştı. Zaten bu şekilde de 800 yıl ayakta kaldı.

Şu anki gibi kritik zamanlarda, biz de tarihteki bu medeniyetten ders almalı ve onun gibi sosyal yapı ve liderler yetiştirmeliyiz. Özetle, bu konuya, liderlik mevzuundaki tartışmaya ve fikir teatisine dikkatlerinizi çekmek istiyorum. "

KAYNAK

<http://.hp.com/hpinfo/execteam/speeches/fiorina/>

Carly Fiorina

Minneapolis, Minnesota

September 26, 2001

"Technology, Business and our way of life: What's next"

Büyük devlet olmanın sırrı

Soru: Osmanlıların her sahada ilerlemelerinin ve bu kadar başarılı olmalarına rağmen yıkılmalarının sebebi nedir?

CEVAP:

Yirminci asrın tanınmış psikologlarından Amerikalı Terman diyor ki:

Osmanlı orduları Avrupa'da ilerliyor, Viyana elden gidiyordu. Viyana gidince, bütün Avrupa'nın müslümanların eline geçmesi çok kolay olacaktı. Osmanlılar, Avrupa'ya İslam medeniyetini getiriyor, ilim, fen, ahlak, nurları, Hristiyanlığın kararttığı, uyuşturduğu yerlere, zindelik, insanlık, huzur, saadet saçıyor. Asırlarca, diktatörlerin, kapitalistlerin, papazların zulümleri altında inleyenler, İslam ilimleri ile, İslam ahlakı ile, insan haklarına kavuşuyordu. Avrupa diktatörleri ve öncelikle Hristiyan kiliseleri, Osmanlı ordularına karşı son gayretlerini harcıyorlardı. Bir gece, İstanbul'daki, İngiliz sefiri, Londra'ya tarihi mektubunu yolladım. Buldum... Buldum!.. Osmanlı ordularının ilerleme sebebini buldum. Onları durdurmanın yolunu buldum diyor. Şöyle yazıyordu:

(Osmanlılar ele geçirdikleri her yerde din, ırk farkı gözetmeksizin, seçtikleri çocukların zekalarını ölçüyor, ileri zekalıları ayırarak, medreselerde okutup, İslam terbiyesi ile yetiştiriyorlar. Bunlar arasından da seçtiklerine, saraydaki Enderun denilen yüksek okulda, o zamanın en ileri bilgilerini veriyorlar. İşte, Osmanlı siyaset adamları, başkumandanları, böyle seçilen, yetiştirilen keskin zekalı şahsiyetlerdir. Sokullular, Köprülüler, böyle

yetiştirilmiştir. Osmanlı akınlarını durdurmak, Hristiyanlığı kurtarmak için biricik çare, Enderun mekteplerini ve medreseleri dağıtmak, onları içerden yıkmaktır.)

Bu mektuptan sonra, İngiltere’de, Müstemlekeler nezareti [Sömürgeler Başkanlığı] kuruldu. Burada yetiştirilen casuslar ve Hristiyan misyonerleri ve masonlar, yalan propaganda ve yaldızlı vaatlerle avladıkları cahilleri Osmanlı devletinin kilit noktalarına yerleştirmeye ve bu kuklaların eli ile; medreselerden fen, ahlak derslerini, hatta, yüksek din bilgilerini kaldırmaya, müslümanları cahil bırakmaya uğraştılar. Bu sinsî kampanyalarında, Tanzimat’tan sonra tam başarı sağladılar. İslam devleti yıkıldı. İslamiyet’in dünyaya neşrettiği saadet, huzur nurları söndü.

Allah çalışana verir

Soru: Medeni insan nasıl olur? Avrupalılar müslümanlardan daha medeni midir?

CEVAP:

Medeni bir insan, her şeyden önce, güzel ahlaklı, dürüst ve çalışkandır. Önce din terbiyesi almış, fen bilgilerini de öğrenmiştir. Sözü özü doğrudur. Âmirlerine itaat eder. Dininin emir ve yasaklarına titizlikle uyar. İbadetlerini asla terk etmez. Çocuklarının imanlı, ahlaklı yetiştirmelerine çok önem verir. Onları kötü arkadaşlardan, zararlı yayınlardan korur. Zamanın kıymetini bildiği için, her işini dakikası dakikasına yapar. Vaadine sadık olur. Din ve dünya vazifelerini bitirmeden içi rahat etmez. Bir işi yarına bırakmak şöyle dursun, yarın yapılacak bir işi bugün yapar. Ecdadımızın bu meziyetlerine sahip olursak, maddi ve manevi yükselir, her işimizde muvaffak olur, Rabbimizin rızasını kazanırız.

Batı ve Medeniyet

Batılılar böyle midir? İmanları, ahlakları şüphesiz böyle değildir. Hele İkinci Cihan Harbinden sonra, sayıları artan sapık fikirli, adi ruhlu insanlar başkalarını da bozmaktadırlar. Fakat yukarıda yazdığımız gibi olmaya ve sapık fikirli terbiye etmeye çalışmaktadırlar. Zahiri temizliklerine gelince, İslam dininin emrettiği temizliği tatbik ediyorlar. Bazı sokaklarda tek çöp parçası yoktur. Parklar bir çiçek deryası halindedir. Her taraf, her dükkan, herkes ve görünüşleri tertemizdir.

Şimdi İslam dininin bize emrettiği şeylere bakalım. Bunlar bize ahlakımızı, bedenimizi ve kullandığımız şeyleri temizlemeyi emrediyor. O halde demek oluyor ki, hakiki medeniyet esasları bizim dinimizde bulunmaktadır ve Orta Çağdaki İslam medeniyeti ancak bu sayede meydana gelmiştir.

Şimdi milletimiz ne yapıyor? İslamiyet iyi bilinmediği için, unutturulduğu için, her şeyden önce tembeldir. **Allahü teâlâ**nın emir ve yasaklarına pek önem vermez. Zevke düşkündür. Çabuk yorulur. Adam sendecidir. Bir bina yapar, tamirine üşenir. Az çalışıp çok kazanmak ister. Bir işe başladıktan biraz sonra gevşer. Bulgarlar "İşe Türk gibi başla, Bulgar gibi bitir!" derler. Ülkemizdeki, dedelerimizden kalma, muazzam sanat eserleri bakımsızlık ve tamirsizlikten dolayı harap olmaktadır.

Önce, **Ehl-i sünnet** âlimlerinin bildirdikleri doğru imanın ne olduğunu öğrenelim. Sonra, bu öğrendiğimize uygun olarak inanalım. İmanı bozuk olan, **Allahü teâlâ**nın

rızasına, sevgisine kavuşamaz. Onun rahmetinden, yardımından mahrum kalır. Rahatı, huzuru bulamaz.

İmanımızı düzelttikten sonra, ahlakımızı da düzeltmek, İslamiyet'e sınıksız sarılmak yani **Allahü teâlâ**nın ve **Peygamber** efendimizin emirlerine ve yasaklarına uymak, kalblerimizi temizleyerek, nefslerimizi ve sıhhatimizi ıslah etmek gerekir. Böyle yapanların kalbi, hep iyilik yapmak ister. Kötülük yapmak hatırına bile gelmez.

Ruh ve kalb temiz ve beden kuvvetli olunca, el ele vererek kardeşçe ve son derece dürüst olarak çalışmak kolay olur. Din düşmanlarının, münafıkların ve mezhepsizlerin sözlerine, propagandalarına aldanmamalıdır. Eğer böyle hakiki müslüman olur ve faydalı işler yaparsak, Kur'an-ı kerimin Tin suresinde beyan buyurulduğu gibi, **Allahü teâlâ** bizden razı olur, bize yardım eder. Eğer imanımızı düzeltmez ve **Muhammed** aleyhisselamın dinine uymaz ve hayırlı iş görmez, sapık, bozuk inanışlar uğruna dövüşür veya kendi şahsi menfaatlerimiz için gayri meşru yollara saparsak, **Allahü teâlâ** bizi aşağıların aşağısı yapar.

Allah çalışana verir

İslam ilimleri iki kısımdır: Birincisi Din bilgileri, ikincisi Fen bilgileridir. İslam âlimi olmak için her ikisini de öğrenmek gerekir. Din bilgilerini öğrenmek ve yapmak, her müslümana gerekir. Yani Farz-ı ayndır. Fen bilgilerinden gerekenleri yalnız bu işte meşgul olanların öğrenmeleri ve yapmaları gerekir. Yani Farz-ı kifayedir. Bu iki farzı yerine getiren millet, muhakkak ilerler. Medeni olur.

Kur'an-ı kerimde mealen buyuruldu ki:

(Ahiret nimetlerini isteyene o nimetleri, dünya nimetlerini isteyene de dünya nimetlerini veririz.) [Şura 20]

İstemek laf ile olmaz. Sebebe yapışmak, yani çalışmak gerekir. **Allahü teâlâ**, dünya nimetlerine ve ahiret nimetlerine kavuşmak için, çalışanlara dilediklerini vereceğini vâdediyor. Müslüman olsun, olmasın, beğendiği gibi çalışan herkese, vereceğini bildiriyor. Avrupalılar, Amerikalılar, Japonlar böyle çalıştıkları için dünya nimetlerine kavuşuyorlar. Ortaçağdaki Müslümanlar, böyle çalıştıkları için, medeniyet rehberi olmuşlardır. Abbasilerin ve Osmanlıların son zamanlarında, iç ve dış düşmanların tesirleriyle, fen bilgilerini öğrenmekten ve öğretmekten, fen ve sanat üzerinde çalışmaktan mahrum edildiler. Bu sebeple muazzam devletleri çöktü.

Din bilgisi, iman, ibadet ve ahlaktan ibarettir. Bu üçünden biri noksan olursa, din bilgisi, tamam olmaz. Noksan olan şeyin faydası olmaz.

Eski Romalılarda, Yunanlılarda ve Avrupa'daki, Asya'daki devletlerde fen bilgisi vardı. Fakat din bilgisi noksandı. Bunun için, fen ve teknikte nail oldukları nimetleri kötü yerlerde kullandılar. Bir kısım sanat eserlerini zevklerde, fuhuşlarda kullandılar. Bir kısmı da teknik vasıtalarını, insanlara zulüm, işkence yapmakta kullandı. Medeni olmaları şöyle dursun, parçalandılar, yıkıldılar, yok oldular.

Yine her sahada ileri olamaz mıyız?

Soru: Müslümanlar ortaçağda medeniyette çok ileri gitmişler. Bunun sebebi İslamiyet'i yaşamaları olmuş. Şimdi de müslümanlar dinimizin emirlerine uysalar, yine her sahada ileri olamaz mıyız?

CEVAP:

Elbette oluruz. İslamiyet'in hükümleri şifası kesin ilaç gibidir. Kim içerse, yani tatbik ederse faydasını görür. İnanarak içenler ahirette de faydasını görürler. İnanmadan içerse sadece dünyada görür.

Hakiki müslüman olmak demek, yalnız âdete tâbi olarak ibadet etmek değil, İslam'ın emrettiği güzel ahlaki edinerek, insanlık vazifelerini yaparak, ruhen de tertemiz olmak demektir. İbadet eden, fakat hileyi zeka eseri sayan, insanları aldatan, hatta bazen muzır propagandalara aldanarak insan öldüren, ortalığı yakıp yıkan, yalan söyleyen bir kimse, müslüman olduğunu söylese de, hakiki müslüman değildir.

Allahü teâlâ, Kur'an-ı kerimde (Furkan) suresinde, bir müslümanın nasıl olması icap ettiğini beyan buyurmuştur. Bunu tefsir etmek için **Ehl-i sünnet** âlimleri ziyadesi ile kitap yazmışlardır.

Fakat biz, kendimizi hâlâ fena huylardan kurtaramıyor, Kur'an-ı kerimde bildirildiği gibi çalışmıyor, sözüne sadık olamıyor, sokaklarımızı pislik içinde bir harabeye çeviriyor, ruhen ve bedenen temizlenemiyoruz. Halbuki, elimizde bize bütün bu güzel şeyleri emreden, ne yapmamız gerektiğini açık açık bildiren, **Allahü teâlâ**nın kelamı (Kur'an-ı kerim) ve **Peygamber** efendimizin emirleri ve **Ehl-i sünnet** âlimlerinin kitapları vardır.

En üstün din

Allahü teâlâ, Kur'an-ı kerimde mealen şöyle buyurmaktadır:

(Allah, Resulünü, hidayet ve hak din, İslamiyet'le gönderdi. İslam dinini, diğer dinler üzerine üstün kıldı. [**Muhammed** aleyhisselamın hak] **Peygamber** olduğuna şahid olarak Allah yeter.) [Feth 28]

(Müşrikler istemese de, İslam dinini diğer bütün dinlerden üstün kılmak için resulü **Muhammed** aleyhisselamı, [sebeb-i hidayet olan] Kur'an ve İslam dini ile birlikte gönderen **Allahü teâlâ**dır.) [Saf 9]

Ve **Allahü teâlâ** vâd ediyor:

(Allah şükredenlerin mükafatını verecektir.) [Âl-i imran 144]

Burada şükretmek demek, dinimizin istediği gibi, tam müslüman olmak demektir. **Allahü teâlâ**nın verdiği nimetleri, Onun emrine uygun olarak kullanmak demektir. Bugün dünyada bir milyardan ziyade müslüman olduğu bildirilmiştir Yani, dünyada her 4 kişiden biri müslümandır. Eğer bu müslümanlar, **Allahü teâlâ**nın emrettiği gibi, ruhen ve bedenen tertemiz insanlar olur, birbirlerine kardeşçe bağlanır, çalışır, her sahada ilerlemeye başlarsa, **Allahü teâlâ** da, onlara mükafatını verecek, o zaman müslümanlar, tıpkı ortaçağda olduğu gibi, medeniyetin en önüne geçeceklerdir. **Allahü teâlâ**, bize bunu vaat ediyor. **Allahü teâlâ**, hiçbir zaman vâdinden dönmez.

İslam Ahlakı

Bugün, bütün hristiyan ülkelerinde, bir çocuk dünyaya gelir gelmez, buna bozuk dinlerinin icablarını yapıyorlar. Her yaştaki insanlara, yahudiliği ve hristiyanlığı titizlikle aşıyorlar. Müslümanların imanlarını, dinlerini çalmak ve yok etmek ve onları da, hristiyan yapmak için, İslam ülkelerine paket paket kitap, broşür ve sinema filmleri gönderiyorlar.

O halde müslümanlar, din cahillerinin hilelerine, yalanlarına aldanmamalı, bize emanet edilen çocuklarımıza sahip olmalıyız. Onlara sahip olmak da, dinimizin emirlerine uygun olarak yetiştirmekle olur. **Hadis-i şerifte** buyuruldu ki:

(Ahlakınızı güzelleştirin!) [İbni Lal]

En vahşi hayvan bile terbiye ile ehlileştiriliyor. Hiçbir zaman elma çekirdeğinden portakal olmaz. Fakat elma fidanını büyüterek, lüzumlu aşı ve kültürel tedbirlerle kaliteli elma veren bir ağaç olarak yetiştirmek mümkündür. Bunun gibi insan tabiatında bulunan bazı arzular yok edilemez, fakat terbiye edilebilir.

Her şeyi, zıddı kırar. Kötü huyları, iyi huylar yok eder. Bu bakımdan kendini zorla da olsa iyi işler yapmaya alıştırmalı, onları âdet haline getirmelidir. Çocuk, işleri ve ahlakı iyi olan insanlarla arkadaşlık ettirilirse, güzel huylar kendiliğinden onun tabiatı olur. Bu esaslar dahilinde çocuklar yetiştirilirse dünya ve ahiret saadeti elde edilir. Kıyamet günü, ana-baba, çocuğuna öğretmesi gereken ilimlerden mesul olacak, vazifesini yapmamış ise, yahut kusur etmiş ise cezaya çarptırılacaktır. Çocuklarını İslam terbiyesi üzerine yetiştirmiyenler, dünya ve ahiret felaketine maruz kalacaklardır. Ne mutlu çocuğunu İslam ahlakı ile yetiştirenlere.

Alman Prof. Neumark'ın itirafları

Ord. Prof. Fritz Neumark (1900-1991), Hitler'den kaçarak 1933'te Türkiye'ye gelir. İstanbul Üniversitesi İktisat ve Hukuk fakültelerinde dersler vermiştir.

20 Temmuz 1936'da kurulan ve 1937 yılı yaz sömestresinde faaliyete geçen İktisat Fakültesi'nde (Umumi İktisat ve Maliye Teorisi Kürsüsü) başkanlığı da yapmıştır. [1952'de döndükten sonra Frankfurt Üniversitesi'nde rektörlük yapmıştır.]

Alman profesör Neumark ile bir kısım talebesi Boğaziçi'nde geziye çıkarlar. Talebelerden biri Prof. Neumark'a, (Avrupa bizi neden sevmez?) diye sorar. Prof. Neumark şu cevabı verir:

(Çok samimi olarak itiraf edeyim ki, Avrupalı, Türkleri sevmez ve sevmesi de mümkün değildir. Asırlardır kilisenin Türk ve İslam düşmanlığı Hristiyanların hücrelerine sinmiştir. Sebeplerine gelince:

1- Müslüman olduğunuz için sevmez.

2- Sizler farkında değilsiniz ama, onlar şu gerçeğin farkındadırlar: Tarihten Türk çıkarılırsa tarih kalmaz. Osmanlı arşivi tam olarak ortaya çıkarsa, bugünkü tarihlerin yeniden yazılması gerekir.

3- Avrupa'nın pazarı idiniz. Şimdi Avrupa'yı pazar yapmaya başladınız.

4- En az 400 yıl Avrupa'da sırtımızda ve enseimizde at koşturdunuz.

5- Selçuklular Anadolu'yu, Osmanlılar ise orta Avrupa ve Balkanları Haçlı ordusuna mezar ettiler.

6- Sizi silah ile yenemeyenler, sizleri kendilerine benzeterek **hakimiyet** sağladılar.

7- Selçuklu ve bilhassa Osmanlı, İslamiyet uğruna her şeyini feda etmeseydiler, İslamiyet bugün belki sadece Hicaz'da varlığını devam ettirirdi, kaldı ki Vehhabiliği kuranlar da, İngiliz Dominyon Bakanlığı'nın adamlarıdır. Batı her yerde İslamiyet'i, sapık inançlara kanalize etti. Ama Osmanlı, Asr-ı Saadet'i devam ettirdi.

8- Kilise size kin kusmaktadır, sebepleri yukarıdadır.

9- Ben Türkiye'ye geldiğimde 2 üniversiteniz vardı, şimdi 19 üniversite var. [O tarihteki sayı]

10- Sizler, gerçek hüviyetinize döndüğünüz an Avrupa'nın refahı ve medeniyeti yıkılır.

11- Yine sizler, Avrupa'nın tarihi düşmanısınız ve daima düşman olarak kalacaksınız.)

Allah bize niye yardım etmiyor

Soru: Doğru din bizimki ise, neden Allah bize kâfirlere karşı güç vermiyor?

CEVAP:

Doğru din elbette İslamiyet'tir, önce bunu anlatalım. Sonra da **Allahü teâlâ** niye bize yardım etmiyor, onu bildirelim.

Allahü teâlânın gönderdiği her din, kendisinden önce gelen dini nesh etmiş, yani değiştirmiştir. En son gelen ve her dini değiştiren ve dinlerin hepsini kendinde toplamış olup, kıyamete kadar hiç değişmeyecek olan din, **Muhammed** aleyhisselamın dinidir. Bugün, **Allahü teâlâ**nın sevdiği, beğendiği din de, İslam dinidir. Beş âyet-i kerime meali şöyledir:

(Sizin için din olarak İslam'ı beğendim.) [Maide 3]

(Allah indinde hak din ancak İslam'dır.) [**Al-i İmran** 19]

(İslam'dan başka din arayanın bulacağı din asla kabul edilmez.) [**Al-i İmran** 85]

(Müşrikler istemese de, İslam dinini diğer bütün dinlerden üstün kılmak için resulünü Kur'an ve İslam dini ile birlikte gönderen **Allahü teâlâ**dır.) [Saf 9]

Bela ve nimetin gelişi

Her izzet ve her nimet, **Allahü teâlâ**ya ihlas ile itaat ve ibadet etmekten, her kötülük ve sıkıntı da, günah işlemekten hasıl olur. Herkese dert ve bela, günah yolundan, rahat ve huzur da, itaat yolundan gelir. **Allahü teâlâ**nın âdeti böyledir. Cenab-ı Hak, hiç kimseye, sebepsiz bela göndermez. Bir âyet-i kerime meali:

(Bir millet, kendini bozmadıkça, Allah onların hallerini değiştirmez.) [Rad 11]

Dinimiz, insanlara daima çalışmak, aklını doğru kullanmak, her türlü yeniliği öğrenmek, başarmak için her türlü meşru çareye başvurmayı emretmektedir. Hiçbir şey yapmadan, çalışmadan, öğrenmeden ve bilmeden yan gelip yatarak beklemek büyük günahdır.

Dinimiz çalışarak kazanmayı emretmektedir. Din büyükleri buyuruyor ki:

Çalışın, kazanın! Çalışmadan rızık beklemeyin! **Allahü teâlâ** gökten para yağdırmaz. (Hazret-i Ömer)

Çalış, kazan! Çalışmayıp muhtaç olanın dini ve akli noksanıdır. (Hazret-i Lokman Hakim)

Her gün sabahtan akşama kadar camide ibadet edip, **Allahü teâlâ** benim rızımı nereden olsa gönderir, diyen kimse, cahildir. İslamiyet'ten haberi yoktur. (Ahmed bin Hanbel)

Dinimiz, dünya işlerinde, fen bilgilerinde ise, her değişikliği yapmayı, bütün yeni keşifleri öğrenmemizi ve yapmamızı emretmiştir. Osmanlı Devletini ele geçiren sözde aydınlar, dinimizin bu emrinin tam tersini yaptılar. Masonlara aldanarak din bilgilerini değiştirmeye, dinin esaslarını yıkmaya çalıştılar. Avrupa'nın fende ilerlemesine, yeni keşiflere gözlerini kapadılar. Hatta fen bilgilerine, modern tekniğe uymak isteyen büyük Türk sultanlarını şehit ettiler. Masonların elinde maşa olarak, ilerlemeyi, teknikte değil de, dinde reform yapmakta, bölücülükte aradılar.

İngilizler, asırlardır İslam ülkelerini kana boyamakla kalmamış, İskoç masonları, binlerce müslümanı ve din adamlarını aldatarak, mason yapmış, (insanlığa yardım, kardeşlik) gibi laflarla, dinden çıkmalarına, dinsiz olmalarına sebep olmuştur. İslamiyet'i büsbütün yok etmek için, bu masonları maşa olarak kullanmışlardır. Böylece, Reşit Paşa, Ali Paşa, Fuat Paşa ve Mithat Paşa, Talat Paşa gibi masonlar, İslam devletlerini yıkmakla görevli paşa unvanlı maşalardır. Efgani ve Abduh gibi masonlar ve çömezleri de, İslam bilgilerini bozmaya, içten yıkmaya alet olmuşlardır.

İslami ilimler iki kısımdır: Din ve Fen bilgileri. Din bilgilerini öğrenip yapmak, her müslümana Farz-ı ayndır. Fen bilgilerinden gerekenleri yalnız bu işte meşgul olanların öğrenip yapmaları Farz-ı kifayedir. Bu iki farzı yerine getiren millet, muhakkak ilerler, medeni olur. Bir âyet-i kerime meali:

(Ahiret nimetlerini isteyene ahiret nimetlerini, dünya nimetlerini isteyene de dünya nimetlerini veririz.) [Şura 20]

İstemek laf ile olmaz. Sebebe yapışmak, yani çalışmak gerekir. **Allahü teâlâ**, Müslüman olsun, olmasın, beğendiği gibi çalışan herkese, vereceğini bildiriyor. Avrupa, Amerika, Japonya böyle çalıştıkları için dünya nimetlerine kavuşuyorlar. Ortaçağdaki Müslümanlar, böyle çalıştıkları için, medeniyet rehberi olmuşlardır. Abbasilerin ve Osmanlıların son zamanlarında, iç ve dış düşmanların tesirleriyle, fen bilgilerini öğrenmekten ve öğretmekten, fen ve sanat üzerinde çalışmaktan mahrum edildiler. Bu sebeple muazzam devletleri çöktü.

İslamiyet'in hükümleri şifası kesin ilaç gibidir. Kim içerse, yani tatbik ederse faydasını görür. İnanarak içenler ahirette de faydasını görürler. İnanmadan içerse sadece dünyada görür.

Allah indinde hak din ancak İslam'dır. Ancak, dinimiz hak diye, **Allahü teâlâ**nın çalışmayana yardım etmesi gerekmez. Âdet-i ilahi böyle değildir. Onun âdeti, her şeyi sebep ile yaratmaktır. İnsanların iradelerini de, bunların iyi ve kötü işlerini yaratmaya sebep kılmıştır. Buna rağmen, **Allahü teâlâ** imanın, Müslümanın, Müslümanlığın kıymetini sebepsiz gösterseydi, yani her insan açıkça görseydi, o zaman imtihanın önemi kalmazdı. İnananları hiç sıkıntıya sokmasaydı; imanlarının nurları belli olsaydı, o vakit bütün insanlar

inanır, imtihana gerek kalmazdı. Böyle bir iman ise, **Allahü teâlâ**nın katında makbul değildir. Zira, bu insanlar gayba değil, gördüklerine ve kendi menfaatlerine iman etmiş olurlardı.

Dört bin yıl önce beyin ameliyatı

Soru: İlk insanların vahşi olduğu doğru mudur?

CEVAP:

Hayır, doğru değildir. Hazret-i Âdem'e indirilen kitapta, iman ve ibadet bilgilerinin yanı sıra, çeşitli dillerde lügatler, birçok sanatlar, tıp, ilaçlar, aritmetik, geometri gibi bilgiler de bildirilmişti. Her devirde medeniyetten uzak insanlar olabilir. Bugün bile Afrika'da, medeniyetten, bilimden uzak yaşayan kabileler vardır. Bunlara bakılarak, bugünkü dünya için ilkel denilemeyeceği gibi, eski devirlerde, medeniyetten uzak yaşayan insanlara bakarak, hepsi için ilkel denilemez. Eski devirlerde, medeniyetin çok ilerlediği zamanlar da olmuştur. Sonra çeşitli tabii afetlerle ve topluca helak olan kavimler sebebiyle bunlar yok olmuş, daha sonra da her ilim dalında tekrar ilerlemeler kaydedilmiştir. Buna örnek olarak, yakın zamanda yayımlanan bir haber şöyleydi:

Kayseri-Sivas karayolu üzerindeki Kültepe Höyüğü'nde yapılan kazılarda bulunan Asurlu bir tüccara ait iskeletin incelemesinde, yaklaşık 4 bin yıl önce, kafatası açılarak, beyin zarı iltihabı operasyonu yapıldığı görüldü. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Arkeoloji Bölümünden Prof. Dr. Fikri Kulakoğlu, Kültepe-Kaniş-Karum kazı alanında, 2010 yılı kazılarının Kaniş bölgesinde başladığını, çok önemli bir mezar bulduklarını söyledi. "Koloni çağına ait 4 bin yıllık mezarda, Asurlu bir erkek tüccara ait olduğu tespit edilen iskeletin kafatasında yapılan incelemede tüccarın başarılı bir beyin ameliyatı geçirdiği ve iyileştikten sonra hayatını kaybettiğini tespit ettiler" dedi. Anadolu Üniversitesi öğretim üyesi Handan Üstündağ da, "Asurlu tüccarın kafatasında çok düzgün bir kesi var. Kesi izleri, 4 bin yıl önce başarılı bir beyin ameliyatını gösteriyor" dedi. (AA)

Yapılan birçok kazıda, 3-4 bin yıl önce modern tıp aletlerine rastlandığı görülmüştür. Bütün bunlar, eski insanların medeniyette çok ileri olduklarını göstermektedir. Topraktan insanı yaratan **Allahü teâlâ**, onların ihtiyaçlarını yaratmaz mı hiç? Kur'an-ı kerimde, ilk insan ve ilk peygamber olan Âdem aleyhisselama, lüzumlu bütün teknik bilgilerin verildiği bildirilmektedir. Ateistler sırf hazret-i Âdem'i, dinleri inkâr etmek için, eski insanların vahşi olduğunu söyleseler de, hiç kıymeti yoktur.

Tek hak din

İmansız amel

Soru: Bir hoca, oruç tutan Hristiyan için, (Tuttuğu orucun sevabını alır) diyor. Delil olarak da şu iki âyet-i kerimeyi söylüyor:

(Zerre kadar hayır yapan sevabını, zerre kadar şer yapan cezasını görür.) [Zilzal 7, 8]

(**Allahü teâlâ** zerre kadar haksızlık etmez, zerre kadar bir iyiliğin sevabını da kat kat artırır, kendinden de büyük ecir verir.) [Nisa 40]

Bir Hristiyan yaptığı ibadetlerin, iyiliklerin sevabını alır mı?

CEVAP:

Asla alamaz. İmansız amel olmaz. Yani ibadet ve sevap, imana bağlıdır. İman da İslamiyet'e bağlıdır. Yani iman İslâmiyet'e uygun olmalıdır. Ancak bu imana kavuştuktan sonra yapılan ibadetler iyilikler geçerlidir. Şartsız bildirilen hükümlerin, bazı şartları bulunur. Mesela (Cömerdin yeri cennettir) hadis-i şerifi, düzgün imana sahip olan Müslümanlar içindir. Kâfirler için değildir. Kâfirler, kitaplı kâfir ve kitapsız kâfir diye ikiye ayrılır. Hristiyanlar, kitaplı kâfirdir. Kitaplı olsun, kitapsız olsun veya müslüman iken mürted olsun, hiçbir kâfirin iyiliğine sevab verilmez. Birkaç âyet-i kerime mealî:

(Kâfir olarak ölenlerin işleri, dünyada da, âhirette de boşa gider.) [Bakara 217]

(İmansızın ameli boşa gider.) [Maide 5]

(Kâfirlere âhirette yalnız Cehennem vardır. Emekleri boşa gider.) [Hud 16]

(De ki: Size en çok ziyana uğrayanları haber verelim mi? Onlar dünya hayatında iyi işler yaptıklarını sandıkları hâlde, çabaları boşa giden kimselerdir. İşte onlar, Rablerinin âyetlerini ve Ona kavuşmayı [dirilmeyi, hesabı, ceza ve mükâfatı] inkâr eden, bu yüzden amelleri boşa giden kimselerdir. Onlar için, Kıyamet günü, hiç terazi kurmayız. [İyilikleri ile kötülüklerini ölçmeyiz çünkü amelleri boşa gitmiştir, tartıya girecek makbul şeyleri kalmamıştır.]) [Kehf 103, 104, 105]

Bir hadis-i şerif:

(İmanı olmayan [her çeşit kâfir] Cennete girmez.) [Tirmizî]

Küfür, öyle büyük günahdır ki, sevabları yakıp yok ediyor. İtikatta bid'at sahiplerinin de günahları sevablarını yok ediyor. Din kitaplarında da deniyor ki:

İmanı olmayanlara âhirette af ve mağfîret yoktur ve küfürlerinin karşılığı olarak Cehennem azabında sonsuz kalacaklardır. (İbni Âbidin)

İmanı olmayanın kötülükten sakınmasını veya kötülüklerden, haramlardan sakınmayanın farzları yapmasını yahut farzları yapmayanın, sünnetleri, nâfile ibadetleri yapmasını, **Allahü teâlâ** beğenmez, kabul etmez. İman, **Muhammed** aleyhisselâmın bildirdiklerine inanmaktır. (İslam Ahlakı)

Kâfirlerin ve bid'at sahibi olanların, yani itikadı bozuk olan müminlerin iyilikleri reddedilir, şerhleri için de ceza görürler. (Cevap Veremedi kitabı)

Yalnız imanla Cennete girilirse de, yalnız amelle Cennete girilmez. Amelsiz iman makbul, imansız amel ise makbul değildir. **Peygamber** efendimiz, (Hiç kimse, ibadeti sebebiyle Cennete girmez) buyurmaktadır. Yalnız imanla Cennete girilir. Fakat yalnız amelle, Cennete girilmez. İmanı olmayanların yaptıkları ibadetler, hayırlı işler, sadakalar, Kıyamette hiçbir işe yaramaz. (Miftah-ül-Cennet)

Hak olan din hangisidir?

Soru: Bakara suresinin 62. âyetini delil gösterip, (**Muhammedün Resulullah** demeye lüzum yok, La ilahe illallah diyen herkes Cennete girer. Allah'ın rahmeti her şeyi kuşattığı için Ehl-i kitap olan Yahudi ve Hristiyanlar da Cennete gidecektir. Zaten Müslümanların Ehl-i kitapla iman birliği vardır. Bu bakımdan onlara yakınlık gösterip kiliselerine gitmek ve

ayinlerine katılmak lazımdır) diyenler oluyor. Müslüman olmayanlar da Cennete gidecek midir?

CEVAP:

Müslüman olmayanın, getirdiği din kabul edilmiyor ki, işlediği salih amel kabul edilsin. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

([Senden önce peygamberlere] iman edenler, Yahudi, Hristiyan ve sabiinlerden Allah'a ve ahirete inanıp salih amel işleyenler için elbette Rablerinin katında mükâfatlar vardır.) [Bakara 62, Maide 69]

[Hazret-i Musa zamanında, ona inanan Yahudiler ve Hazret-i İsa zamanında ona inanan Hristiyanlar, elbette Cennete gidecektir, çünkü bütün peygamberler gibi, Hazret-i İbrahim gibi, Hazret-i Musa da, Hazret-i İsa da Müslüman idi.]

Diğer dinler bozulduğu için **Allahü teâlâ**, en son olarak İslam dinini gönderdi. Başka dinleri kabul etmediğini açıkça bildirdi.

Hristiyan ve Yahudiler, bizim **Peygamberimiz** dâhil bütün **Peygamberlere** inanmadıkça kâfirlikten kurtulamazlar. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Onlardan kimi, ona [**Muhammed** aleyhisselama] iman etti, kimi de, ondan yüz çevirdi. Bunlara da çılgın ateşli Cehennem yetti. Âyetlerimizi inkâr ederek kâfir olanları elbette ateşe atacağız.) [Nisa 55-56]

(İbrahim ne Yahudi, ne de Hristiyandı. O Allah'ı tanıyan doğru bir Müslüman idi.) [Al-i İmran 67] [Her **Peygamber** gibi Hazret-i İbrahim de Müslüman idi. Ehl-i kitap hak olsa idi, böyle denmezdi.]

(Yahudiler, Üzeyr'e, Hristiyanlar da Mesih'e Allah'ın oğlu dediler. Daha önceki kâfirlerin ["melekler Allah'ın kızlarıdır" diyenlerin] sözlerine benziyor. Allah onları kahretsin! Nasıl da sapıtıyorlar) [Tevbe 30] [Ehl-i kitap, diğer kâfirleri taklit ettikleri için kötülenmektedir.]

(Ehl-i kitap [İslam'a] iman edip, [kötülükten] sakınsalardı, kötülüklerini örter ve onları nimetleri bol Cennete sokardık.) [Maide 65] [İslam'a inanmadıkları için iman etmiş olmazlar.]

(Ey iman edenler, Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin! Onlar, [İslam düşmanlığında] birbirinin dostudur. Onları dost edinen de onlardan [kâfir] olur. **Allahü teâlâ**, [kâfirleri dost edinip, kendine] zulmedenlere hidâyet etmez.) [Maide 51] [Ehl-i kitap kâfir olduğu için dost olmaz.]

(Müminler, kâfirleri dost edinmesinler! Onları dost edinenler, Allah'ın dostluğunu bırakmış olur.) [Al-i İmran 28] [Kâfirlere kucak açanlar da, Allah'ın dostluğunu bırakmış olur.]

(Sen, onların dinine uymadıkça, Hristiyanlar ve Yahudiler senden hoşnut olmazlar. De ki "Doğru yol, ancak Allah'ın [bildirdiği İslamiyet] yoludur.") [Bakara 120] (Yani, Ehl-i kitap, doğru yolda, [Allah'ın yolunda] değildir. Ehl-i kitabın bozuk dinine girmedikçe, **Resulullah**tan hoşnut olmazlar. Kiliseye gitmekle, Papa'nın elini öpmekle, Hristiyanlar, Müslümanlardan hoşnut olmaz.)

Amentü'deki altı esastan birini inkâr eden kâfir olur. Sadece Allah'a inandım ve la ilahe illallah demek kâfi değildir. Hristiyan ve Yahudiler, bizim peygamberimiz dâhil bütün peygamberlere inanmadıkça kâfirlikten kurtulamazlar.

Ehl-i kitapla iman birliğimiz yoktur. Amentü'deki altı esasa inanmayanlarla iman birliği olur mu? Ehl-i kitap, bütün peygamberlere [mesela bizim peygamberimize] inanıyor mu ve bütün kitaplara [mesela Kur'an-ı kerime] inanıyor mu? Onların Allah'a inançları bile farklıdır. Hristiyanlar teslise [üç tanrıya] inanırlar, Hazret-i İsa'ya Allah'ın oğlu derler. Böyle iman birliği mi olur?

Cennete girmek için Müslüman olmak, yani Amentü'deki altı esasa inanmak şarttır. Ehl-i kitap, onların istemesiyle Cennete, bizim istememizle Cehenneme girmez. Müslüman olmadıkları için Cehenneme girer. Mülkün sahibi **Allahü teâlâ**dır. Cennetine girmek için Müslüman olma şartını koymuştur. Müslüman olsunlar, onlar da girsin.

Tek hak din vardır

Soru: Bazıları, semavi dinlerin hepsinin hak olduğunu, onlara inananların da Cennete gideceklerini söylüyorlar. Semavi dinler bozulmadı mı? Yalnız Müslümanlığın hak din olduğuna dair âyet ve hadis yok mudur?

CEVAP:

Semavi dinler hiç bozulmamış olsaydı bile, onlarla amel edilmez. Onlar yürürlükten kalktı. Dini tabir olarak, onlar nesh edildi. Bunları nesh eden ise, **Allahü teâlâ**dır. Bu konuda, diğer maddelerde de yeterli bilgi vardır.

Bugün herhangi bir kâfirin imana gelmesi için, Kelime-i şehadeti söylemesi ve imanın altı şartını bildiren Amentü'ye inanması lazımdır. Birini bile kabul etmese Müslüman olamaz.

Hristiyan olmak

Soru: Bir arkadaş, (Müslümanlığın namaz, oruç, zekât, hac gibi zor görevleri bulunduğu ve haramlardan sakınmak zor olduğu için Hristiyanlığa geçeceğim, çünkü Hristiyanlıkta sadece pazardan pazara kiliseye gidiliyor. Öyle haram çeşidi de çok değildir) dedi. Hristiyan da cennete gidecek mi?

CEVAP:

Hristiyan, gayrimüslimdir, gayrimüslimlerin hepsi cehenneme gidecektir. Hristiyanlık batıldır. Hak din yalnız İslam'dır. İki ayet-i kerime meali:

(Allah indinde hak din ancak İslam'dır.) [**Al-i İmran** 19]

(Kim İslam'dan başka din ararsa, bilsin ki, o din asla kabul edilmez.) [**A.İmran** 85]

Bir hadis-i şerif meali de şöyledir:

(Beni duyup da iman etmeyen Yahudi ve Hristiyan şüphesiz Cehenneme girecektir.)

[**Hâkim**]

Hakiki kâfir

Soru: Bazıları (Hakiki Hristiyan) tâbirini çok kullanıyor. (Hakiki Hristiyanlarla hakiki Müslümanlar, omuz omuza verip ateistliği yok etmeye çalışmalıdır) diyorlar. Hakiki Hristiyanlar kimdir?

CEVAP:

Hakiki Hristiyan, hakiki kâfir yani tam kâfir demektir. Hakiki Hristiyanların sonsuz olarak cehennemlik olduğu Kur'an-ı kerimde bildiriliyor. Ateistler, zaten Hristiyanlar gibi Cehennem ehlidir. Ateisti hakiki Hristiyan yapmak için çalışmadaki gizli maksat nedir? Belki Hristiyanların da Cennete gideceğine inananlar, ateistleri Hristiyan yaparak Cennete sokmaya çalışıyorlardır. Yahut bu işi yapanlar, Hristiyan misyonerleridir. Müslüman görünüp de, son birkaç asırdır böyle taktikler uyguluyorlar. Başka bir ihtimal olabilir mi?

Hakiki Müslüman, **Ehl-i sünnet** itikadında olan kimsedir, hakiki Hristiyanlarla, tam kâfirlerle omuz omuza gelmez.

Başka hak din var mı?

Soru: Almanya'da hoca denilen biri, (Namaz kılmak veya İslamiyet'in diğer emirlerini yapmak zor geliyorsa, Hristiyanlığa geçebilirsiniz. Bir mezhepten diğer bir mezhebe geçmek caiz olduğu gibi, bir dinden başka dine geçmek de caizdir. Hristiyanlığa geçerseniz çok rahat edersiniz. Zorlanacağınız hiçbir ibadet yoktur. Yasaklar da yok gibidir. Takva sahibi papazlar, size yol gösterir, doğruları öğretir) diyerek Hristiyanlığa geçmemizi söylüyor. Hristiyanlık hak din midir?

CEVAP:

Kur'an-ı kerimde, hak dinin ancak İslamiyet olduğu ve İslam'dan başka din arayanın bulacağı dinin asla kabul edilmeyeceği bildiriliyor. (Âl-i İmran 19 ve 85)

Hristiyanlığı hak ve cazip bir din olarak gösterenlerin, Müslüman görünen papazların tuzağına düşmekten çok sakınmalıdır.

Peygamberimize inanmayan mümin olamaz

Soru: "Kelime-i tevhidin La ilahe illallah kısmını söyleyen, fakat **Muhammedün Resulullah** kısmını söylemeyen insanlara da merhametle bakmalı, çünkü ahirette onlar da Allah'ın sonsuz rahmetine kavuşacak" diyenler çıkıyor.

Böyle inanan Müslüman olur mu, Cennete girer mi?

CEVAP:

Allah'ın rahmeti, dünyada herkesedir. Ahirette, gayrimüslimlere zerresi yoktur. **Allahü teâlâ**, (Rahmetim her şeyi kaplamıştır) dedikten sonra, (Rahmetim, benden korkup, haramdan kaçan, zekâtını veren ve Kur'ana inananlar içindir) buyuruyor. Daha sonra da resule iman edip uymamızı emrediyor. (**Araf** 156-158)

Resulullaha inanmayan Müslüman olamaz, Cennete giremez. **Resulullah**a inanmak demek, Onun bildirdiklerinin tamamını kabul etmek, inanmak ve hepsini beğenmek demektir.

Kur'an-ı kerim baştan sona kadar **Muhammed** aleyhisselama iman edip uymayı emrediyor, uymayan Müslüman olamaz, kâfir olur buyuruyor. İşte bazı âyet-i kerime mealleri:

(Allah'a ve Resulüne itaat edin!) [Enfal 20]

(Allah ve Resulüne itaat eden, en büyük kurtuluşa ermiştir.) [Ahzab 71]

(Resule itaat eden, Allah'a itaat etmiş olur.) [Nisa 80]

(Biz her peygamberi kendisine itaat edilsin diye gönderdik.) [Nisa 64]

(Allah ve Resulüne itaat eden Cennete, isyan eden Cehenneme gider.) [Nisa 13,14]

(Allah'a ve Resulüne karşı gelen, apaçık bir sapıklıktadır.) [Ahzab 36]

(Aralarında hüküm verilmek üzere Allah'a ve **Peygambere** çağırıldıkları vakit: Müminler, "İşittik, itaat ettik" derler, işte kurtuluşa erenler bunlardır.) [Nur 51]

(Allah'a ve Resulüne karşı gelen, bilsin ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.) [Enfal 13]

(O **Peygamber**, güzel, temiz şeyleri helal, çirkin, pis şeyleri haram kılar.) [Araf 157]

(Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resulünün haram ettiği şeyi haram tanımayan ve hak dini [İslamiyet'i] din edinmeyen kimselerle; zelil bir halde kendi elleriyle [boyun eğerek] cizye verinceye kadar savaşın.) [Tevbe 29]

(Resulümün verdiğini alın, yasakladığından da sakının!) [Haşr 7]

(O, [Resulüm] vahiyden başkasını söylemez.) [Necm 3,4]

Mümin olmak için bütün peygamberlere inanmak gerekir. Yahudiler ve Hristiyanlar, diğer küfürleri bir yana, **Muhammed** aleyhisselama inanmadıkları için de kâfir oluyorlar. **İbni Âbidin** hazretleri buyuruyor ki: İman edilecek şeylerden birine bile inanmayan kimse, (La ilahe illallah **Muhammed**ün **Resulullah**) dese de, Müslüman olmaz. Amentü'deki altı şeye inanan ancak Müslüman olur. (Redd-ül-muhtar)

Resulullaha uymakla ilgili hadis-i şeriflerden birkaçı da şöyledir:

(Allah'tan başka ilah olmadığına ve benim de, Onun kulu ve resulü olduğuma şahadet eden, Cennete girer.) [Deylemi]

(Allah'ın Rab, benim de peygamber olduğuma kesin olarak inanana, Cehennem haram olur.) [Hâkim]

Hakiki Hristiyan

Soru: Bir arkadaşına niçin Kiliseye gittiğini sordum, (Ben hak yolda olan, bizim **Peygamberimize** de inanan hakiki Hristiyanlarla görüşüyorum, küfre karşı onlarla omuz omuza cihat ediyoruz) dedi. Hak yolda olan Hristiyan olur mu?

CEVAP:

Hakiki Yahudi gibi, hakiki Hristiyan da gayrimüslimdir, yani Müslüman değildir, şeksiz, şüphesiz kâfirdir. **Resulullah**ın, sadece peygamber olduğunu kabul etmek yetmez; bildirdiklerinin hepsine de iman etmek şarttır. **Resulullah**ı sevip, onun düşmanlarını

sevmemek ve İslamiyet geldikten sonra, diğer bütün dinlerin, bozulmamış olsalar bile artık geçersiz olduğunu yani Hristiyanlığın batıl olduğunu bilmek de, şarttır. Bir kimse Lenin veya Mao için, (O vardır, komünizmin büyük lideridir) dese; fakat komünizmi kabul etmese, komünistler için bunun önemi olmaz. **Peygamber** efendimizi kabul etmek demek, İmanın altı şartını da kabul etmek demektir. Birini kabul etmeyen kâfir olur. Hristiyanlar, Kur'an-ı kerimi de, **Peygamber** efendimizin bildirdiği İslamiyet'i de kabul etmiyor. Hak din yalnız İslamiyet'tir. Bir âyet-i kerime meali:

(İslam'dan başka din arayanın, o dini asla kabul edilmez.) [**Al-i İmran** 85]

Bir hadis-i şerif meali de şöyledir:

(Cennete ancak Müslüman girer.) [**Buhari**]

Bu âyet-i kerime ve hadis-i şerife de, ancak Müslüman olan inanır, hakiki Hristiyanlar inanmaz.

La ilahe illallah diyen Cennete girer mi?

Soru: İhlâsla bir defa La ilahe illallah diyerek imanla ölen herkesin Cennete gireceğine, **Resulullah**ın şefaata edeceğine dair hadis yok mu? Yine bir hadiste (İhlâsla "La ilahe illallah" diyen Cennete girer) denmiyor mu? Hiçbir ibadeti yapmasak da, hiçbir haramdan kaçmasak da, **Resulullah**ın bu sözlerine göre Cennete girmeyecek miyiz? Hâşâ **Resulullah** yalan mı söylüyor? La ilahe illallah diyen İsevi ve Musevi Müslümanlar da Cennete girmeyecek mi?

CEVAP:

Yazdığınız hadis-i şerifler doğrudur ama bunların açıklaması vardır. İmam-ı Rabbani hazretleri, (Şartsız bildirilen bir hüküm şartlı olarak anlaşılır) buyuruyor. Mesela koyun eti yemek caizdir. Hüküm şartsız bildirilmiştir. Koyun eti caiz diye canlı bir koyunun bir budunu kesip yiyemeyiz. Ehl-i kitap hariç, gayrimüslim keserse veya kendiliğinden ölürse, leş olur, yenmez. Besmelesiz kesilirse de yenmez. Bu anlaşılınca hangi şartlar altında Cennete girileceği anlaşılır.

Mesela **Resulullah** efendimiz, (İhlâsla La ilahe illallah diyen Cennete girer) buyurunca (İhlâsla ne demektir?) diye sual ettiler. Cevaben, (Söyleyeni haramlardan alıkoymasındır) buyurdu. (**Taberani**)

Cennete girebilmek için birkaç şart var:

1- Birincisi kelime-i tevhidi ihlâsla söylemek gerekiyor. İhlâs ise ibadetleri yaparak haramlardan kaçmaktır. Namaz kılmayan, oruç tutmayan, zekât vermeyen, hacca gitmeyen de haram işlemiş oluyor. İçki, zina, kumar, yalan, gıybet, hırsızlık, kul hakkına girmek de zaten haramdır.

2- Sadece La ilahe illallah demek yetmez. **Peygamber** efendimize de iman etmek, son **Peygamber** olduğuna şehadet getirmek şarttır. Yani **Muhammed**ün **Resulullah** demek de gerekir.

Birkaç hadis-i şerif meali şöyledir:

(İhlâs ile Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne **Muhammed**en abdühü ve Resulühü diyen Cennete girer.) [**Taberani**, **Deylemi**]

(La ilahe illallah, **Muhammed**ün **Resulullah** diyene Cehennem ateşi haramdır.)
[Müslim]

(Allah'tan başka ilah olmadığına Allah'ın bir ve ortağı olmadığına ve **Muhammed**'in Onun kulu ve Resulü olduğuna, keza Cennet ve Cehennem hak olduğuna şahadet ederse, **Allahü teâlâ** onu Cennetine koyar.) [Buhari, Müslim, Tirmizi]

(Rab olarak Allah'ı, din olarak İslam'ı, Resul olarak **Muhammed**'i seçen yani kabul edip beğenene Cennet vacip olur.) [Ebu Davud]

(Kitap ehli olan bir kavme [İsevi veya Musevilere] görevle gidince, önce, La ilahe illallah **Muhammed**ün **Resulullah** demeye davet et. Bunu kabul ederlerse, günde beş vakit namazın farz olduğunu bildir. Bunu da kabul ederlerse, Allah'ın Müslümanların zenginlerinden alınıp fakirlerine verilen zekâtı farz kıldığını söyle.) [Buhari, Müslim, Ebu Davud]

(Size şu beş şeyi emrediyorum. Birincisi Allah'a imandır. Allah'a iman nedir biliyor musunuz? Allah'tan başka mabut olmadığına ve benim son **Peygamber** olduğuma şahadet etmektir.) [Buhari, Müslim, Tirmizi, Nesai, Ebu Davud, İbni Hibban, Taberani]

Netice:

Müslüman olan Allah'a inanır. **Allahü teâlâ** Kur'an-ı kerimde mealen buyuruyor ki:

(Allah indinde hak din ancak İslam'dır.) [Al-i İmran 19]

(Sizin için din olarak İslam'ı beğendim.) [Maide 3]

(İslam'dan başka din arayan, bilsin ki, o din asla kabul edilmez.) [Al-i İmran 85]

(Allah'a itaat edin, **Peygamber**e itaat edin. İşlerinizi boşa çıkarmayın.) [**Muhammed** 33]

Kelime-i tevhidin fazileti

Soru: İslam Ahlakı kitabında, Kelime-i tevhidin sevabının, bütün günahlardan ağır geldiği bildirilerek, (Mahşer günü bir kişi gelecek, 99 amel defteri olup, her bir defterin yaprağı göz gördüğü kadar geniştir. Hiç birinde iyiliği olmayıp, yalnız bir parmak kadar, o kimsenin dünyada söylediği bir kelime-i tevhid bulunur. O 99 defter terazinin bir kefesine ve bir kelime-i tevhidi diğer kefesine koyarlar. Kelime-i tevhid tarafı ağır gelir) mealindeki hadis bildiriliyor. O zaman, La ilahe illallah diyerek bir kelime-i tevhid söyledikten sonra, günahlardan sakınmaya ve ibadet etmeye gerek var mıdır?

CEVAP:

Akil mantık yürütmekle din olmaz. Bizim gibilerin hadis-i şeriften mana çıkarması yanlış olur. Allah saklasın, günahlardan kaçmaz, ibadeti lüzumsuz görebiliriz.

Dinimizde bir şey şartsız bildirilirse, onun bir çok şartlarının olduğu anlaşılır. La ilahe illallah diyenin Cennete gidebilmesi için birçok şartları var. Birkaçını bildirelim:

1- Kelime-i tevhidi inanarak söylemek şarttır. İnanmadan söylenirse faydası olmaz. Müslüman olarak söylemek gerekir. Kâfirliği bırakmadan bir gayrimüslim söylese hiç kıymeti yoktur.

2- Amentü'deki altı esasa inanması ve beğenmesi şarttır. İnanmadan La ilahe illallah demenin hiç önemi yoktur. İnansa fakat beğenmese yine kıymetsizdir. Bu altı esastan birine inanmasa yine kıymetsizdir. Mesela **Muhammedün Resulullah** demese yine ebedi Cehennemliktir.

3- İtikadının düzgün olması şarttır. İtikadı bid'at olanlar, muhakkak Cehenneme gider.

4- Haramlardan kaçması lazım. Namaz, oruç gibi ibadetleri yapmamak haramdır. (Haramlardan kaçıp, ihlasla, la ilahe illallah diyen Cennete girer) hadis-i şerifindeki (İhlasla) ifadesi için **Resulullah** efendimiz, (Söyleyeni haramlardan alıkoymasdır) buyurdu. (Taberani)

Demek ki haramlardan kaçmadan la ilahe illallah demenin insanı Cehennemden kurtarması çok zordur.

5- Meşhur bir harama helal dese, mesela şarap veya domuz eti helaldir dese, la ilahe illallah demesi onu Cehennemden kurtarmaz. Meşhur bir farzı inkâr etse, mesela namaz, oruç farz değil dese, la ilahe illallah demesi onu Cennete sokmaz.

Bir kimse, haramlardan kaçmaz, ibadetlerini yapmazsa, o kimsenin ölürken imanını muhafaza etmesi çok zordur. O halde haramlardan kaçmak ve ibadetleri yapmak, insanın imanlı ölmesine sebep olmaktadır.

Hazret-i İbrahim'e iftira ediyorlar

Soru: Son günlerde İbrahimi dinler diye bir şey söyleniyor. Din kitaplarında böyle bir tabir var mı?

CEVAP:

Böyle bir tabir yoktur. Sadece semavi dinler tabiri geçer. Bunlar Hristiyanlığı ve Yahudiliği hak din gibi göstermeye çalışan misyonerlerin sinsi bir oyunudur. İbrahimi dinler diye milleti toptan gayrimüslim yapmaya çalışıyorlar. **Allahü teâlânın**, İslamiyet'i göndererek yürürlükten kaldırdığı bozuk dinleri [Hristiyanlıkla Yahudiliği] yürürlüğe koymaya ve ehl-i kitap denilen gayrimüslimleri Müslüman göstermeye gayret ediyorlar.

Allahü teâlâ, o dinler bozulduğu için, son olarak İslam dinini göndermiştir. O dinler bozulmamış bile olsa, sonraki gelen din önceki dini nesh eder, yürürlükten kaldırır. Onun için Hristiyanlığı, Yahudiliği hak din gibi göstermeye çalışmakta, bir art niyet yoksa misyonerlerin tuzağına düşmekten başka şey değildir. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(İbrahim, ne Yahudi, ne de Hristiyan idi; o, Allah'ı bir tanıyan doğru bir Müslüman idi; müşriklerden de değildi.) [Al-i İmran 67]

Allah böyle buyuruyor, misyonerlerin uşakları, Hristiyanlık ve Yahudilik için, İbrahimi din diyor. İbrahim aleyhisselam Hristiyan veya Yahudi mi idi? Değilse ne diye ona böyle iftira ediliyor?

İbrahimi dinler perdesi altında gayrimüslimlere kucak açanlar, şu âyete de aykırı hareket etmiş olur:

(Sen, onların dinine uymadıkça, Hristiyanlar ve Yahudiler senden hoşnut olmazlar. De ki "Doğru yol, ancak Allah'ın [bildirdiği İslamiyet] yoludur.") [Bakara 120]

Şimdiki Yahudi ve Hristiyanlar, **Muhammed** aleyhisselama inanmadıkça, yani Müslüman olmadıkça ebedi Cehennemliktir. Bir hadis-i şerif meali şöyledir:

(Beni duyup da **Peygamber** olduğumu kabul etmeyen Yahudi ve Hristiyan, mutlaka Cehenneme girecektir.) [Hâkim]

Bozulan dinler

Soru: İslamiyet gelmeden önce Hicaz'daki insanların, mesela **Peygamber** efendimizin mübarek ana babalarının, İbrahim aleyhisselamın dini üzerine oldukları kitaplarda yazılıdır. Niye İsa aleyhisselamın veya Musa aleyhisselamın diniyle değil de, bunlardan önce gelen İbrahim aleyhisselamın diniyle amel ediliyordu?

CEVAP:

Bunun iki sebebi var:

1- Hazret-i Âdem'den beri gelen dinlerde, dinin adı, gönderilen peygamberin adıyla söylenirdi. Mesela, Hazret-i Musa'nın dinine Musevilik, Hazret-i İsa'nın dinine İsevilik denirdi. Her peygamber, bir bölgeye, bir kavme gelirdi. O bölgenin, o kavmin peygamberi olurdu. Mesela Hindistan'a gönderilen bir peygamber, Amerika'daki veya Afrika'daki insanlara peygamber olarak gönderilmiyordu. Her ülkenin peygamberi ayrıydı. İslamiyet ise, cihanşümul [evrensel] olarak geldi. Bir bölgeye, bir ırka değil, bütün insanlığa, bütün dünyaya geldi.

Hicaz halkı bu yüzden Musa aleyhisselamın veya İsa aleyhisselamın dinine tâbi olmadılar, İbrahim aleyhisselamın dini üzerine devam ettiler.

2- İkinci bir sebep de, az da olsa, Musevilik Yahudilik olarak, İsevilik de, Hristiyanlık olarak Hicaz'a ulaştığında, bunları incelediler, bozuk olduğunu gördüler. Dini bilen insanlar, (Hak din böyle olmaz) dediler. Bu yüzden Hicaz halkı gibi, **Peygamber** efendimizin annesi ve babası da, İbrahim aleyhisselamın dinindeydi. Daha sonra dirilti olarak, **Muhammed** aleyhisselamın ümmetinden de oldular. Bu konudaki hadis-i şerif, Kurtubi'den naklen İbni Hacer-i Mekki hazretlerinin Nimet-ül-kübra kitabında da yazılıdır.

Cennete Müslüman olan girer

Soru: İnsanlara da hizmet etmek sevap mıdır? Sevapsa, bazı kâfirlerin hizmetleri pek çoktur. Onların da Cennete gitmesi gerekmez mi? Sayısız iyilikleri, cami yaptırmak gibi ibadetleri ve insanlığa büyük hizmetleri olan çok cömert bir kâfir, zulüm ve işkence görüp, mazlum olarak öldürülse, Cennete gitmez mi?

CEVAP:

İmanı olmayanın hiçbir amelinin kıymeti yoktur. İbadetler ve bütün iyi işler kıymetli ise de, bunları yapmak, iman yanında ikinci derecede kalır. İman temel, iyi işleri yapmak, ikinci derecededir, imandan sonra gelir. İmanın ve iman ile birlikte olan iyi işlerin dünyada da, ahirette de faydaları vardır. İnsanı saadete ulaştırırlar. İmansız olan iyi işler, insanı, dünyada saadete kavuşturabilir. Ahirette faydası olamaz.

İyi işlere, ibadetlere sevap verilebilmesi için düzgün iman sahibi olmak gerekir. Bir kâfirin yaptığı hiçbir iyiliğin Allah katında kıymeti yoktur, hatta cami, çeşme yaptırsa, namaz kılsa, oruç tutsa hiç kıymeti olmaz. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(İmansızların yaptıkları faydalı işler, fırtınalı bir günde rüzgârın savurduğu kül gibidir. Ahirette o işlerin hiçbir faydası olmaz.) [İbrahim 18]

(Kıyamette onların yaptıkları her işi toz duman ederiz.) [Furkan 23]

(Kıyamette en çok ziyana uğrayanlar, iyi işler yaptıklarını sanıp da, bütün çabaları boşa gidenlerdir.) [Kehf 103–104]

(Kâfir olarak ölenlerin yaptıkları işler, dünyada da, ahirette de boşa gider, Cehennemde devamlı kalırlar.) [Bakara 217]

Kâfirlerin azapları hafiflemez. Birkaç âyet meali şöyledir:

(Onlar, Cehennemin bekçilerine, "Rabbimize yalvarın da hiç değilse bir gün, azabımızı hafifletsin" derler. Halbuki kâfirlerin yalvarması boşunadır.) [Mümin 49, 50]

(Hak din yalnız İslam'dır.) [Al-i İmran 19]

(İslam dininden başka din isteyenlerin, dinlerini Allah kabul etmez. Bunlar ahirette en büyük zarara uğrayacaklardır.) [Al-i İmran 85]

Kâfirlerin iyilikleri, Müslüman olmalarına sebep olabilir. Fakat iman etmedikçe, kâfirlerin hiçbir iyiliğine sevap verilmez. Müslümanların yaptığı iyilikler de, günahlarının affına sebep olur. **Hadis-i şerif**te bildiriliyor ki, Müslüman bir kadın, susuz bir köpeğe pabucu ile kuyudan çıkarıp su verdiği için, **Allahü teâlâ** onun günahlarını affetmiştir.

Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(İman edip, salih amel işleyenler Cennete girer.) [Kehf 107]

İman doğru olmazsa, ibadetlerin, hizmetlerin hiç kıymeti olmaz. Bunun için **Ehl-i sünnet** âlimlerinin bildirdikleri gibi iman etmek, ibadetleri yapıp haramlardan sakınmak lazımdır. Kalbde doğru imanın bulunmasına alamet, dinin emirlerini seve seve yapmak ve kâfirleri düşman bilmektir.

Mülk Allah'ındır. Mülkün sahibi Odur. **Allahü teâlâ**, Cennete girmek için, sadece imanlı olma şartını koymuştur. Suç ve günah işlese de, iman kaydı bulunan mümin Cennete gider. İman kaydı bulunmayan kâfir de, yararlı işler yapsa da Cehenneme gider.

Şimdi ilk suale cevap verelim. **Muhammed** Masum hazretleri buyurdu ki:

Allahü teâlânın kullarına hizmet etmek için çalışmalı! Rabbimizin kullarına hizmet etmekle dünyada ve ahirette nimetlere kavuşulacağını düşünmeli! İnsanlara karşı yumuşak olmanın, onlara iyilik etmenin, onların işlerini güler yüzle ve tatlı dille ve kolaylıkla yapmanın, Allah sevgisine kavuşturan yol olduğunu bilmeli! Ahiretin azaplarından kurtulmaya ve Cennet nimetlerinin artmasına sebep olacağında, hiç şüphe etmemelidir! İnsanlara hizmet etmek ve onların ihtiyaçlarını karşılamak, dünya ve ahiret derecelerine kavuşmaya sebeptir.

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

(Seferde, topluluğun efendisi, onlara hizmet edendir. Şehitlik hariç, hiçbir amel onun sevabına erişemez.) [Hâkim]

(İnsanlar, Allah'ın iyali [çoluk çocuğu gibi] dir, **Allahü teâlâ**ya en sevimli olan, Onun iyâline iyilik edendir.) [Bezzar]

(Din kardeşine yardım edenin yardımcısı, **Allahü teâlâ**dır.) [Müslim]

(Müslümanın işini gören, hac ve umre yapmış gibi sevaba kavuşur.) [Hatib]

(Bir Müslümana elbise veren, o elbiseden bir parça kalsa da, **Allahü teâlâ**nın hıfzı emanında olur.) [Hâkim]

Cennete girmenin şartlarının ne olduğunu, **Allahü teâlâ** açıkça bildirdi. Cennete gitmenin şartı imanlı, yani Müslüman olmaktır. İmanlı olmayan, yani kâfir olan Cennete giremez. Kâfirlerin gideceği ve sonsuz kalacağı yer cehennemdir.

Şu halde, bir kâfir haksız olarak, işkence ile zulüm ile öldürülse, bütün dünyaya hizmet etse, Cennete giremez.

Bazıları da, (çok temiz olan, yalan dolan bilmeyen, hırsızlık etmeyen, yol köprü, çeşme gibi insanlığa hizmet eden kâfirler de var. Bunlar da mı cennete girmeyecek) diyorlar. Cennete girmenin çaresini, yolunu Cennetin, Cehennem'in ve kâinatın sahibi olan **Allahü teâlâ** bildirdi. Bizim istememizle kimse Cennete veya Cehenneme girmez. Zengin-fakir, zenci-beyaz, köylü-şehirli, kadın-erkek, temiz-kirli, tembel-çalışkan, cimri-cömert, cahil-bilgin, zalim-mazlum benzeri hiçbir ayırım yapılmaz. Sadece imanlı ve imansız ayrımı yapılır. Yani Müslüman olan Cennete girer, ebedi nimetlere kavuşur. İmansız olan da, Cehenneme gider, ebedi azaba maruz kalır.

Ehl-i kitap Cennete girer mi?

Soru: Bir yazar, (Allah'a inanıp barışa yönelik hizmetler veren herkes, ister Yahudi, ister Hristiyan olsun Cennete girecek) diyor. Doğru mu?

CEVAP:

Elbette doğru değildir. Cennete yalnız Müslüman olanlar girer. Hud suresi 16. ve Tevbe suresi 17. âyet-i kerimelerinde, gayrimüslimlerin iyi amellerinin hiç fayda vermeyeceği, **Muhammed** aleyhisselama tâbi olmadıkları için Cehennemde sonsuz kalacakları bildirilmektedir. İyi işlere, ibadetlere sevap verilebilmesi için düzgün iman sahibi bir Müslüman olmak şarttır. (Kitab-üt-tevhid)

Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Eğer Ehl-i kitap [Kur'ana ve **Muhammed** aleyhisselama] iman edip [kötülükten] sakınsaydı, günahlarını örter, nimetleri bol Cennetlere koyardık.) [Maide 65]

([Ehl-i kitap] "Yahudi ve Hristiyanlar hariç hiç kimse Cennete girmeyecek" dediler. O iddia, onların kuruntusudur. Onlara de ki "Doğru söylüyorsanız delilinizi getirin.") [Bakara 111]

(İbrahim, ne Yahudi, ne de Hristiyan idi; fakat o, Allah'ı bir tanıyan hanif, doğru bir Müslüman idi; müşriklerden de değildi.) [Al-i İmran 67]

Hazret-i İbrahim, Hazret-i Musa, Hazret-i İsa da her **Peygamber** gibi Müslüman idi. Hazret-i Musa'ya ve Hazret-i İsa'ya o zaman inanan kimseler de Müslüman idi. Şimdiki Yahudi ve Hristiyanlar, **Muhammed** aleyhisselama inanmadıkça, yani Müslüman olmadıkça ebedi Cehennemliktir.

Diyalogcuyu sollayan kişi

Soru: Bir yazar, sanki azap âyetleri yokmuş gibi, hep rahmet âyetlerini yazarak, Hristiyanlara kucak açan diyalogcuları geride bırakıyor. Kitap, sünnet, icma ve kıyasa aykırı olarak, mazlum olarak ölen Hristiyanların şehit olduklarını söylüyor. Şöyle diyor: (Şirke girmemiş, fakat zulümle ölmüş Hristiyanların bir nevi şehit olduklarını söylemek âyet ve hadislere aykırı değildir. Çünkü Allah'ın rahmeti her şeyi kuşatmıştır.)

CEVAP:

Yazarın bu sözü dindeki dört delile [Kur'ana, sünnete, icmaya ve kıyas-ı fukahaya] aykırıdır. Şirke girmemiş Hristiyan demek, Müslüman bir kâfir demektir. Kâfirse Müslüman denmez, Müslümansa kâfir denmez. Bu söz, necasete [pisliğe], temiz necaset demeye benzer. Yani temiz necaset denmez, temiz ise, o zaman necaset değildir. Hristiyan gayrimüslimdir, kâfirdir. Her kâfir şirke girmiştir. Şirke girmemiş olana gayrimüslim veya Hristiyan denmez, o Müslümandır. Şirke girerse kâfir olur. Hangi Hristiyan Amentü'deki altı esasın hepsine inanıyor ki? Diyalogcu bir yazar da, (Hristiyanlarla iman birliğimiz, Amentü'de ittifakımız var) diyordu. Ama o mazlum ölen Hristiyana şehit demiyordu.

Hristiyanlarla aramızdaki inanç farklılıkları çok ise de birkaçını bildirelim:

1- Biz bir Allah'a inanırız. Onlar üç ilaha inanırlar. Hazret-i İsa'ya tanrının oğlu ve tanrı diyorlar. Onlar melekleri kız gibi görüyorlar, biz ise, meleklerde erkeklik dişilik olmadığını biliyoruz. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Allah ile birlikte başka ilah edinen Cehenneme atılır. Rabbiniz oğulları size ayırdı da kendisi için kız olarak melekleri mi edindi? Elbette vebali çok büyük söz ediyorsunuz.) [İsra 39, 40]

2- Onlar tanrı gökte derler, biz Allah'ı mekândan münezzehtir biliriz.

3- Biz semavi kitapların hepsine inanırız, onlar, Kur'ana inanmazlar.

4- Biz bütün **Peygamber**lere inanırız, onlar, **Muhammed** aleyhisselama inanmazlar. Âyet-i kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Kimi, Ona [Resulüme] iman etti, kimi de, Ondan yüz çevirdi. Bunlara da çılgın ateşli Cehennem yetti. Âyetlerimizi inkâr ederek kâfir olanları elbette ateşe atacağız.) [Nisa 55-56]

5- Biz hayrın ve şerrin Allah'tan olduğuna inanırız, onlar, (Tanrı kötülükleri takdir etmez) derler.

Amentü'ye inanmayan Cennete gider mi? Yazar, Allah'ın rahmeti her şeyi kuşatmış diyerek gâvurlara da ahirette rahmet edileceğini söylüyor. Rahman, dünyadaki her mahlûka acıyan, Rahim, ahirette yalnız müminlere acıyan demektir. **Allahü teâlâ**nın rahmeti, şefkati

dünyada müminlere ve kâfirlere, herkese birlikte yetiştığı halde, ahirette kâfirlere merhametin zerresi bile yoktur. İşte üç âyet meali:

(Kâfirlerin cami yapmaları ve diğer bütün [iyi] işleri, boşa gidecek, Cehennemde sonsuz kalacaklar.) [Tevbe 17]

(Bunlara ahirette yalnız Cehennem vardır. Emekleri ahirette boşa gider.) [Hud 15, 16]

(Kâfirlerin dünyada yaptıkları iyi işler, çölde görünen seraba benzer.) [Nur 39]

Doğru iman [**Ehl-i sünnet** itikadı] şöyledir: Allah'ın azabından emin olmamak, rahmetinden de ümit kesmemek. Dostlarına dost, düşmanlarına düşman olmak... Hazret-i Zekeriyya şöyle övülüyor:

(Korku ile ümit arasında dua ederdi.) [Enbiya 90]

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

(Müslüman havf ve reca [korku ile ümit] arasında bulunursa, **Allahü teâlâ**, ona umduğunu verir ve korktuğundan onu emin kılar.) [Tirmizi]

(İmanın temeli Müslümanı sevmek ve kâfiri sevmemektir.) [**İ. Ahmed**]

(İmanın efdali Allah için sevgi, Allah için buğzdur.) [**Taberani**]

Cenab-ı Hak, Hazret-i İsa'ya buyurdu ki:

(Yer ve göklerdekilere ibadetlerini yapsan, dostlarımı sevmedikçe ve kâfirlere düşmanlık etmedikçe, hiç faydası olmaz.) [K.Saadet]

Hak din yalnız İslam'dır

Soru: (Hristiyanların mazlumları şehit olarak ölür ve Cennete gider) deniyor. Niye Yahudilerin veya başka kâfirlerin değil de, Hristiyan kâfirlerin mazlumları şehit oluyor ve Cennete gidiyor?

CEVAP:

Müslüman olmayan kimse, mazlum da olsa, zalim de olsa asla Cennete giremez. Zerre iman olan Müslüman da, çok zalim de olsa, çok günahkâr da olsa, yine sonunda Cennete gider. Böyle inanmayan kimse Müslüman olamaz.

Çocuktan al haberi

Soru: Hristiyanlarla irtibat halinde olan Müslüman bir komşumuzun 9-10 yaşlarında bir kız çocuğuyla konuşuyordum. Namaz kılıyor musun dedim. Bana dedi ki:

(Hristiyanlık da hak dinmiş. Onlar da Allah'a inanıyormuş. Müslümanlıkta olduğu gibi emir ve yasaklar yokmuş. Her gün namaz kılmak gerekmiyormuş. Kadınların örtünmesi de lazım değilmiş. Bunun için, annem babam, namaz kılmama lüzum olmadığını söylediler.)

Acaba, Allah'a inandıkları için, Hristiyanlar da Cennete girerler mi?

CEVAP:

İman, sadece Allah'ın varlığına inanmak demek değildir. Amentü'de bildirilen altı esasın hepsine birden inanmak ve beğenmek gerekir. Yani Allah'a, meleklerle, kitaplara,

peygamberlere, ahiret gününe, öldükten sonra dirilmeye, hayrın ve şerrin Allah'tan olduğuna inanmak şarttır. Bunlardan birine inanmayan Müslüman olamaz. **Peygamber** efendimize iman etmeyen, hangi dinden olursa olsun, kâfirdir. Bir hadis-i şerif meali şöyledir:

(Beni duyup da iman etmeyen Yahudi ve Hristiyan elbette Cehenneme girecektir.)
[Hâkim]

Hristiyanlar ehl-i kitabdır. Ehl-i kitab kâfirdir. Bir âyet-i kerime meali şöyledir:

(Elbette, ehl-i kitaptan [Yahudi ve Hristiyan] olsun, müşriklerden olsun bütün kâfirler Cehennem ateşindedir, orada ebedi kalırlar. Onlar yaratıkların en kötüsüdür.) [Beyyine 6]

Allah'a inanan gayrimüslim

Soru: Allah'a inanan gayrimüslim, mesela Yahudi ve Hristiyan kâfir mi olur?

CEVAP:

Bu konudaki âyet-i kerimeleri diğer yazılarımızda bildirmiştik. Şimdi üç âyet meali daha bildirelim:

([Ey Habibim, Yahudi ve Hristiyanlara] de ki: (Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana uyun ki Allah da sizi sevsin.) [Al-i İmran 31] (Demek ki Ehl-i kitab olan Hristiyan ve Yahudiler, **Peygamber** efendimize iman etmedikçe, **Allahü teâlâ** onları sevmez.)

(De ki: "Ey Ehl-i kitab, gelin aramızda şu müşterek söze uyalım: "Ancak Allah'a kulluk edelim, Ona şirk koşmayalım, Allah'ı bırakıp insanları Rabler edinmeyelim" Yine de, yüz çevirirlerse, "Şahit olun ki, biz Müslümanız" deyin!) [Al-i İmran 64] (Ehl-i kitab yani Yahudi ve Hristiyanlar buna yanaşmadı, yani Müslüman olmadılar.)

([Senden önce peygamberlere] iman edenler, Yahudi, Hristiyan ve sabiinlerden Allah'a ve ahirete inanıp salih amel işleyenler için elbette Rablerinin katında mükâfatlar vardır.) [Bakara 62] (Hazret-i Musa zamanında, ona inanan Yahudiler ve Hazret-i İsa zamanında ona inanan Hristiyanlar, elbette Cennete gidecektir, çünkü bütün peygamberler gibi, Hazret-i İbrahim gibi, Hazret-i Musa da, Hazret-i İsa da Müslüman idi.)

Diğer dinler bozulduğu için **Allahü teâlâ**, en son olarak İslam dinini gönderdi. Başka dinleri kabul etmediğini açıkça şöyle bildirdi:

(Allah indinde hak din ancak İslam'dır.) [Al-i İmran 19]

Bu konudaki birkaç hadis-i şerif meali de şöyledir:

(Yahudi ve Hristiyanlara selam vermeyiniz!) [Müslim]

(Ehl-i kitab size selam verdiği zaman "ve aleyküm" deyin.) [Buhari]

(Yahudi ve Hristiyanlar sakal boyamaz. Onlara benzemeyin, boyayın!) [Müslim]

(Saçlarınızı kırmızı veya sarıya boyayın, ehl-i kitaba muhalefet edin!) [İ. Ahmed]

Amentü'deki altı esastan birini inkâr eden kâfir olur. Sadece Allah'a inandım demek kâfi değildir. Hristiyan ve Yahudiler, bizim peygamberimiz dahil bütün peygamberlere inanmadıkça kâfirlikten kurtulamazlar. Yahudiler, Hazret-i İsa'ya, Hristiyanlar da,

Muhammed aleyhisselama inanmadıkları için kâfir oldular. Amentü'de bildirilen altı husustan birini, mesela kaderi inkâr eden, kâfir olur, bütün iyi amelleri yok olur. (Redd-ül-muhtar)

İsevi Müslüman olur mu?

Soru: (Hazret-i İsa, kıyamete yakın yere inecek, teslis inancını kaldıracak, hakiki Hristiyanlığı getirecek, Hristiyanlıkla İslamiyet'i yaklaştıracak, böylece İsevi Müslümanlar ortaya çıkacaktır) deniyor. İsevi Müslüman olur mu? Yani ahir zamanda, iki dinli insanlar mı çıkacak?

CEVAP:

Hayır, İsevi Müslüman veya Müslüman İsevi olamaz! Sütü idrar veya idrarlı süt denmez, ikisi de necistir. Bu ifade, Müşrik Müslüman veya Temiz necaset yahut Namuslu fahişe tabirine benziyor. Bunlardan biri kötü ise, ötekini de kötü eder. Biri necis ise veya kâfir ise ikisi de, aynı hükme girer. Kâfirlik kelime oyunları ile gizlenmeye çalışılıyor. Süte idrar karıştırınca, bunu İdrarlı süt diye övmekle, İsevi Müslüman demek arasında ne fark vardır ki?

Bir Hristiyan, İsevi Müslüman'ım veya Müslüman İsevi'yim demekle Müslüman olmuş olmaz. Dinine, putuna zarar vermez, batıl dininden çıkmış olmaz. Yani bir gayrimüslim, ben Müslüman'ım dese de Müslüman olmuş olmaz; fakat bir Müslüman şakadan bile, ben Hristiyan'ım dese, onun kâfir olacağı fıkıh kitaplarında yazılıdır. Yani, Müslüman İsevi'yim diyen kâfir olduğu gibi, Müslüman Musevi'yim diyen de kâfir olur.

Musevilik ve İsevilik hiç bozulmamış olsa yahut hakiki halini getirme imkânı olsa da, onlarla amel etmek caiz olmaz. Zira İslamiyet'in gelmesiyle, eski dinlerin hepsi nesh edildi yani yürürlükten kalktı. Eski dinlerin kiminde içki haram değildi, kiminde iç yağ haramdı. Kiminde yakın akrabayla evlenmek caizdi. Bunların hepsi nesh edildi; yalnız İslamiyetle amel etmek emredildi. İki âyet-i kerime meali:

(Sizin için din olarak İslam'ı beğendim.) [Maide 3]

(İslam'dan başka din arayanın bulacağı din, asla kabul edilmez.) [Al-i İmran 85]

Allahü teâlâ, hak dinin yalnız İslam olduğunu, İslam'ı beğendiğini ve İslam'dan başka dini kabul etmeyeceğini açıkça beyan ederken, Müslümanlığı Hristiyanlığa yaklaştırmak ne demektir?

İsa aleyhisselam, kıyamete yakın geldiğinde, İslamiyet'le hükmedecek yani bu ümmetten biri olarak, İseviliği tamamen kaldıracaktır. Bir hadis-i şerif meali şöyledir:

(İsa inince İslamiyet'le hükmedecektir. O zaman **Allahü teâlâ**, Müslümanlardan başka herkesi helak edecektir.) [Ebu Davud]

Buhari ile Ebu Davud, Kütüb-i sitteye dâhil iki kıymetli hadis kitabıdır. Bu sahih hadis-i şeriflerde, (İslam'dan başka her şeyi yasak edecek, Müslümanlardan başka herkesi helak edecek) buyuruluyor. Musevilere, İsevilere dokunmayacak denmiyor ki.

Yukarıda bildirilen âyet-i kerimeler ile bu hadis-i şerifleri inkâr etmek, dini inkâr etmek olmaz mı?

Takva sahibi olmak

Soru: (Papazlar bizden daha çok takva sahibi) diyenler oluyor. Papaz takva sahibi olur mu?

CEVAP:

Müslüman olup da, dinimizin bildirdiği haramlardan sakınmaya takva, sakınan Müslümana da takva sahibi denir. Müslüman olmayan, içki içmese, zina etmese, kumar oynamasa, gıybet etmese, her gün oruç tutsa da buna yine takva sahibi denmez. Gayrimüslimlere, emirleri yapmak ve yasaklardan sakınmak emredilmemiştir. Onlara, tek bir şey emredilmiştir. O da iman etmek, Müslüman olmaktır. Ancak Müslüman olduktan sonra, **Allahü teâlâ**nın emir ve yasaklarına muhatap olabilir.

Allahü teâlânın rahmeti, şefkati dünyada mümin kâfir herkese yetiştirdiği ve herkesin çalışmasına dünyada karşılığını verdiği hâlde, ahirette kâfirlere merhametin zerresi bile yoktur. **Allahü teâlâ** Cennete girmek için iyilik etmek, kötülükten sakınmak değil, iman etmek şartını koydu. Bir ayet-i kerime meali:

(Kimi, ona [**Muhammed** aleyhisselama] iman etti, kimi de, ondan yüz çevirdi. Bunlara da çalgın ateşli Cehennem yetti.) [**Nisa** 55–56]

Müslüman olmayanlar

Soru: (Allah'a inanmayana kâfir denir. Bâtıl da olsa, başka bir dine inanana kâfir denmez. Kâfir olmayan da Cehenneme gitmez) demek doğru mudur?

CEVAP:

Doğru değildir. Kâfir, Müslüman olmayan demektir. Hatta Müslüman olduğunu söylese, ama dinin bir emrini inkâr etse, yine kâfir olur. Her ateist kâfirdir, ama her kâfir ateist olmayabilir. Deist olabilir. Deistler de kâfirdir. Deist, deizm yanlısı demektir. Deizm, kâinatı bir yaratıcının yarattığına inanmakla beraber, yaratıcının kâinata hiçbir müdahalesi olmadığını ve olmayacağını savunan, vahyi reddeden felsefî görüştür.

Müslüman olmayan herkes kâfirdir ve kâfir olarak ölenlerin hepsi Cehennemdedir.

Allahü teâlâ bizzat Kur'an-ı kerimde, kullarını küfürden korunmaları için ikaz etmekte ve kâfirlerin akıbetinin ne olacağını bildirmektedir. İki âyet-i kerime meali şöyledir:

(Allah, Meryem oğlu Mesih'tir diyenler kâfir olmuştur. Allah, kendine ortak koşana Cenneti haram kılar, artık onun yeri ateştir ve zalimler için yardımcı yoktur.) [**Maide** 72]

(Yahudiler, Üzeyr'e, Hristiyanlar da Mesih'e Allah'ın oğlu dediler. Daha önceki kâfirlerin ["melekler Allah'ın kızlarıdır" diyenlerin] sözlerine benziyor. Allah onları kahretsin! Nasıl da sapıtıyorlar.) [**Tevbe** 30]

Ehl-i kitabın durumu

Soru: Kur'anda ehl-i kitabın kâfir olduğu bildirilmiyor mu?

CEVAP:

Kur'an-ı kerimde, Ehl-i kitabın kâfir olduğunu bildiren âyet-i kerimelerden bazıları şöyledir:

(İbrahim ne Yahudi, ne de Hristiyandı. O Allah'ı tanıyan doğru bir Müslüman idi.) [**Al-i İmran** 67] (Her peygamber gibi Hazret-i İbrahim de Müslüman idi. Ehl-i kitap hak olsa idi, böyle denmezdi.)

("Yahudi veya Hristiyan olun ki, doğru yolu bulasınız" diyenlere de ki: "Aksine biz, hanif [doğru olan] İbrahim'in dinine uyarız.") [**Bakara** 135] (Ehl-i kitap hak olsa idi, sözleri reddedilmezdi. Hazret-i İbrahim'in dini olan İslam'a uyan kurtulur.)

([Ehl-i kitap] "Yahudi ve Hristiyanlar hariç hiç kimse Cennete girmeyecek" dediler. Bu, onların kuruntusudur. De ki: "Doğru söylüyorsanız delilinizi getirin." Hayır onların dedikleri gibi değildir.) [**Bakara** 111,112] (Şu halde Ehl-i kitabın iddiaları kuruntudur, gerçek değildir.)

(Yahudiler, Üzeyr'e, Hristiyanlar da Mesih'e Allah'ın oğlu dediler. Daha önceki kâfirlerin ["melekler Allah'ın kızlarıdır" diyenlerin] sözlerine benziyor. Allah onları kahretsin! Nasıl da sapıtıyorlar.) [Tevbe 30] (Ehl-i kitap kâfir olduğu için lanete uğradı.)

(Ehl-i kitap [İslam'a] iman edip, [kötülüklerden] sakınsalardı, kötülüklerini örter ve onları nimetleri bol Cennete sokardık.) [Maide 65] (Ehl-i kitap hak olsa idi, imana davet edilmezdi.)

(Ey iman edenler, Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin! Onlar, [İslam düşmanlığında] birbirinin dostudur. Onları dost edinen de onlardan [kâfir] olur. Allah, [kâfirleri dost edinip kendine] zulmedenlere hidayet etmez.) [Maide 51] (Ehl-i kitap hak olsa, onlara dost olana kâfir denir miydi?)

[Ey habibim, Ehl-i kitaba] de ki: (Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana uyun ki Allah da sizi sevsin.) [**Al-i İmran** 31] (Yani Ehl-i kitap, **Resulullah** iman etmedikçe, Allah onları sevmez.)

(De ki: "Ey Ehl-i kitap, gelin aramızda şu müşterek söze uyalım: "Ancak Allah'a kulluk edelim, Ona şirk koşmayalım, Allah'ı bırakıp insanları Rabler edinmeyelim" Yine de, yüz çevirirlerse, "Şahit olun ki, biz Müslümanız" deyin!) [**Al-i İmran** 64] (Ehl-i kitap kâfir olduğu için, onlara biz Müslümanız deyin buyuruluyor.)

([Senden önce peygamberlere] iman edenler, Yahudi, Hristiyan ve sabiinlerden Allah'a ve ahirete inanıp salih amel işleyenler için elbette Rablerinin katında mükafatlar vardır.) [**Bakara** 62] (Hazret-i Musa zamanında, ona inanan Yahudiler ve Hazret-i İsa zamanında ona inanan Hristiyanlar, elbette Cennete gidecektir. Çünkü, bütün peygamberler gibi Hazret-i Musa da, Hazret-i İsa da Müslüman idi.)

Bu vesikalara rağmen, (**Muhammedün Resulullah** demeye lüzum yok) diyenler çıkarsa, bunların cahil değil, sinsi birer misyoner olduklarında şüphe kalmaz.

Soru: Bir Yahudi'ye veya Hristiyan'a hacı demek caiz midir? Bir de, Müslümanlığı kötülemeden bir Hristiyan'a, İsevi Müslüman denir mi?

CEVAP:

Hacı, İslam'ın hac şartını eda eden Müslümana denir, gayrimüslime hacı denmez. Müslümana kâfir demek küfür olduğu gibi, gayrimüslime de Müslüman demek küfür olur. Bir

insan ya Müslümandır veya kâfirdir. Hem kâfir, hem Müslüman olmaz. Müslüman Hristiyan veya Hristiyan Müslüman olmaz. Hristiyanlar için de, İsevi demek yanlıştır. Şimdi İsevi ve Musevi yoktur.

İnsanların en kötüsü

Soru: Beyyine sûresinin altıncı âyetinde, ehl-i kitabın [Yahudilerle Hristiyanların] insanların en kötüsü olduğu bildiriliyor? Ehl-i kitab, ateistlerden de mi kötüdür?

CEVAP:

Sadece ehl-i kitab değil, o âyet-i kerimede müşrikler de geçiyor. Şirk, **Allahü teâlâya** ortak yapmak, benzetmek demektir. Benzeten kimseye müşrik denir. Küfrün çeşitleri vardır. Hepsinin en kötüsü, en büyüğü şirktir. Bir şeyin her çeşidini bildirmek için, çok defa, bunların en büyüğü söylenir. Bunun için, âyet-i kerimelerde ve hadis-i şeriflerde geçen şirk, her çeşit küfür demektir.

Bütün küfürler şirkin içine girdiği gibi, Ehl-i kitab da, müşriklerin içine girmektedir. Böyleyken, onların kâfir olduklarının ayrıca bildirilmesinin elbette hikmetleri vardır. Belki Ehl-i kitab kâfirlerini, mümin zanneden çıkabilir. Nitekim (Ehl-i kitabın içinde takva sahipleri de vardır) diyenler de vardır.

Ehl-i kitab ve hak din

Soru: (Kur'ânı ve onun **Peygamberini** dışlayarak tevhid inancına ve salih amele ulaşmak imkânsız gibi olduğu için, bir kısmı hak yolda ise de, bugün Ehl-i kitabın büyük çoğunluğu, tevhitten veya salih amelden uzaklaşmıştır) diyenler oluyor. Ehl-i kitab bâtil yolda değil midir?

CEVAP:

Ehl-i kitab, tek bir yaratıcıya inansa da, salih ameller işlese de, mesela namaz kılsa, oruç tutsa ve cami yapsa da, Müslüman olmadıkça hiç faydası olmaz. İşte bir âyet-i kerime meali:

(Kâfirlerin cami yapmaları ve [hayır olarak yaptıkları] diğer bütün amelleri, boşa gidecek, Cehennemde sonsuz kalacaklar.) [Tevbe 17]

Müslümana kâfir diyenin kendisi kâfir olduğu gibi, kâfire de Müslümandır, cennetliktir demek küfürdür. İslamiyet gelince, önceki bütün dinler yürürlükten kalktı. Hiç değişmemiş, bozulmamış bile olsa, artık bunlarla amel etmek caiz değildir. Üç âyet-i kerime meali de şöyledir:

(İslam'dan başka din arayan, bilsin ki, o din asla kabul edilmez.) [Âl-i İmran 85]

(Kimi, ona [**Muhammed** aleyhisselama] iman etti, kimi ondan yüz çevirdi. Bunlara da gılgın ateşli Cehennem yetti. Âyetlerimizi inkâr edip kâfir olanları ateşe atacağız.) [Nisa 55, 56]

Gayrimüslimlerin yeri

Soru: (Hristiyanların cehenneme mi, yoksa cennete mi gideceğini bilemeyiz. Bu Allah'ın takdirine kalmıştır, dilerse cennetine koyar) diyenler oluyor. Dinimiz kimlerin cennete, kimlerin cehenneme gideceğini açıkça bildirmemiş midir?

CEVAP:

Elbette bildirmiştir. Gayrimüslim için (Allah dilerse cennete koyar) veya (**Resulullah**ın sözü geçersizdir) denmez. Yahut (Allah'ın Kur'andaki sözleri tarihseldir, o zamanki kâfirler içindi) denmez. **Allahü teâlâ**, gayrimüslimleri yani Müslüman olmayan herkesi cehenneme koyacağı diyor. **Resulullah** da aynısını bildiriyor. Buna inanmamak küfür olur. **Allahü teâlâ** gayrimüslimlerin cehenneme gideceğini bildirdiğine göre, Allah'ın takdirine kalmış denemez. Bu Allah'ın verdiği sözden dönebileceği anlamına gelir. Hâlbuki **Allahü teâlâ** verdiği sözden dönmez. İki âyet-i kerime mealı:

(Allah asla sözünden dönmez.) [Âl-i İmran 9, **Zümer** 20, Rad 31]

(Allah vaadinden dönmez.) [Rum 6]

Gayrimüslimlerin de cennete girebileceğini söylemek şu âyet-i kerimeyi de inkâr olur:

(Elbette, ehl-i kitap olsun, müşrik olsun, bütün kâfirler Cehennem ateşindedir. Orada ebedi kalırlar. Onlar yaratılmışların en kötüsüdürler.) [Beyyine 6]

Şu hadis-i şerifi de inkâr etmiş olur:

(Cennete sadece Müslüman olan girer.) [**Buhari**, Müslim]

Kâfirlikte şüphe

Soru: Gayrimüslimlerin kâfir olduklarında şüphe eden de kâfir olur mu?

CEVAP:

Evet, bütün gayrimüslimlerin, Cehennemde sonsuz azap çekeceğinde şüphe eden de kâfir olur. Bir Hristiyan'ı, bir Yahudi'yi ve başka bir gayrimüslimi kâfir kabul etmeyen kimsenin kâfir olacağına şüphe eden kimsenin de kâfir olacağını, İslam âlimleri söz birliğiyle bildirdiler. (**Bezzaziyye**, **Dürr-ül-muhtar**, Şifa-i şerif, Ravda, El-A'lam)

Kâfir olmasında şüphe eden de kâfir olunca, onu [gayrimüslimlerin Cennete gideceğini söyleyeni] Müslüman bilenin nasıl olacağını ve hele onu, İslam âlimlerini öven kelimelerle övenin nasıl olacağını düşünmelidir. Böyle kimseleri İslam âlimi sananların ve bunların küfür saçan sözlerini, yazılarını övenlerin, yayanların kâfir olacaklarını iyi anlamalıdır. Övmek, yaymaya çalışmak ve reklamını yapmak, razı olmayı, beğenmeyi gösterir. Küfre rıza, küfür olur. Küfre rıza demek, kâfirin küfür üzere kalmasını istemek değildir. Onun küfrünü beğenmek demektir. (F. Bilgiler)

Ehl-i kitabın kurtulması

Soru: Maide suresinin 68. âyetinde mealen, (Ey Ehl-i Kitab! Siz Tevrat'a, İncil'e ve Rabbinizden size indirilen Kur'ana uymadıkça, doğru yol üzerinde değilsiniz. And olsun, sana Rabbinden indirilen bu Kur'an, onlardan birçoğunun azgınlığını ve küfrünü artırır. O halde kâfirlerin azgınlığına karşı üzülme!) deniyor. Burada Ehl-i kitaba kendi kitaplarına uymaları bildirilmiyor mu?

CEVAP:

Hayır. Aksine Kur'an-ı kerime iman edip, ona uymaları emrediliyor.

Kur'an-ı kerimin muhatabı **Peygamber** efendimizdir. Onu doğru açıklayan da, hadis-i şeriflerdir. İşte **Peygamber** efendimiz Kur'an-ı kerimi açıklayarak, (Beni duyup da iman etmeyen Yahudi ve Hristiyanlar, elbette Cehenneme girecektir) buyuruyor. (Hâkim)

İmam-ı Kurtubi hazretleri de buyuruyor ki:

İbni Abbas hazretlerinin bildirdiğine göre, Yahudilerden bir topluluk **Resulullah** efendimize gelip, (Sen, Tevrat'ın Allah'tan gelmiş hak bir kitap olduğunu kabul etmiyor musun?) diye sordular. **Peygamber**imiz, (Elbette, kabul ediyorum) diye cevap verdi. Bunun üzerine Yahudiler, (Biz de ona iman ediyoruz, fakat onun dışındakilere iman etmiyoruz) dediler. Bunun üzerine, bu âyet-i kerime nazil oldu. Burada, (Her iki kitapta [Tevrat'ta ve İncil'de] yer alan ve geleceği bildirilen **Muhammed** aleyhisselam'a iman edip, her iki kitabın belirttiği bu hüküm gereğince de amel etmedikçe, iman etmiş olmazsınız) deniliyor. Ebu Ali el-Farisi de, (Bu âyet-i kerime, Tevrat ve İncil'in nesh edilmeden önceki halleri hakkındadır) demiştir. (Cami'ul Ahkâm)

Âyet-i kerimenin sonunda, Ehl-i kitab kâfir olduğu için, (Kâfirlerin azgınlığına karşı üzülmeyin!) deniyor. Ehl-i kitabın kâfir olduğu başka âyet-i kerimelerde de bildiriliyor.

Takva sahibi (!) papaz

Soru: Bir tanıdık, (Ben Avrupa'ya gittim. Papazlarla ve rahiplerle görüştim. Haramlardan sakınıyorlar, yani çok takva ehli zatlardır. Hayırlarına ve hasenatlarına diyecek yoktur. Bizde öyle Müslümanlara rastlanmaz) diyor. Takva ehli olmak için Müslüman olma şartı yok mu?

CEVAP:

Elbette vardır. Müslüman olmayana gayrimüslim denir. Bütün gayrimüslimlerin kâfir olduğunu bizzat **Allahü teâlâ** ve Resülü bildiriyor. Bir âyet-i kerime meali şöyledir:

(Ehl-i kitab [Yahudi ve Hristiyan] olsun veya müşrik olsun bütün kâfirler, Cehennemde ebedî kalırlar.) [Beyyine 6]

Bir hadis-i şerif meali de şöyledir:

(Beni duyup da, bana inanmayan Yahudi ve Hristiyanlar, muhakkak Cehenneme girecektir.) [Hâkim]

Kâfir içki içmese de, zina etmese de, hattâ namaz kılsa, oruç tutsa da, çok büyük camiler yaptırrsa da, zerre kadar faydası olmaz. Üç âyet-i kerime meali şöyledir:

(Kâfirlerin iyi işleri engin çöllerde görünen seraba benzer. Susayan kimse onu uzaktan su sanır, ama yanına varınca, umduğunu bulamaz.) [Nur 39]

(Kâfirlerin faydalı işleri fırtınalı bir günde rüzgârın savurduğu küller gibidir. Âhirette o işlerin hiç faydası olmaz.) [İbrahim 18]

(Kâfirlerin [iyi olarak] yaptığı bütün işler, Kıyamette boşa gider.) [Tevbe 17]

(Papazlar takva ehlidir) diyenler, ya İslamiyet'i bilmiyorlar veya art niyetli kimselerdir.

Ehl-i kitabın seçkin yeri

Soru: (Kur'an-ı kerimde, Ehl-i kitabın yani Yahudilerle Hristiyanların, diğer gayrimüslimlere göre daha seçkin yeri vardır. Bunun için, imamların, papaz ve hahamlarla diyalog kurarak bir araya gelmeleri, ateizme yani dinsizliğe karşı mücadele için işbirliği yapmaları farzdır) deniyor. Kâfirlerle nasıl bir işbirliği yapılabilir? Kur'anda, Ehl-i kitabın nasıl seçkin bir yeri vardır?

CEVAP:

Kur'an-ı kerimde Ehl-i kitabın seçkin yerinden kasıt, onlar için seçilen yer demek isteniyorsa, bu konuda bir âyet-i kerime meali:

(Elbette, Ehl-i kitaptan [Yahudi ve Hristiyan] olsun, müşriklerden olsun bütün kâfirler Cehennem ateşindedir, orada ebedi kalırlar. Onlar mahlûkların en kötüsüdür.) [Beyyine 6]

Demek ki Ehl-i kitab için **Allahü teâlâ** tarafından seçilen yer, Cehennemdir. Onlar için sıfat olarak da, "kâfir" ve "mahlûkların en kötüsü" tabirlerini seçmiştir. Dolayısıyla, adına (Ehl-i kitab) denilen kâfirlerle işbirliği içine girmek kadar tehlikeli ne olabilir?

Kur'an-ı kerimde, mahlûkların en kötüsü denirken, onlarla yakınlaşmanın ne faydası olacak? Yani kâfirlerle işbirliği yapıp, ateistleri Ehl-i kitab [Yahudi veya Hristiyan] yapmanın Müslümanlığa faydası ne? Bir hadis-i şerif:

(Beni duyup da, bana inanmayan Yahudi ve Hristiyanlar, muhakkak Cehenneme girecektir.) [Hâkim]

Yine din kitaplarında bildiriliyor ki:

Ehl-i kitabın hepsi kâfirdir. (Fetava-i Hindiyye)

Gayrimüslimleri sevmek

Soru: Bazı kimseler, kiliseye gidip âyinlere katıldığımız için, onlarla yakınlık ve dostluk kurduğumuz için bizi eleştiriyorlar. Eğer kâfirleri sevmek yasak olsaydı, onlara hoşgöründe bulunmak yasak olsaydı dinimiz kitaplı kâfirlerle evlenmeye izin vermezdi. Çünkü insanın hanımını sevmemesi mümkün değil. Yoksa Ehl-i kitapla evlenmek yasak mı?

CEVAP:

Ehl-i kitab zimmi ise tenzihen mekruh, harbi ise tahrimen mekruhtur. Bugün zimmi olan Ehl-i kitab yoktur. Hepsini harbidir. Tahrimen mekruh olsa da caizdir. Ancak evlenmekle kâfiri sevmeyi aynı kefeğe koymak ne kadar yanlıştır. İnsan muzunu da sever ama bunu yemek için sever. Gayrimüslim kızının kaşını, gözünü sever. Dinini sevmesi asla caiz olmaz.

Muhammed Masum hazretleri buyurdu ki:

Kâfirleri sevmemek Kur'an-ı kerimde açıkça emredilmiştir. Kur'ana uymak ise farzdır.

Kâfirleri sevmenin haram olduğunu bildiren âyet-i kerimelerden birkaçının meali şöyledir:

(Kâfirleri dost edinen, Allah'ın dostluğunu bırakmış olur.) [Al-i İmran 28]

(Ey iman edenler, benim ve sizin düşmanınız olanları dost edinmeyin.) [Mümtehine 1]

(Ey Nebi, kâfirlerle [silahla] ve münafıklarla [öğüt, delille, belgeyle] cihad et, [öğüt de kâr etmezse] onlara sert davran! Onların gidecekleri Cehennem, ne kötü yerdir.) [Tevbe 73, Tahrim 9]

Eshab-ı kiram (Kâfirlere gazap ederler, birbirlerine merhametlidirler) diye övülüyor. (Feth 29)

Hakiki imana kavuşmak

Hadis-i şeriflerde de buyuruluyor ki:

(Allah'ın dostunu seven, düşmanını düşman bilen imanı kâmil olur.) [Ebu Davud]

(İsyan edenlere düşmanlık ederek, Allah'a yaklaşın!) [Deylemi]

(Kâfirlerle mal, can ve dilinizle cihad edin!) [Redd-ül-muhtar] (Kâfirleri sevmek cihad değildir.)

Halife Hazret-i Ömer'e, (Hireli bir Hristiyan var. Çok zeki, yazısı da çok güzel, bunu kendine kâtip yap) dediler. Kabul etmedi. Aşağıdaki âyeti okuyup, (Mümin olmayan birini dost edinmem) dedi.

Ebu Musel Eşari hazretleri anlatır:

Halife Ömer'e (Hristiyan kâtibim çok işe yarıyor) dedim. "Niçin bir Müslüman kâtip almadın? (Ey müminler, Yahudi ve Hristiyanları sevmeyin) âyetini işitmedin mi sen?" dedi. Ben de, "Onu dini için değil, kâtipliği için aldım" dedim. "**Allahü teâlâ**nın hakir ettiğine ikram etme! Onun zelil ettiğini aziz eyleme! Allah'ın uzaklaştırdığına yaklaşma" dedi. "Ama Basra'yı onunla idare edebiliyorum" dedim. "Hristiyan ölürse ne yapacaksan, şimdi onu yap! Hemen onu değiştir" dedi.

Bir hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(**Allahü teâlâ**, hakkı Ömer'in diline ve kalbine yerleştirdi.) [Tirmizi]

Soru: Bazı kimseler, hoşgörü adı altında gayrimüslimlerle arkadaşlık kuruyorlar, Kiliselerine gidiyorlar, ayinlerine katılıyorlar. Bu dinen caiz midir?

CEVAP:

Asla caiz değildir. Aşağıdaki âyet-i kerimeler, kâfirleri sevmenin haram olduğunu bildiriyor:

(Ey müminler, mümin olmayan kâfirlerle dost olmayın!) [Âl-i İmran 118]

(Ey iman edenler, benim ve sizin düşmanınız olanları dost edinmeyin.) [Mümtehine 1]

(İbrahim ve Onunla beraber olan müminlerin sözlerinden ibret alın! Onlar, kâfirlere dediler ki: Biz sizden ve putlarınızdan uzağız. Dininizi beğenmiyoruz. Allah'a inanıncaya kadar, aramızda düşmanlık, nefret vardır.) [Mümtehine 4]

Eshab-ı kiram, (Kâfirlere karşı çok çetin, sert davranırlar) diye övülüyor. (Feth 29)

Hadis-i şerifte buyuruluyor ki:

(**Allahü teâlâ**, bir **Peygambere** vahy etti ki, şu âbide söyle: Benim için ne yaptı?)
Âbid dedi ki: Yâ Rabbi! Senin için ne yapılır? **Allahü teâlâ** buyurdu: (Düşmanıma, benim için düşmanlık ettin mi ve sevdiğimi benim için sevdiğin mi?) [Mektubat-ı Rabbani 3/55]

Kâfirler ve fâsiklar, **Allahü teâlâ**nın düşmanı olmasalardı, Buğz-ı fillah farz olmazdı. İnsanı **Allahü teâlâ**nın rızâsına kavuşturacak şeylerin en üstünü olmaz ve imanın kemaline sebep olmazdı.

Şeyhülislam Abdullah-ı Ensâri hazretleri buyuruyor ki: Falancayı sevmiyorum; çünkü hocamı üzmüştü. Bir kimse, hocanı üzer de sen üzülmezsen, köpekten aşağı olursun.

Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Müminler, müminleri bırakıp da, kâfirleri dost edinmesinler! Onları dost edinenler, Allah'ın dostluğunu bırakmış olurlar.) [Al-i İmran 28]

Hadis-i şerifte de buyuruldu ki:

(Bir kavmi sevip de onlarla dostluk kuran, kıyamette onlarla haşrolur.) [Taberani]

Yani bir milletin, âdete, tekniğe ait işlerini değil de, onların dinlerini, ibadetlerini, günah olan işlerini seven kimseler, kıyamette onlarla birlikte Cehenneme giderler. Fenne ait işlerini ve günah olmayan âdetlerini yapmak caiz ve lazımdır; çünkü fen, müminin kaybettiği malıdır, nerede bulursa alması lazımdır. Gayrimüslimler ile ticaret yapılır. Aldatılmaz, kötülük yapılmaz. Herkese olduğu gibi onlara da iyi davranılır. Müslüman olmaları için dua da edilir. Fakat onları kâfir iken şerefli kabul etmek caiz değildir. Cenab-ı Hak buyurdu ki:

(Kâfirleri dost edinenler, onların yanında izzet, şeref mi arıyorlar? Bilsinler ki, bütün izzet yalnızca Allah'a aittir.) [Nisa 139]

(İzzet ve şeref isteyen, bilsin ki, izzet ve şerefin hepsi Allah'ındır.) [Fatır 10]

(Münafıklar, "Eğer bu savaştan Medine'ye dönersek, andolsun ki, şerefli, alçakları oradan çıkaracak" diyorlardı. Oysa, şeref Allah'ın, Resulünün ve müminlerindir; ama münafıklar bunu bilmezler, anlamazlar.) [Münafikun 8]

Hazret-i Ömer, kölesi ile nöbetleşe deveye biniyorlardı. Şam'a girerken deveye binme sırası köleye geldiği için, köle deve üzerinde idi. Şam ordusunun kumandanı olan Ebu Ubeyde bin Cerrah, bir heyetle karşılayıp, (Ya Halife! Böyle ne yapıyorsun? Bütün Şamlılar, bilhassa Rumlar, Müslümanların halifesini görmek için toplandılar. Sana bakıyorlar. Bu yaptığını beğenmezler) der.

Hazret-i Ömer buyurur ki:

(Ya Eba Ubeyde, senin bu sözün, çok zararlıdır. İşitenler, şerefi, vasıtaya binip gitmekte ve süslü elbise giymekte sanacaklar. Şerefin, Müslüman olmakta olduğunu anlamayacaklar. Biz aşağı insanlardık. **Allahü teâlâ** Müslüman yapmakla bizleri şereflendirdi. Onun verdiği bu şereften başka şeref ararsak, **Allahü teâlâ** bizi yine zelil eder. Her şeyden aşağı eder. İzzet, İslam'dadır. İslam'ın ahkâmına uyan, aziz olur. Bu ahkâmı beğenmeyip, izzeti, şerefi başka şeylerde arayan zelil olur.)

Dünya kardeşliği mi?

Soru: Hazret-i Mevlana'nın veya Yunus Emre hazretlerinin ismini kullanıp, (Dünya kardeşliği) veya (Evrensel din birliği) gibi isimler altında yayınlar yapıyor. (Herkes kardeştir. Bütün dinler aynıdır. İleride tek kutsal kitap olacak) gibi şeyler söyleniyor. Bunların dinimizdeki yeri nedir?

CEVAP:

Bu açıkça dinsizliktir. Hakla bâtil birleşmez. Mezhepsizler de, bid'at yani sapık mezhepleri hak mezheple birleştirip, tek mezhep haline getirmek için çalışıyorlar. Domuz sütüyle inek sütü aynı kaba konursa, inek sütü de necis olur. Bid'at mezheplerle, hak mezhep birleşirse bâtil bir mezhep ortaya çıkar. Hristiyanlık, Yahudilik ve Mecusilik gibi batıl dinlerle İslamiyet birleştirilmeye kalkılırsa, inek sütünün içine, idrar, kan ve zehir katmaya benzer. **Allahü teâlâ**, (Hak din İslamiyet'tir. Başka dini kabul etmem) buyuruyor. (Â-i İmran 19, 85)

Allahü teâlânın emrine aykırı hareket etmek, dinsizlik olur.

Dünya kardeşliği demek çok yanlıştır. Batıl din mensuplarıyla müminler kardeş olamaz. **Allahü teâlâ**, (Ancak müminler kardeştir) buyuruyor. (Hucurat 10)

Masonların ve bazı başka grupların da bunlara benzer çalışmaları vardır. Sözün özü, İslamiyet'e aykırı olan her şey dinsizliktir.

Saplantının böylesi

Soru: Bir arkadaş, (Biz, hocamıza çok bağlıyız. Bizim hocamız bana Hristiyan ol dese, tereddütsüz olurum) dedi. Böyle söylemek küfür olur mu?

CEVAP:

Evet, küfür olur. Bu söz, hocaya bağlılığını göstermek için söylenmiş gibi görünse de, bu sözden o hocanın talebelerine Hristiyanlığı ne kadar cazip ve şirin gösterdiği de anlaşılacaktır. İçki içerim, filan günahı işlerim yahut Yahudi veya başka dinden olurum demiyor da, özellikle Hristiyan olurum diyor.

Bir kimse, filan şey, filan kimsededir yahut yoktur, kâfir olayım, Yahudi olayım diye, yemin etse, o şey, onda olsun veya olmasın, o kimse, kendi rızasıyla küfre varmıştır. İmanını ve nikâhını yenilemesi gerekir. (İslam Ahlakı)

Bir kâfir için, başka kâfirden daha hayırlıdır demek küfür olur. (Redd-ül muhtar)

Mesela Hristiyan olmak Yahudi olmaktan daha iyidir veya Yahudi olmak Hristiyan olmaktan iyidir demek küfür olur, çünkü böyle söylemekle bu bâtil dinlere iyi denmiş oluyor. Bu konu bu kadar hassasken, sebebi ne olursa olsun, Hristiyan olurum demenin ne kadar tehlikeli olduğu meydandadır. İhtiyaç olunca, biri diğerinden daha kötüdür demek gerekir. Hak din, iyi din, yalnız İslam'dır.

Ancak müminler kardeştir

Soru: Evrensel din kardeşliği ismi altında, gayrimüslimlere kardeşlerimiz demek doğru mudur?

CEVAP:

Çok yanlıştır. Böyle bir düşünce, Kur'an-ı kerimi yalanlamak olur. Dinimiz, kâfirlerle de iyi geçinmeyi emreder, fakat iyi geçinmek ayrı, onları dost ve kardeş bilmek ayrıdır. **Allahü teâlâ**, (Ancak müminler kardeştir) buyururken, mümin olmayanları, gayrimüslimleri kardeş bilmek, bu âyet-i kerimeye de aykırıdır. Mümin, İslamiyet'e inanan demektir. Ehl-i kitaba inananlara mümin denmez. Müslüman olmayan herkes kâfirdir. Nelere inanırsa inansın, kâfirlere mümin denemez.

İmam-ı Kurtubi hazretleri, **Bakara** suresinin, (Müslüman olarak can verin) mealindeki 132. âyet-i kerimesinin, (Müminler olarak can verin) demek olduğunu bildiriyor. Hûcurat suresinin, (Ancak Müminler kardeştir) mealindeki onuncu âyet-i kerimenin tefsirinde ise, bunun (Müslümanlar kardeştir) anlamında olduğunu bildiriyor. **Peygamber** efendimiz de bu âyet-i kerimeleri, aynı şekilde açıklamıştır. Mümin ve müslüman olanlar için din kardeşiniz tabirini kullanmıştır. Bu konudaki hadis-i şeriflerden birkaçı şöyledir:

(Din kardeşinize rastlayınca selam verin!) [İ. Sünnî]

(Mümin geçim ehlidir. O, din kardeşine rahatlık verir.) [Dare Kutnî]

(Mümin beş çeşit şiddet arasındadır: Müslüman kardeşi onu çekemez, münafık ona buğzeder, sevmez onu, kâfir onun canına kasteder, kendi nefsi onunla uğraşır ve şeytan onu şaşırtmaya uğraşır.) [İbni Lâl]

(Bir Müslüman, bir din kardeşine, onun hidayetinin artmasına vesile olacak hikmetli bir söz veya kendisini tehlikeden kurtaracak bir söz kadar iyi hediye veremez.) [Ebu Ya'la]

(Bir müminin, Müslüman din kardeşine, hayırla, sevgiyle ve şefkatle bakması, benim şu mescidimde bir yıl itikâf etmesinden daha sevabdır.) [İbni Lâl]

(Bir Müslümanın din kardeşine üç günden fazla dargın durması helâl değildir.) [Ahmed]

Gayrimüslimlerle dostluk

Soru: Hristiyanlar düşman bilinip, (Siz kâfirsiniz) denirse, savaşılsa, onlara dinimizi anlatamayız. Onlara hoş davranıp, dinlerine saygı göstermek gerekmez mi?

CEVAP:

Dinimizi anlatmak için, diğer kâfirler değil de, niye özellikle Hristiyanlar tercih ediliyor? Sanki aralarında iş bölümü yapılmış gibi, başkaları da Yahudileri şirin göstermeye çalışıyor. Gayrimüslimlerin Müslümanların dostu olamayacağını **Allahü teâlâ** bildiriyor. Onları dost bilmeden, uygun şekilde emr-i maruf yapılır.

İslam dini yeni gelmedi. 1400 yıldır dünyada Müslümanlarla gayrimüslimlerin aynı ülkelerde beraber yaşadıkları da olmuştur. Osmanlılar ve onlardan önceki Müslümanlar, gayrimüslimleri dost bilmediler, fakat hepsiyle iyi geçinerek, onlara güler yüz göstererek, aynı yerde yaşadıkları gayrimüslimlere yaşayışlarıyla örnek oldular. Onlara kötü davranmadılar. Merhametli davranarak çoğunun Müslüman olmasına sebep oldular. Zaten yüzlerine karşı siz kâfirsiniz diye hakaret etmek, günah olur.

Cihad da, kâfirlerin şahsına karşı yapılmadı. Cihad, İslam devletinin, insanların İslam dinini işitmelerine, Müslüman olmalarına mani olan zalim diktatörlerin ordularıyla savaşıması demektir. Böylelikle fethedilen yerlerdeki gayrimüslimlerden bir kısmı, İslamiyet'in adaletini,

güzelliğini, Müslümanların örnek hayatını görerek Müslüman oldular. Müslüman olmayanlar bile, bu adalet sayesinde dünyada rahat ve huzur içinde yaşadılar.

Kâfiri sevmek

Soru: Kâfirleri sevmek küfür müdür?

CEVAP:

Bu husus, sevginin durumuna göre değişir. **Muhammed** Masum hazretleri buyuruyor ki:

Kâfirleri sevmek, onlarla dostluk kurmak haramdır. Müminin kâfiri sevmesi üç türlü olur:

1- Onun küfrünü beğenirse imanı gider.

2- Herkesle iyi geçinmek için, kâfire dost görünmesi yasak değildir. Dost olmakla dost görünmek farklıdır.

3- İkisinin ortasıdır. Kâfire meyleder, yardım eder. Akrabalık, iş arkadaşlığı sebebiyle dostluk kurar. Bu dostluk, küfre sebep olmazsa da, caiz değildir. Âyet-i kerimeler, bu sevgiyi yasaklamaktadır. (M. Masumiyye 3/55)

Enes bin Malik hazretleri buyuruyor ki: (İnsan, dünyada kimi seviyorsa, âhirette onun yanında olacaktır) hadis-i şerifi, Müslümanları sevindirdiği kadar, hiçbir şey sevindirmemiştir. Müslümanları seven, Müslümanlarla birlikte Cennete; kâfirleri seven ise, kâfirlerle birlikte Cehenneme gidecektir. (Berika)

(Kâfirlerle muâşeret ve mübaşeret edene **Allahü teâlâ** lanet eder) hadis-i şerifini düşünüp kâfirlerle dostluktan uzak durmalıdır. (K. Yazılar)

Yani, kâfirlerle dostluk kurup, onları seven lanetleniyor. Bu kadar açıkça yasak edilmesine rağmen, bir kimse kâfirleri severse, zamanla bu emre önem vermez. Yukarıda da bildirildiği gibi, zaruretsiz onlarla görüşmemek gerektiği anlaşılıyor. Zaruretsiz olan bu dostluk ve sevginin küfre sürükleyeceği anlaşılıyor.

Bid'at ehli olan Müslümanları bile sevmek çok tehlikelidir. Fudayl bin İyad hazretleri buyuruyor ki: Bid'at ehlini sevenlerin ibadetlerini, **Allahü teâlâ** kabul etmez, kalblerinden imanlarını çıkarır. (Gunye)

Bid'at ehline sevgi besleyenin kalbinden iman nuru çıkar. (Seyf-ül Ebrar)

İmam-ı Rabbanî hazretleri, (Bid'at sahibine kıymet veren İslamiyet'i yıkmaya yardım etmiş olur) buyuruyor.

(Bid'at sahibine hürmet eden, İslamiyet'i yıkmaya yardım etmiş olur) hadis-i şerifi de, bid'atin tehlikesini göstermektedir. (**Taberânî**) (İslamiyet'i yıkmaya yardım etmek küfür olur.)

Bid'at Ehl-i, Müslüman olduğu hâlde, onu sevmek bu kadar tehlikeli olursa, kâfiri sevmenin dehşeti daha kolay meydana çıkar. Kâfirleri, münafıkları ve mürtedleri sevmemek dinin emridir. Bunun için, hubb-i fillah ve buğd-i fillah imanın şartı oldu.

Hubb-i fillah, Allah'ı sevenleri sevmek, buğd-i fillah Allah'ın düşmanlarını sevmemektir. Bir hadis-i şerifte, (İmanın temeli, hubb-i fillah, buğd-i fillah'tır) buyurulmuştur. (Ebu Davud)

İmanın temeli, şartı yoksa o kişi nasıl mümin kalır? Bu hadis-i şerifi her Müslüman kendine düstur edinmeli. Kâfirleri Müslüman yapmak için onlarla dost olup, kendi imanını tehlikeye atmamalıdır.

Fıkıhta (Kızını kâfire veren kimsenin kendisi de, kızı da kâfir olur) buyruluyor. Kızı kâfirle evlendirmekle, Allah'ın emri beğenilmemiş oluyor. Allah'ın emrine önem vermediği için evlenmiş veya evlendirmiş oluyor. Allah'ın emrine önem vermeyen de kâfir oluyor.

Kıyamet ve Âhret kitabında, (**Allahü teâlâ**nın sevmediklerini sevmek yasaktır, küfürdür) buyruluyor. Burada da aynı incelik var. **Allahü teâlâ**, (Dinsizle evlenilmez) buyurduğu gibi, (Düşmanlarım sevilmez) de buyuruyor. Bir dinsizle evlenince veya onu sevince, Allah'ın emri beğenilmemiş oluyor. Hem Allah'ın emrini beğenmek, hem de dinsizle evlenmek mümkün değildir. Burada küfür olan, günah işlemek değil, emri beğenmemektir.

Kâfirle zina küfür olmaz. Ama onunla evlenmek küfür oluyor. Küfür olmasının sebebi, Allah'ın, (Dinsizle evlenilmez) emrini hiçe saymak oluyor. Günah olduğunu bilerek zina edilince, haram işleniyor, fakat evlenince, Allah'ın emrine önem verilmemiş oluyor. Günaha önem vermemek de böyle küfür oluyor. Mesela içki içtiğine veya namaz kılmadığına üzülmemen kimse, içki içtiği veya namaz kılmadığı için değil, dinin emir ve yasaklarına önem vermediği için küfre giriyor.

İlmin dehaları

Soru: Gaflarıyla meşhur olan bir hoca, (İlmin dehaları olan Dekart, Kant ve Aristo gibi büyük zatlara insanlık tarihinde yetişen olmamıştır) diyor. Bu filozoflar ne yaptılar da, insanlık yetişemedi?

CEVAP:

Bu övgü, gayrimüslimleri üstün gösterme çabasıdır. O hoca, hiçbir İslâm âlimini böyle övmemiştir. Hepsine bir kulp takmıştır. Aynı hoca, (İmam-ı Gazâlî Arapçayı iyi bilmezdi) diyor. İmam-ı Rabbânî hazretlerini feci şekilde suçluyor. Kâfirlere toz kondurmuyor. Hristiyanların Cennete gideceğini söylüyor. Gayrimüslimleri övüyor. (**Muhammedün Resulullah** demeye gerek yok) diyor. Âyetlere tarihsel diyor. Müslümanları Hristiyan yapmaya çalışıyor. Sözlerine itibar edilmez.

Âyinlere katılmak

Soru: Almanya'da bazı Türklerin Hristiyanlarla ilişkileri çok sıkıdır. Kiliseye gidiyorlar, orada namaz kılıp Kur'an okuyorlar, sonra Hristiyan âyinlerine katılıyorlar. İncillerin dördünü de okuyorlar, haç çıkarıyorlar. Papazların çok takva sahibi olduklarını söyleyerek çocuğunu hattâ kendini vaftiz yaptırıyorlar da oluyor. Bunlar uygun mudur? Haç çıkarmak ve vaftiz nedir?

CEVAP:

Önce haç çıkarmak ve vaftiz yapmanın Hristiyanlıktaki yerini açıklayalım. Sonra bunları yapan Müslümanın akıbetini bildirelim:

Haç [istavroz] çıkarmak nedir?

Haç, Hristiyanlara göre, İsa aleyhisselamın, çarmıha gerilmiş hâlini temsil ettiğine inandıkları artı işaretine benzeyen semboldür. Haça, salip ve istavroz da denilir. Haç, Hristiyanlığın simgesidir.

Hristiyanların bildirdiğine göre, haç, önceleri Hristiyanlık uğruna ölenlerin mezarlarına konulurdu. Daha sonra bütün Hristiyanların mezarlarına konulmaya başlandı. Boyunlara kolye olarak da takılır. Dua sırasında da, haç işareti yapılır. Sağ elin parmaklarıyla göğse haç biçimi çizilerek kutsama yapılır. Haç çıkaran kimse, elini önce alınına, sonra göğsüne, sonra sol omzuna ve en sonunda da sağ omzuna dokundurur. Bu işaret, aynı zamanda (Baba - Oğul - Kutsal Ruh) teslisini, üçlemeyi yani üç tanrı inancını simgeler.

İstavroz veya haç çıkarmak, Katolik ve Ortodoks mezheplerinde var, Protestanlıkta yoktur. Protestanlar, haç çıkarmanın, Hristiyanlıkta yeri olmadığını, dört incilin hiçbirinde böyle bir şey yazmadığını, Katolik papazlarının uydurduğunu söylerler.

Haç çıkaran kimse, daha önce Müslümansa, kâfir olur. Daha önce de kâfirse, kâfirliğini perçinlemiş olur. İsteyerek, zaruretsiz boynuna haç takan veya beline zünnar kuşanan da kâfir olur.

Vaftiz nedir?

Hristiyanlar, vaftiz için şöyle diyorlar:

(Günahkâr doğan çocukların ve Hristiyanlığa giren büyüklerin günahlarını silmek ve onu Hristiyanlaştırmak maksadıyla yapılan kutsal işlemdir. Vaftiz, şaraplı suya batırıp çıkarmaktır. Kişinin doğuştan meydana gelen eski günahlarını temizleyip yeni günahsız bir hayata kavuşturmadır. Ancak İsa'nın Tanrı ve Tanrı'nın oğlu olduğuna inanıp, incilleri Tanrı sözü olarak kabul eden kişi vaftiz olur. Bu törenin herkesin gözü önünde gerçekleşmesi gerekir. Vaftiz, "Eski kötü hayatımı bırakıp üç tanrı ile birlikte iman hayatımı sürdürmek için bu kararımı sizlerle paylaşıyorum" anlamını taşır. Matta İncil'inde, İsa Mesih, ölüp dirilişinden sonra ve göğse alınmadan az önce şöyle demiştir:

Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. Bunun için gidin, bütün milletleri bana öğrenci olarak yetiştirin; onları (Baba, Oğul ve Kutsal Ruh)'un adıyla vaftiz edin; size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. Ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim. (Matta 28.18-20)

Vaftiz edilen kişi, Mesih İsa ile birleşmek istediğini ifade eder. Mesih İsa öldü ve tekrar dirildi. O'na iman eden insanın eski günahlı hayatı ölür ve yeni kutsal bir hayat başlar. Vaftiz töreninde eski hayatın gömüldüğü ve yeni hayatın dirildiği simgesel bir anlamda gösteriliyor. (İnciller, Romalılar 6: 3-6)

Hristiyan kaynaklarından aldığımız yukarıdaki bilgilere göre, haç çıkaran gibi vaftiz olan kimse de, Müslümansa kâfir olur. Hristiyanlara jest olsun diye, dinimizden taviz verilmez. Onlar, (Müslümanların bir olan ilah inancına saygımız vardır) deseler de, biz onların üç ilah inancına saygı duyamayız. Onlar bizim verdiğimiz zemzemi içtiler diye, biz de onların verdiği şarabı içemeyiz. Onlarla (Haftada bir kiliseye, haftada bir de camiye gidelim) diye anlaşma yapılmaz. Müşrikler, **Peygamber** efendimize, (Gel sen bizim dinimize, biz de senin dinine

tâbi olalım. Bir yıl sen bizim putlarımıza ibadet et, bir yıl da biz senin ilahına ibadet edelim. Eğer tanrılarımıza ibadet etmek sûretiyle bir hayra ulaşırsan, bize katılırsın. Yok, eğer biz senin tanrına ibadet ederken bir hayra ulaşırsak, biz sana katılırız) dediler. **Resulullah** efendimiz, (Şirk koştuktan Allah'a sığınırım) buyurdu. Sonra (Sizin dininiz size, benim dinim banadır) mealindeki Kâfirun sûresi indi.

Hristiyan âyinlerine giden kimselere, (Kâfirun) sûresini okuyup, böylece (Sizin dininiz size, bizim dinimiz bize) demeliyiz.

Zulüm ve küfür

Soru: Hristiyanları öven biri, kiliseyi gölgeliyor diye, Müslüman birinin evini dinamitlemek için hazırlık yaparken, Müslüman onu görür ve hemen polise haber verir. Polisler gelip suçüstü yakalayıp götürmek isterken polisler direnir. Polis de götürmek için zorlar, bunun canı yanar ve kendisini ev sahibinin şikâyet ettiğini anlayınca, (Bu evi hırsızlıktan kazandığı parayla yaptığı için yıkacaktım, şikâyet etmekle bana zulmediyor, ama yukarıda Allah'ın olduğunu unutuyor. Hem hırsız, hem yolsuz, hem de zâlimdir o) der. Bunu duyan ev sahibi de, (Ben zulmetmedim, evimi de helâl parayla yaptırdım. Şikâyette de, meşru hakkımı kullandım. Diyelim ki benim yaptığım zulüm olsa bile, en fazla günahdır. Ama senin, Hristiyanlar gibi Allah'ın gökte olduğunu söylemen küfürdür. Küfrün cezası, zulüm ve hırsızlığın cezasından çok ağırdır, ebedî Cehennemde kalmaktır) der.

Bu olayda şikâyet eden mi, yoksa şikâyet edilen mi haklıdır?

CEVAP:

Biz haklıyı haksızı bilemeyiz. Ancak söylenen sözlerin dine aykırı olup olmadığına bakarız. Hristiyanları övenler, Hristiyanlık inançlarından ne kadar çok etkilenmişler ki, onlar gibi, (Allah göktedir) diyorlar. **Allahü teâlâ**, mekândan münezzehtir, yani Allah yerde, gökte, yukarıda, aşağıda veya Arş'ta demek de mekân tayin etmek olur. Hattâ (Allah her yerdedir) de denmez. Her yer denince de mekân tayin edilmiş olur. Allah'a mekân isnat etmek caiz olmaz. Her yeri O yaratmıştır. Yaratılan şey mahlûk olur. Mahlûk Hâlîka, yani yaratıcıya mekân olamaz.

Her fırsatta Hristiyanlığı öven böyle kimseler için, (Kendi gözündeki mertesi görmez, başkasının gözünde saman çöpü arar) denir. İyiye, doğruya ve güzele muhalif olan basında da böyle garabetler çok oluyor.

Dinlerin ortak noktası olur mu?

Soru: Dünyada Müslümanlara karşı oluşan önyargıları gidermek için, (Bütün dinlerin mensupları olarak, dinlerin ortak noktasında, kardeşçe buluşalım) denilerek toplantılar yapılıyor. Gayrimüslimle hangi ortak noktada, nasıl kardeş olacağız?

CEVAP:

Böyle demek, Allah'a inanmamak, Onun hükmünü beğenmemek demektir. Zira **Allahü teâlâ** öyle buyurmuyor, (Müslüman olun) buyuruyor, (İslamdan başka dini kabul etmem) buyuruyor. İslamda buluşmayı emredip, (Ancak, müminler kardeşler) buyuruyor. Kardeşçe buluşmanın yolu, Müslüman olmaktır. Bu konudaki âyet-i kerimelerden bazıları şöyledir:

(Allah indinde hak din ancak İslam'dır.) [Al-i İmran 19]

(Sizin için din olarak İslam'ı beğendim.) [Maide 3]

(İslam'dan başka din arayan, bilsin ki, o din asla kabul edilmez.) [Al-i İmran 85]

(Allah'a ve Onun ümmi nebi olan Resulüne iman edin, Ona tâbi olun ki doğru yolu bulasınız.) [Araf 158]

(Kimi, ona [Resulüne] iman etti, kimi de, ondan yüz çevirdi. Bunlara da çılgın ateşli Cehennem yetti. Âyetlerimizi inkâr ederek kâfir olanları elbette ateşe atacağız.) [Nisa 55-56]

(Allah'a itaat edin, Resulüne itaat edin. İşlerinizi boşa çıkarmayın!) [Muhammed 33]

(Allah ve Resulüne itaat edin.) [Enfal 1]

(Ancak müminler kardeştir.) [Hucurat 10]

Onlar da Müslüman olurlarsa, hem bizimle kardeş olurlar, hem de dünya ve ahiret saadetine kavuşurlar. İslamiyet'i tanımlarına, Müslüman olmalarına engel olan yahut Müslümanlara düşmanca yaklaşımlarına sebep olan önyargıları varsa da, bunu gidermenin yolu dinimiz hakkında onları doğru bir şekilde bilgilendirmektir. Onların istediği anlamda diyalog yapmak, çözüm değildir. Zaten onların diyalogdan anladıkları şeyin, misyonerlikten başka bir şey olmadığını, kendileri de açıkça itiraf ediyorlar.

Vatikan yetkilisi Kardinal Jean-Louis Tauran da, 20 Ekim 2007 tarihinde yaptığı açıklamada, diyalogun şartı olarak, Kur'an-ı kerimin tartışmaya açılmasını teklif ederek şöyle demiştir:

(Müslümanlarla gerçek anlamda dini tartışma yapılamaz; çünkü Müslümanlar Kur'anı, Allah'ın kelamı olarak görüyorlar ve Kur'an üzerinde derinlemesine tartışmayı kabul etmiyorlar.)

Kardinal, yeni bir konuşmasında şunu rahatça söyleser şaşmayız:

(Reformcu Müslümanlar, Kur'anda tarihsel âyetlerin olduğunu bildiriyorlar. Bizimle omuz omuza verebilmeleri için, tarihsel olan bu âyetlerin Kur'andan çıkarılması lazımdır.)

Kardinalin zaten Kur'anı tartışmaya açalım demesi de budur.

Ortak payda, ortak inanç

Soru: (Hristiyanlık ve İslâm diniyle büyümüş insanlar, Allah'ın birliği, Ona olan sevgi ve inancı gibi, iki ortak temel düşünce benimsenmeli ve bu ortak payda, gelecekteki ortak inancın temellerini oluşturmalı) diyenler oluyor. Buradaki ortak inançtan maksat ne ki? Acaba bu zihniyetteki insanlar İslamiyet'le Hristiyanlığı birleştirip, yeni bir din mi oluşturmaya çalışıyorlar?

CEVAP:

İki dinin ortak paydası yoktur. İmanın altı esasında bile, müşterek inanç yoktur. Mesela, aynı Allah'a bile inanmıyoruz. Onlar teslise inanırlar. Vaftiz yaparlar, haça taparlar. Hazret-i İsa'ya bizim gibi inanmazlar, bazen tanrı, bazen tanrının oğlu derler. Kitaplara da bizim gibi inanmazlar. Zaten ellerindeki, İncil'in değil, İncillerin hâli malumdur.

Kur'an-ı kerime ve **Peygamber** efendimize inanmazlar. Masum çocukların günahkâr doğduğuna ve meleklerin kız olduğuna inanırlar. O halde, balla sirke, zemzemle şarap birleşmeyeceği gibi, hak olan İslamiyet'le, batıl olan Hristiyanlık da birleşemez. Birleştirilmeye kalkılırsa, netice de batıl olur. Zaten Hristiyanlar böyle bir şeye razı olmazlar. (Ortak payda, gelecekteki ortak inanç) gibi ifadeler, Müslümanları Hristiyanlaştırmak için yapılan sinsî gayretlerden kaynaklanmaktadır.

Domuz ve inek sütü

Soru: Şimdi bazı gençler, (Ben Protestan Müslümanım, yarı Hristiyan, yarı Müslümanım) diyorlar. Bazıları da, (Ben şii, vehhabi ve ehl-i sünnetim) diyor. Böyle söylemek caiz mi?

CEVAP:

Bir kural var: İki zıt şey bir arada bulunmaz. Mesela ateşle barut veya ateşle su. Ateş barutu yakar, su da ateşi söndürür. İnek sütü ile koyun sütü karıştırılabilir. Fakat domuz sütü ile inek sütü karışmaz. Karışınca hepsi necis olur, artık koyun sütü var denmez. Bir teneke temiz suya, bir bardak idrar konsa, artık o su necis olmuştur. Temiz suyun hiç önemi kalmaz.

Bunlar gibi, biraz Müslüman biraz da Hristiyan olunmaz. Böyle kimse kâfir olur. Bunun gibi, ehl-i sünnet olan, biraz şii, biraz da vehhabi olamaz. Ne olur? **Ehl-i sünnet** dışı olur.

Bu tür sözleri din düşmanları uyduruyor, Müslümanlar bu tuzağa düşmemelidir.

Kilisede **Resulullah**'ı anmak

Soru: Kilisede (**Resulullah**'ı anma programı) düzenlemek uygun mudur?

CEVAP:

İbni Âbidin hazretleri buyuruyor ki: Kilisede namaz kılınmaz ve Kur'an okunmaz, çünkü kilisede şeytanlar toplanır. Kilise putlardan temizlenirse namaz kılmak mekruh olmaz. (Redd-ül-muhtar)

Eğer Hristiyanlar böyle bir şeye izin veriyor, hattâ destekliyorsa, burada bir art niyet var demektir, çünkü Hristiyanlığı kabul etmedikçe sadece kiliseye gitmek onları hoşnut etmez. Bir âyet-i kerime meali şöyledir:

(Sen, onların dinine uymadıkça, Hristiyanlar ve Yahudiler senden asla hoşnut olmazlar.) [**Bakara** 120]

Âyet-i kerimenin yanlış olması mümkün olmadığına göre, Hristiyanların bir çıkarı olmasa buna izin vermezler.

İmanda ortak nokta

Soru: (Hristiyanlarla iman birliğimiz olduğu için, ortak olan kelimedede buluşuyoruz. Onlar da, Allah'a inanıyorlar) diyor. İmanda birliğimiz var mı? Allah inancında ortak mıyız?

CEVAP:

Hayır, iman birliğimiz olmadığı gibi, Allah inancında bile ortak noktamız yoktur.

Biz, (Allah birdir) deriz; onlar teslise inanırlar, (Tanrı üçtür) derler.

Biz, (Allah mekândan münezzehtir) deriz; onlar, (Tanrı göktedir) derler.

Biz, (Allah insana veya hayâl edilen hiçbir şeye benzemez, oğlu kızı yoktur, doğmamıştır ve doğurmamıştır) deriz; onlar (Tanrı baba) ve (Tanrının oğlu vardır, melekler tanrının kızlarıdır) derler. Melek diye kanatlı kız resimleri yaparlar.

Biz, (Allah hiçbir şeyi yapmaya mecbur değildir) deriz; onlar (Tanrı, günahkâr doğan insanların kurtuluşu için biricik oğlunu, suçsuz kuzusunu kurban etmek zorunda kaldı) derler. Hâşâ (Oğlunu kurban etmeden insanları affedemezdi) derler.

Biz, (Allah madde değildir, onunla birleşme olmaz) diyoruz. Hristiyanlar ise şöyle diyor: (İlahımız İsa, havarileriyle son akşam yemeğinde, ekmeği bölüp, "Alın yiyin, bu benim bedenimdir" demiş ve şarabı verip, "İçin, bu benim kanımdır, benden sonra bunu hatırlayın" demiş.)

Bunun için kiliselerde, papazların bir ekmek üzerine dua okuyunca, bu ekmeğin Hazret-i İsa'nın eti olacağına, ekmeği parçalara ayırınca onun kurban edilmiş sayılacağına, bir tastaki şaraba okuyunca, onun kanına dönüşeceğine ve ekmek parçalarını alıp şaraba batırarak yiyenin, tanrıyla birleşeceğine inanırlar. Görüldüğü gibi, imanın altı şartı olan iman birliğinde değil, sadece Allah inancında bile bir birliğimiz yoktur.

Allah'ın istediği ortak söz

Soru: (Âl-i İmran sûresindeki, Hristiyanlara, "Aramızda ortak olan bir söze gelin" emri, "Aramızda, iki tarafın da kabul edebileceği ortak esaslar belirleyip, bu esaslara inanmalı" demektir) deniyor. Bu âyette Ehl-i kitaba yani hem Yahudilere, hem de Hristiyanlara hitap edildiği hâlde, niye misyonerler gibi davranıp da, sadece Hristiyanlarla ortak söz bulunmaya çalışılıyor? Bir de, ortak sözü Allah belirlemedi mi? Hristiyanların da kabul edebileceği ortak bir sözün Allah katında, bir değeri olur mu?

CEVAP:

Elbette, değeri olmaz. **Allahü teâlâ**, o âyette, (Allah'a şirk koşmayın!) buyuruyor. Bu ise, (Üç tanrıya inanmayın, Allah'tan gayrısına ibadet etmeyin, Hazret-i İsa'ya veya Üzeyr nebiye Allah'ın oğlu diyerek şirke girmeyin, bunların putlarına tapmayın, hak din olan İslamiyet'e gelin!) demektir. Bir âyet-i kerimede mealen, (Yahudiler, Üzeyr'e, Hristiyanlar da Mesih'e Allah'ın oğlu dediler. Daha önceki kâfirlerin ["Melekler Allah'ın kızlarıdır" diyenlerin] sözlerine benziyor. Allah onları kahretsin! Nasıl da sapıtıyorlar) buyuruluyor. (Tevbe 30)

Ortak sözle ilgili âyeti kerimenin mealı:

(De ki, "Ey Ehl-i kitap [Yahudi ve Hristiyanlar], bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin: Allah'tan başkasına ibadet etmeyelim. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp da birbirimizi rab edinmeyelim." Eğer yüz çevirirlerse, "Şahit olun, biz Müslümanız" deyin.) [Âl-i İmran 64]

İmam-ı Kurtubi hazretleri bu âyet-i kerimeyi açıklarken buyuruyor ki: **Allahü teâlâ**, bu ortak sözün ne olduğunu, (Allah'tan başkasına ibadet etmeyelim) emriyle açıklamıştır. Tevbe sûresinin 31. âyetinde mealen, (Onlar Allah'ı bırakıp rahiplerini rab edindiler)

buyurmuştur. Yani onlar, Allah'ın haram ve helâl kıldığını değil, rahiplerinin haram ve helâl kıldıklarını kabul edip, onları rab makamında tuttular. Bu âyette, Ehl-i kitap olan Yahudi ve Hristiyanlar, sadece Allah'a ibadet etmeye, şirkten uzak kalmaya, Müslüman olmaya davet edilmektedir. (Cami-ul-ahkâm)

Peygamber efendimizin, Rum imparatoru Herakliyüs'e gönderdiği mektup da şöyledir:

(Seni İslâm'a davet ediyorum. Müslüman ol, selâmeti bul! Allah da ecrini iki kat verir. Yüz çevirirsen, bütün tebaanın günahı üzerine olur.) [**Buhari**, Müslim, **Tirmizi**]

Bu ifadelerden sonra mektuba, Âl-i İmran sûresinin, 64. âyet-i kerimesi yazılmıştır. Bu âyet-i kerimede de, **Peygamber** efendimizin açıklamasında da, ortak sözün, İslamiyet olduğu açıkça bildirilmiştir. Ehl-i kitabın Müslüman olmadan bulacakları ortak sözün, Allah indinde hiçbir değeri olmaz. İki âyet-i kerime meali şöyledir:

(Allah indinde hak din ancak İslam'dır.) [Âl-i İmran 19]

(Sizin için din olarak İslam'ı beğendim.) [Maide 3]

Âl-i İmran sûresinin, (İslam'dan başka din arayanın bulacağı din asla kabul edilmez) mealindeki 85. âyet-i kerimesi, ortak sözün İslamiyet olduğunu, İslamiyet'e aykırı olan ortak bir sözü, **Allahü teâlâ**nın kabul etmeyeceğini bildirmektedir.

Allah'ın azabı çok şiddetlidir

Soru: Bir yazar, Allah'ın rahmeti her şeyi kuşatmış diyerek mazlum Hristiyanların Cennete gideceklerini, hatta şehit olacaklarını bildiriyor, rahmet âyetlerini yazıyor, azap âyetlerinden hiç bahsetmiyor. Böyle yapmak uygun mu?

CEVAP:

İslamiyet, ifrat ve tefritten [aşırılıklardan] uzak bir dindir. **Allahü teâlâ**nın rahmeti bol olduğu gibi azabı da şiddetlidir. Mümin havf ve reca arasında olmalıdır. Havf, Allah'tan korkmak, reca da Allah'ın rahmetini ümit etmek demektir. **Hadis-i şerifte** buyuruldu ki:

(Havf ve reca [korku ile ümit] arasında bulunan mümin, umduğuna kavuşur, korktuğundan emin olur.) [**Tirmizi**]

Hep Allah'ın azabından bahsedip insanları korkutmak doğru olmadığı gibi, hep Allah'ın rahmetinden bahsedip azabından hiç bahsetmemek de yanlıştır. Mümin, ikisi arasında olmalıdır! Yaşarken, havfı, ölümlük recası daha fazla olmalıdır! Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Kullarıma haber ver ki, ben gafururrahim olduğum gibi, azabım da çok acı, çok şiddetlidir.) [Hicr 49-50]

(Allah'ın azabı şiddetlidir.) [**Bakara** 211, Yunus 70, Rad 6,13, 34, Taha 127, Mümin 22, Haşr 7]

(Allah'ın azabının şiddetli olduğunu bilebilselerdi!) [**Bakara** 165]

(Elbette azabım çok şiddetlidir.) [İbrahim 7]

(İşte o gün, hükümrânlık çok merhametli olan Allah'ındır. Kâfirler için de pek çetin bir gündür. O gün, zalim kimse ellerini ısırıp, "Vay başıma gelene, keşke **Peygamber**in yoluna uysaydım da falancayı [bâtıl yoldakini] dost edinmeseydim.) [Furkan 26-28]

(Allah ve Resulüne karşı gelen, bilsin ki Allah, azabı şiddetli olandır.) [Enfal13]

(Kurtuluşa erenler, Allah'a ve Resulüne itaat edip Allah'tan korkan ve sakınanlardır.) [Nur 52]

(İşlediklerinin cezası olarak, artık az gülüp, çok ağlasınlar.) [Tevbe 82]

(Allah katında en kıymetliniz, Ondan çok korkup sakınanınızdır.) [Hucurat 13]

(Allah'tan nasıl korkmak gerekiyorsa, öylece korkun.) [A.İmran 102]

(Sizden öncekilere de, size de Allah'tan korkmanızı tavsiye ettik.) [Nisa 131]

Müminun suresinin, (Rablerinin huzuruna çıkacaklarından kalbleri korku ile çarpar) mealindeki 60. âyetinde bildirilen kimselerin hırsız mı, zani mi olduğu sorulunca, **Peygamber** efendimiz buyurdu ki: (Bunlar, namaz, oruç ve zekat gibi ibadetlerini yerine getirdikleri halde "acaba ibadetlerimiz kabul olmadı mı" diye korkan kimselerdir.) [Tirmizi]

Yine buyurdu ki: (Allah korkusu, her hikmetin başıdır.) [Taberani]

Hristiyanlara kucak açıp kiliselere gidip âyinlerine iştirak edenler, onların Cennete gideceklerini, hatta mazlumlarının şehit olacaklarını söyleyenler, şu âyeti bilmiyorlar mı?

(Müminler, kâfirleri dost edinmesinler! Onları dost edinenler, Allah'ın dostluğunu bırakmış olur.) [A. İmran 28] [Kâfirlere kucak açanlar da, Allah'ın dostluğunu bırakmış olur.]

Eski ve yeni Hristiyanlar

Soru: Yahudilerle Hristiyanların kâfir olduğunu, hatta onları dost edinenlerin de kâfir olacağını bildiren âyetler hakkında deniyor ki:

"Kâfir olan Yahudi ve Hristiyanlar, Asr-ı saadetteki kitap ehli idi. Şimdikiler, Cennete gidecektir. Çünkü dinsizliği yok etmek için onlarla omuz omuza çalışıyoruz."

Bu iddia hakkında açıklama yapar mısınız?

CEVAP:

Zırva tevil götürmez diye demek ki böyle sözler için söylenmiş.

Şimdiki Hristiyanların çoğu müşrik olup, kestikleri hayvan bile yenmez. Bir kimsenin, mümin olup Cennete gidebilmesi için imanın altı esasının hepsine de inanması gerekir. Birine bile inanmayan kâfirdir. Hristiyanlar, imanın altı esasından kaçına inanıyorlar?

İmanın altı esası şunlardır:

1- Allah'ın varlığına, bir olduğuna ve ortağının bulunmadığına inanmak.

[Hristiyanların Allah inancı bile yanlıştır. Eflatunun uydurduğu teslis [trinite yani üç tanrı] fikrine inanıyorlar. Baba tanrı, oğul tanrı, kutsal ruh gibi değişik üç tanrıya inanıyorlar.

Hazret-i İsa böyle sözler söylememiştir. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Allah, "Ey İsa, insanlara 'Beni ve anamı Allah'tan başka iki ilah bilin" diye sen mi dedin?" diye sorunca, o da, "Hâşâ, seni tenzih ederim. Bu söz bana yakışmaz" dedi.) [Maide 116]

(İsa dedi ki: "Allah, benim de, sizin de Rabbinizdir.") [Zuhruf 63, 64]

(Meryem oğlu İsa, "Ben Allah'ın resulüyüm. Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı, benden sonra gelecek Ahmed isimli peygamberi müjdeleyici olarak geldim" demişti.) [Saf 6]

(İsa'ya, Allah diyenler kâfirdir. Halbuki Mesih, "Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin" dedi. "Allah için üçüncüsü" diyenler de kâfirdir.) [Maide 72, 73]

Bir de tanrı gökte diyorlar. Bu da küfürdür. Böylece bu birinci maddeye inanmamış oluyorlar.]

2- Meleklerin varlığına, onlarda erkeklik ve dişilik olmadığına inanmak.

[Hristiyanlar, melekleri kız olarak kabul ediyorlar. Hatta "Onlar tanrının kızlarıdır" diyorlar. Melekleri kız olarak bildikleri için meleklerle imanları da yanlıştır. Kur'an-ı kerimde mealen, (Allah ile birlikte başka ilah edinen Cehenneme atılır. Rabbiniz oğulları size ayırdı da kendisi için kız olarak melekleri mi edindi? Elbette vebali çok büyük söz ediyorsunuz) buyuruluyor. (İsra 39, 40) Bu âyet-i kerime, birinci ve ikinci maddeye yanlış inanan Hristiyanların kâfir olduklarını açıkça gösteriyor.]

3- Semavi kitapların hepsine inanmak.

[Halbuki Ehl-i kitap, Kur'ana inanmaz. Kur'anda, (Âyetlerimize ancak kâfirler inanmaz) buyuruluyor. (Ankebut 47).

Bir âyet meali de şöyledir:

(Ey ehl-i kitap, resulümüz [Muhammed aleyhisselam] kitaptan gizlediğiniz şeyleri açıklamak üzere geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap geldi.) [Maide 15]

Kitaplara imanları da yanlıştır. Kur'ana inanmadıkları için de kâfir oluyorlar.]

4- Bütün Peygamberlere inanmak.

[Onlar, Muhammed aleyhisselama inanmazlar. Peygamberlerden bazısını kabul edip, bazısını inkâr ederek ayırım yapanlar kâfirdir. (Bakara 285)

Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Biz seni âlemlere rahmet olarak gönderdik.) [Enbiya 107]

(Âlemlere [Cin ve insanlara ilahi azap ile] korkutucu [uyarıcı] olarak Furkanı [Kur'anı] kuluna [Muhammed aleyhisselama] indiren [Allah'ın şanı] ne yücedir.) [Furkan 1]

(Kimi, ona [Resulüme] iman etti, kimi de, ondan yüz çevirdi. Bunlara da çılgın ateşli Cehennem yetti. Âyetlerimizi inkâr ederek kâfir olanları elbette ateşe atacağız.) [Nisa 55-56]

Bir hadis-i şerifte de, (Bana iman etmeyen Yahudi ve Hristiyan, mutlaka Cehenneme girecektir) buyuruldu. Peygamberlere imanları da yanlıştır. Muhammed aleyhisselamı hak peygamber bilip ona tâbi olmadıkları için kâfir oluyorlar.]

5- Hayrın ve şerrin Allah'tan olduğuna inanmak.

[Onlar, "Tanrı kötülükleri takdir etmez" derler. Acaba, takdir etmeyen, üç tanrıdan hangisi?]

6- Öldükten sonra dirilmeye, ahirete, Cennet ve Cehenneme inanmaktır.

[Hristiyanlar, İsa gökte krallık kuracak diyerek Cennete de inanmıyorlar. Bu altıncı maddeye aynen Müslümanlar gibi inansalar bile, diğer maddelere İslamiyet'in bildirdiğinin zıddına inandıkları için kâfir oluyorlar.]

Kur'anda kâfir olarak bildirilen Hristiyanların eski Hristiyan olduğunu, yenilerinin Cennetlik oldukları nasıl söylenebilir ki? Bu, Kur'anda mümin olarak bildirilen müslümanların eski Müslüman olduğunu, yenilerinin Cehennemlik olduğunu iddia etmeye benziyor. Yahut Kur'anda bildirilen hususların ilk müslümanlar veya ilk kâfirler için olduğunu, sonrakiler için bu hükümlerin geçersiz olduğunu iddia etmeye benziyor. Her ikisi de İslam'ı tanımıyorum demenin başka şeklidir.

Yeni Hristiyanlar imanın bu altı şartına inanıyorlar mı da Cennetlik olsunlar? Cennetlikse hepsine inanmıştır, tevbe edip Müslüman olmuştur, buna artık Hristiyan denmez. Hristiyansa kâfirdir, Allah ve Resulünün düşmanıdır, buna Müslüman denmez.

Yeni Hristiyanların eskilerden farkı nedir? Farkları şirkte daha ileri gitmeleri değil midir?

(Hristiyanlarla dinsizliği yenmek için omuz omuza çalışıyoruz) diyorlar. Misyonerlerle omuz omuza çalıştıkları doğrudur. Bütün Müslümanları Hristiyan yapmak için omuz omuza çalışıyorlar.

Allahü teâlâ, kitap ehli gayrimüslimlerle dinsizliği yok etmek için bile olsa, onlarla omuz omuza çalışmayı istemiyor. Onların Müslüman olmasını istiyor. Müslüman olana kadar onlarla mücadele etmeyi emrediyor. Bir âyet meali şöyledir:

(Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah ve Resulünün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini [İslamiyet'i] kendilerine din olarak kabul etmeyen kitap ehli [Yahudi ve Hristiyanlar] ile, küçülerek boyun büküp kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın.) [Tevbe 29]

Ehl-i kitap Allah'ın âyetlerini gizliyordu. Şimdi bazılarında ne oluyor da Allah'ın âyetlerini Ehl-i kitap gibi gizliyorlar? Allah'ın âyetlerini kim gizler? Niçin bu bildiğimiz âyetleri gizlemeye çalışıyorlar?

Hak olan sadece İslam dinidir. Bu husustaki âyet-i kerimelerden birkaçının meali şöyledir:

(Allah indinde hak din ancak İslam'dır.) [Al-i İmran 19]

(Sizin için din olarak İslam'ı beğendim.) [Maide 3]

(Kim İslam'dan başka din ararsa, bilsin ki, bulacağı o din, asla kabul edilmez.) [A.İmran 85]

(Sen, onların dinine uymadıkça, Hristiyanlar ve Yahudiler senden hoşnut olmazlar. De ki: Doğru yol, ancak Allah'ın [bildirdiği İslamiyet] yoludur.) [Bakara 120]

([Ehl-i kitap] "Yahudi ve Hristiyanlar hariç hiç kimse Cennete girmeyecek" dediler. Bu, onların kuruntusudur. De ki: "Doğru söylüyorsanız delilinizi getirin.") [Bakara 111]

İzzet ve şeref isteyen

İzzet ve şeref isteyen

Soru: Birbirlerine izzet şeref vermek, insanların elinde midir?

CEVAP:

Şeref kelimesi sözlükte, yükseklik, büyüklük, yüksek mertebe, insanlar arasında geçerli ve makbul olma, cenab-ı Hakka itaat ve yüksek hizmeti ile çok ihsana kavuşma demek olup, gerçek şeref, yalnız Müslümanlıktadır. Âyet-i kerimelerde mealen buyuruluyor ki:

(İzzet ve şeref isteyen, bilsin ki, izzet ve şerefin hepsi Allah'ındır.) [Fatır 10]

(Kâfirleri dost edinenler, onların yanında izzet, şeref mi arıyorlar? Bilsinler ki, bütün izzet yalnızca Allah'a aittir.) [Nisa 139]

("Eğer bu savaştan Medine'ye dönersek, andolsun ki, şerefli, alçakları oradan çıkaracak" diyorlardı. Oysa, şeref Allah'ın, **Peygamberinin** ve Müminlerindir.) [Münafikun 8]

(Allah indinde en üstününüz, en şerefli, takvada en ileri olandır.) [Hucurat 13]
(Takva, Allah'a ve Resulüne inanıp, emirlerine riayet etmektir.)

(Kur'an-ı kerim, şerefli bir elçinin getirdiği sözdür.) [Hakka 40, Tekvir 19]

(Yasaklandığınız büyük günahlardan kaçınırsanız, küçük günahlarınızı örter ve sizi şerefli bir yere [Cennete] koyarız.) [Nisa 31]

(De ki, mülkün gerçek sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verir, dilediğinden geri alırsın. Dilediğini aziz, şerefli; dilediğini de zelil edersin.) [Al-i İmran 26]

Allahü teâlâ, son âyet-i kerimede insanları dört sınıfa ayırmıştır:

1- Hem mülk, hem de şeref verdikleri. [Süleyman aleyhisselam gibi]

2- Mülk verip, şeref vermedikleri. [Firavun, Nemrut gibiler]

3- Şeref verip, mülk vermedikleri. [Mülk sahibi olmayan her Müslüman böyledir]

4- Şeref ve mülk vermedikleri. [Mülk sahibi olmayan her kâfir böyledir]

Peygamber efendimiz de, (Şeref ve üstünlük, mal ile değil, ilim ve irfan ile) buyuruyor. Üstünlük, şeref, büyük bir zatın yakını olmakta da değildir. Kan bakımından daha yakın olan, daha üstün olsaydı, Hazret-i Abbas, Hazret-i Ali'den daha üstün olurdu. Kan bakımından çok yakın olan Ebu Leheb'de ise, şeref ve üstünlük hiç yoktur.

Hazret-i Ömer, kölesi ile nöbetleşe deveye biniyorlardı. Şam'a girerken deveye binme sırası köleye geldiği için, köle deve üzerinde idi. Şam ordusunun kumandanı olan Ebu Ubeyde bin Cerrah, bir heyetle karşılayıp, (Ya Halife! Böyle ne yapıyorsun? Bütün Şamlılar,

bilhassa Rumlar, Müslümanların halifesini görmek için toplandılar. Sana bakıyorlar. Bu yaptığını beğenmezler) der. Hazret-i Ömer buyurur ki:

(Ya Eba Ubeyde! Senin bu sözün, buradaki insanlar için çok zararlıdır. İşitenler, insanın şerefini, vasıtaya binerek gitmekte ve süslü elbise giymekte sanacaklar. Şeref, Müslüman olmakta ve ibadet yapmakta olduğunu anlamayacaklar. Biz aşağı insanlardık. **Allahü teâlâ** Müslüman yapmakla bizleri şereflendirdi. **Allahü teâlâ**nın verdiği bu şereften başka şeref ararsak, **Allahü teâlâ** bizi yine zelil eder. Her şeyden aşağı eder. İzzet, İslam'dadır. İslam'ın ahkâmına uyan, aziz olur. Bu ahkâmı beğenmeyip, izzeti, şerefi, saadeti başka şeylerde arayan zelil olur.)

İnanca saygı

Soru: Her dine, her inanca saygılı olmalı deniyor. Doğru mudur?

CEVAP:

Akaid kitaplarında deniyor ki:

Tazim edilmesi emredilen bir şeyi tahkir etmek ve tahkir edilmesi emredilen bir şeyi tazim etmek küfürdür. (Birgivi vasiyetnamesi şerhi)

Tahkir edilmesi ve buğz edilmesi emredilen bir şeye saygı göstermek, doğru olmaz. Saygı göstermek, onu yüceltmek anlamına gelir. Müslüman elbette kimseye kötülük etmez, kimseye zor ile kendi inancını kabul ettirmeye çalışmaz. Dost düşman, kimse ile münakaşa etmez. Herkese karşı güler yüzlü ve tatlı sözlü olur. Fakat, saygı göstermek ayrıdır, iyi geçinmek, kalbini incitmemek ayrıdır. Bu ikisini karıştırmamalıdır.

Saygı ne demek?

Soru: Bizim ibadetlerimize saygı gösteren, bayramlarımızı tebrik eden gayrimüslimlerin ibadetlerine, dini bayramlarına saygılı olmamız, Noellerini tebrik etmemiz gerekmez mi?

CEVAP:

Gayrimüslim, ibadetlerimize saygılı olsa, kâfirliğine asla bir zararı olmaz. Hatta Müslümanlara saygı için cami yaptırsa, Ramazanda oruç tutsa, bayramlarımızı tebrik etse, dinlerine, inançlarına bir zarar gelmez. Fakat bir Müslüman, onlara mahsus ibadetleri yaparsa, mesela haç takarsa, zünnar kuşanırsa, Noel'i kutlarsa kâfir olur.

Saygı duymak, kıymet vermek demektir; fakat günümüzde farklı anlamda kullanılabilir. Mesela, oruçlu bir kimse rahatsız olmasın diye, yanında yiyip içmeyen için, Müslümanın orucuna saygı gösterdi deniyor. Bu anlamda, Müslümanlar da, hiçbir gayrimüslimin ibadetine, bayramına karışmaz. Dinimiz, herkese din ve ibadet hürriyeti vermiştir. Fakat onların kiliselerine, haçlarına ve dini bayramlarına hürmet edilmez. Bu ikisini karıştırmamalıdır.

Papanın jesti imiş!

Soru: Papa jest olsun diye Sultanahmet Camii'nde dua etmişti. Bunu örnek alan imamların, papanın jestine karşılık vermeleri gerekmez mi? Mesela, kilisede haç çıkaramazlar mı?

CEVAP:

Her şeyde fedakârlık olur, dinde ve namusta fedakârlık olmaz. Bu, jest için değil, misyonerlik içindir. Bir gayrimüslim jest olsun diye karısını teklif etse, Müslümanın da, buna karşılık aynı şeyi yapması haç çıkarmaktan daha hafif olur, çünkü karısını peşkeş çekmek haram, haç çıkarmaksa küfürdür.

Bir kâfir, camiye girip dua ederse, kendi bâtil dinine hiçbir zarar gelmez, ama bir Müslüman, Hristiyanların ibadetlerine mahsus olan bir şeyi yaparsa, mesela haç çıkarırsa, haç takarsa, vaftiz olursa, imanını kaybeder, kâfir olur. İki dinli olmak, mesela hem Hristiyan, hem de Müslüman olmak da küfürdür. İki dinli görünüp jسته karşılık verilmesini söyleyenler, misyoner veya din cahili kimselerdir.

Kilisede namaz

Soru: Amerika'da âyinlere katılarak Hristiyanları hoşnut etmeye kalkan Müslümanlar, kiliselerde de, namaz kılıyorlarmış. Kilisede namaz kılmak caiz olur mu?

CEVAP:

Âyinlere katılmak caiz olmadığı gibi, kilisede namaz kılmak da caiz olmaz. Bunlar, misyonerlik faaliyetlerinin yeni şeklidir. Kiliseyi Müslümanlara şirin göstermeye çalışıyorlar. **İbni Âbidin** hazretleri buyuruyor ki:

Kilisede namaz kılınmaz ve Kur'an-ı kerim okunmaz, çünkü kilisede şeytanlar toplanır. Kilise putlardan temizlenirse, namaz kılmak caiz olur. (Redd-ül-muhtar)

Âyinlerine katılmakla veya kilisede namaz kılmakla, Hristiyanlar, Müslümanlardan hoşnut olmazlar. Çünkü bir âyet-i kerimede mealen buyuruluyor ki:

(Sen, onların dinine uymadıkça, Hristiyanlar ve Yahudiler senden hoşnut olmazlar. De ki: Doğru yol, ancak Allah'ın [bildirdiği İslamiyet] yoludur.) [**Bakara** 120]

Yani Ehl-i kitap, doğru yolda [Allah'ın yolunda] değildir. Ehl-i kitabın bozuk dinine girmedikçe, istavroz çıkarılsa da, haç altında âyin yapılsa da, Hristiyanlar Müslümanlardan hoşnut olmaz. Zaten Hristiyanlar, maksatlarının, Müslümanları Hristiyanlaştırmak olduğunu da gizlemiyorlar.

Beddua etmek

Soru: Okul arkadaşım, (Biz ehl-i kitaba hiç beddua ve lanet etmeyiz, Allah kahretsin demeyiz, Allah ıslah etsin deriz. Özellikle, "Allah Yahudileri ve Hristiyanları ıslah etsin" diye dua ediyoruz. Bunların Müslüman olma ihtimalleri olduğu için bedduadan kaçıyoruz. **Peygamber**imiz de kâfirlere beddua etmedi ve onlardan, daha sonra Müslüman olanlar oldu. Beddua etseydi, onlar Müslüman olamazdı. **Peygamber**imize uyararak, biz de beddua etmiyoruz) dedi. İslam düşmanlarına, kahrolsun demek caiz olmuyor mu?

CEVAP:

Önce şu hususu açıklayalım. Böyle düşünenler, Ehl-i Kitabın ebedi Cehennemlik olduğunu bildiren âyetleri tarihsel kabul ediyor, yani onları kâfir bilmiyor. Bu bakımdan, onların ıslah olmaları için niye dua etsin ki? Bu işte bir gariplik yok mu?

Allah ve Resulü ile İslam âlimleri, zalimlere, kâfirlere beddua etmiştir, lanetlemiştir, kahrolsunlar demişlerdir. Onlar hâşâ bunların Müslüman olabileceğini, onun için beddua etmemek gerektiğini bilememişler mi?

Birkaç âyet-i kerime meali şöyledir:

(Allah onları [Yahudi ve Hristiyanları] kahretsin!) [Tevbe 30]

(Allah'ın laneti inkârcıların üzerine olsun.) [Bakara 89]

(Allah, inkârları yüzünden onlara [Yahudilere] lanet etmiştir.) [Nisa 46]

(Allah'ın eli sıkı diyen Yahudilere lanet olsun!) [Maide 93]

(Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun!) [Araf 44]

(Bozgunculara lanet olsun.) [Rad 25]

(Koyu bir cehalet ve gaflet içinde olan o yalancılar kahrolsun!) [Zariyat 10,11]

Peygamber efendimiz de, bazı gruplara beddua etmiştir. Birkaç hadis-i şerif meali:

(Yahudileri Allah kahretsin, iç yağını Allah haram edince, onu eriterek satıp parasını yediler.) [Müslim]

(Allah Yahudi ve Hristiyanları kahretsin! **Peygamber**lerinin kabirlerini mescid edindiler. Siz Arap topraklarında iki din bırakmayın!) [Beyhekî]

(Karşı cinsin elbisesini giyene lanet olsun!) [Hâkim]

(Lutilere Allah lanet etsin!) [Beyheki]

(Bid'at ehline lanet olsun!) [Deylemi]

(Paraya tapana lanet olsun!) [Tirmizi]

(Kızını fâsıkla evlendirene lanet olsun.) [Şir'a]

Küfürle iman birleşmez

Soru: Bir arkadaşına, (Niye kiliseye gidiyorsun?) dedim. (Ben Müslüman Hristiyanlarla görüşüyorum. Ehl-i kitabın, yani Yahudi ve Hristiyanların içinde hak yolda olanların da bulunduğunu Kur'an haber veriyor) dedi. İşte o âyet: (Ehl-i Kitabın hepsi bir değildir. Kitap ehli içinde doğruluk üzere bulunan bir ümmet vardır ki, gecenin saatlerinde onlar secdeye kapanarak Allah'ın âyetlerini okurlar.) [Al-i İmran 113]

"Müslüman kitap ehli" veya "Müslüman Hristiyanlar" diye bir şey var mı?

CEVAP:

Elbette, öyle bir şey olamaz. Bir insan, Müslümandır veya gayrimüslimdir. Müslüman Yahudiler veya Müslüman Hristiyanlar, Müslüman Protestanlar olmaz. Terside de olmaz. Yani Protestan Müslümanlar, Hristiyan Müslümanlar da olmaz. Başka bir ifadeyle iki zıt şey bir arada olmaz, imanla küfür zıttır, bir arada olmaz.

(Müslüman Hristiyan) tabiri dinimize zıttır; çünkü İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki:

İslam'la küfür birbirinin zıttı, tersidir. Birinin bulunduğu yerde, öteki bulunamaz, gider. Bu iki zıt şey bir arada bulunamaz. Birine kıymet vermek, ötekini aşğılamak olur. (1/163)

Allahü teâlâ, birçok âyette, hatta bu âyetten üç âyet önce, ehli kitabın kâfir olduğunu bildiriyor. Bu âyette de onların doğruluk üzere bulduklarını bildirir mi hiç? Hâşâ, böyle çelişkili olur mu?

O arkadaş, ne diye 110, 111, 112. âyeti almıyor da sadece 113. âyeti alıyor? Âyetin dördü birlikte alınınca mesele ortaya çıkıyor. Kurtubi, Beydavi ve diğer tefsirlerde bildirilen olay şudur:

Orada bahsedilen ehl-i kitaptan kasıt Hristiyanlar değil, Yahudilerdir. Hak yolda olup namaz kılanlar da, Yahudilerden Müslüman olanlarıdır; yoksa Hristiyan veya Yahudi secdeye kapanıp namaz kılar mı? Kılrsa da, iman etmedikçe faydası olmaz. Âyet-i kerimenin sebab-i nüzulünde buyuruyorlar ki:

Yahudi hahamları, Müslüman olan Yahudiler için, (Bizim ırkımızdan olduğu halde, **Muhammed**'e iman edenlerde hayır yoktur, eğer hayır olsaydı ecdatları olan benî İsrail'in dinini bırakıp da Müslüman olmazlardı) dediler. Bunun üzerine bu âyetler indi. O âyetlerin mealleri:

(Siz [Müslümanlar], insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah'a inanırsınız. Ehl-i kitap da [Yahudiler de] inansaydı, elbet bu, kendileri için çok iyi olurdu. İçlerinde iman edenler, [Müslümanlığı kabul edenler] varsa da, çoğu yoldan çıkmıştır. Onlar [Yahudiler] size, incitmekten başka zarar veremezler. Sizinle savaşıacak olsalar, arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez.) [Al-i İmran 110, 111]

(Onlar [Yahudiler], nerede bulunurlarsa bulunsunlar [öldürölmek, esir edilmek, malları elinden alınmak, cizye vermek, her yerde, Müslümanlar ve Hristiyanlar arasında hakir olmak gibi] üzerlerine zillet [damgası] vurulmuştur [kurtulamazlar]. Meğerki Allah'ın ipine [dinine] ve [inanan] insanların ahbine [sığınmış] olsunlar. Onlar döne dolaşa, Allah'ın hışmına uğradılar. Üzerlerine de bir miskinlik vuruldu. Bunun sebebi, onlar Allah'ın âyetlerini inkâr etmişler, **Peygamber**leri haksız yere öldürmüşler, isyan etmişler ve aşırı gitmişlerdi. Ehl-i kitabın [Yahudilerin] hepsi bir değildir, onlardan [Müslüman olanlar] dimdik ayakta [iman edip İslam'ın emirlerini yerine getiren] bir ümmet [hak yolda olan bir topluluk] vardır ki, geceleyin secde ederler [namaz kılip, namazda] Allah'ın âyetlerini okurlar.) [Al-i İmran 112, 113]

Beydavi tefsirinde diyor ki: Ehl-i kitaptan olup da, iman eden Müslümanlar, diğer Müslümanlar gibi gece vaktinde Kur'an-ı kerimi yatsı namazlarında okurlardı. **Resulullah** efendimiz, bir gün yatsı namazına, her günkünün aksine geç geldi, cemaatin beklediğini görünce yukarıdaki âyetleri okuyarak buyurdu ki:

(Bu vakitte, siz Müslümanlardan başka Allah'ı zikreden [namaz kılan] hiçbir din ehli yoktur.)

Müslüman olmayanların içinde, hak yolda olan olur mu hiç? Yani Cennetlik Yahudi, Cennetlik Hristiyan olmaz. Allah indinde hak din yalnız İslam'dır. Birkaç âyet-i kerime meali şöyledir:

(Allah indinde hak din ancak İslam'dır.) [Al-i İmran 19]

(Sizin için din olarak İslam'ı beğendim.) [Maide 3]

(İslam'dan başka din arayan, bilsin ki, o din asla kabul edilmez.) [Al-i İmran 85]

Bu konudaki bir hadis-i şerif meali de şöyledir:

(Beni duyup da iman etmeyen Yahudi ve Hristiyan elbette Cehenneme girecektir.) [Müslim]

Çünkü gayrimüslimler, imansızdır. Amentü'deki altı esastan birini inkâr eden kâfir olur. Sadece Allah'a inandım demek kâfi değildir. Hristiyan ve Yahudiler, bizim peygamberimiz dâhil bütün **Peygamber**lere inanmadıkça kâfirlikten kurtulamazlar. Yahudiler, Hazret-i İsa'ya, Hristiyanlar da, **Muhammed** aleyhisselama inanmadıkları için kâfir oldular. Amentü'de bildirilen altı husustan birini, mesela kaderi inkâr eden, kâfir olur, bütün iyi amelleri yok olur. (Redd-ül-muhtar)

Ehl-i kitabın durumu

Soru: (Gerçek bir Hristiyan, "Hazret-i **Muhammed** peygamberdir, Kur'an da Allah kelimidir" diye inansa, Cennete girer) deniyor. Hristiyanlıktan ayrılıp Müslüman olmak şart değil mi?

CEVAP:

Öyle demekle ve inanmakla bir Hristiyan Müslüman olmuş olmaz. Önce küfrünü terk etmesi, sonra Müslümanlığı kabul etmesi ve sevmesi de şarttır. Müslüman olmayanlar cehennemliktir. Bir âyet-i kerime meali:

(Ehl-i kitab [Yahudi ve Hristiyan] olsun, müşrik olsun bütün kâfirler, muhakkak Cehennemdedir, orada ebedi kalırlar. Onlar yaratıkların en kötüsüdür.) [Beyyine 6]

Tahrif edilmemiş İncil ortaya çıksa, her Hristiyan ona inansa bile, Müslüman olmadığı sürece, onun dinî kabul edilmez. İslamiyet'in gelmesiyle, önceki bütün dinler nesh edilmiştir. Bir âyet-i kerime meali:

(İslam'dan başka din arayan, bilsin ki, o din asla kabul edilmez.) [Âl-i İmran 85]

Bu konudaki bir hadis-i şerif meali de şöyledir:

(Beni duyup da iman etmeyen Yahudi ve Hristiyan Cehenneme girecektir.) [Hâkim]

İmam-ı Rabbanî hazretleri de buyuruyor ki: Hem Müslümanlığı, hem de kâfirlik ibadetlerini yapan, müşriktir. Kâfirliği beğenen de müşriktir. Mümin olmak için, şirkten sıyrılmak şarttır. (3/41)

Mason Abduh taraftarı

Soru: Bir ilahiyatçı, (Son devir İslam âlimlerinden Abduh ve talebesi Reşit Rıza'nın, "Son peygamberden sonra yaşayan ve Müslüman olmayanlardan, Allah'a, ahiret gününe

iman eden ve salih amel işleyen kimseler de kurtuluşa erecekler” sözü savunulabilir) diyor. İmanın şartı altı değil mi? Sadece Allah var, ahiret var demekle iman olur mu? Bir de, salih amel deniyor. Amel imandan parça mı da, böyle söyleniyor?

CEVAP:

Sicilli mason Abduh’la çömezi mezhepsiz Reşit Rıza, İslam âlimi değil, birer İslam düşmanıdır. Kahire mason locası reisi olan Cemaleddin Efgani’nin İslam’ı içeriden yıkma propagandalarına aldanan mason Abduh hakkında önce kısaca bilgi verelim:

Beyrut mason locası başkanı, (Mısır’da Efgani’den sonra mason locası başkanı olan imam Abduh, masonluk ruhunu yayarak çok hizmet etti) diyor. (Daire-tül-mearif-ül-masoniyye s. 197)

Efgani’den sonra, Abduh da, masonluğa çok yardım etti. (Les franco-maçons s. 127)

(Salih amel işleyen kâfir de olsa, Cennete girer) diyor. Hayranı Seyyit Kutup bile, (Üstad Abduh, düşüncesini nakzederek âyetleri hatırlamıyor) diyerek tenkit ediyor. [Nisa 124. âyetinin tefsirinde]

Fil suresindeki kuşlara sivrisinek, attıkları taşlara da mikrop diyor. Elmalılı Hamdi, tefsirinde buna gerekli cevabı vermiştir. (s. 84, 87)

(İslamiyet ve nasraniyet) kitabında, (Bütün dinler birdir. Dış görünüşleri değişiktir) diyor. Londra’daki papaza yazdığı mektupta, (İslamiyet ve Hristiyanlık gibi iki büyük dinin el ele vererek kucaklaşmasını beklerim) diyor. (F. Bilgiler) [Hristiyanlığa büyük din diyor.]

Mehmet Sofuoğlu, (Abduh faize helal der, Kur’anı mahlûk kabul eder) diyor. (Tefsir kitabı s.41)

Yüksek İslam enstitüsü eski müdürü Ahmed Davudoğlu, Din Tahripçileri kitabında diyor ki:

1- Şeyh-ül-islam Mustafa Sabri efendinin (Mevkîful akl) kitabında dediği gibi, Abduh, Efgani vasıtasıyla Ezhere masonluğu sokup kadınların açılmasını destekledi. (s. 81)

2- Ezher Mecellesinde, (Mısır’da ilk mason locasını kuran Abduh’tur) diyor. (s. 81)

3- Şeytan, cin gibi şeyleri kabul etmez. Mucizeler, ona göre İslam için birer kara lekedir. Mesela Hazret-i Musa’nın denizi yarma mucizesine, med-cezir olayı der. (s. 82, 83)

4- Kur’anda bulunan her şeye doğru demek gerekmediğini söyler. (s. 82)

5- Teselsülün batıllığına inanmaz. (s. 82) [Sırf bu bile, Abduh’un küfrünü gösteren bir delildir.]

Seyyid Abdülhakim Arvasi hazretleri buyuruyor ki:

(Abduh, İslam âlimlerinin büyüklüğünü anlayamamış, İslam düşmanlarına satılmış, sonunda mason olarak İslamiyet’i içerden yıkan azılı mülhidlerden olmuştur.)

Mezhepsiz Reşit Rıza, hocası mason Abduh’un dinde reformcu fikirlerini yaymak için Mısır’da El-Menar dergisini çıkardı. (Eldavetü vel-irşad) medresesinde hocalık yaptı. El-Muhaverat kitabında, **Ehl-i sünnet** mezhebine ve fıkıh kitaplarına saldırdı.

Mezhepsizler kitabında Dr. Hasib Es-Samirai [Ali Nar tercümesinde] diyor ki:

Reşit Rıza ne aldıysa, M. Abduh'tan aldı. O da bütün sermayesini, şarkın filozofu denilen Efgani'den devşirdi. Yani bu iki zatın, özü ve fikrî hüviyeti üstadlarına bağlıdır. (s. 45)

Reşit Rıza, Efgani'nin fikir mirasçısı ve çömezi Abduh'la beraber olmuştur. (s. 80)

El-Menar dergisinde Vehhabiler hakkında çeşitli makaleler yayımlayan Reşid Rıza, Vehhabi hareketini yerinde ve lüzumlu görmüştür. [Prof. Yusuf Ziya Yörükkan, "Vahhabilik", A.Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı 6]

Eserleri incelendiğinde bozuk mutezile fırkasının fikirlerinin hâkim olduğu görülür. Yayıma çalıştığı düşüncelerinden bir kısmı şunlardır:

1- Mucizeleri kendi düşüncesine göre tevil etmekte ve birçoğunu inkâr etmektedir.

2- Hazret-i Musa ve Hazret-i İsa'nın peygamberliklerine dil uzatmaktadır. İsa aleyhisselamın diri olarak göğe kaldırıldığı Kur'an-ı kerimde bildirildiği ve **Ehl-i sünnet** âlimleri bunu açıklayıp izah ettikleri halde o, (İsa aleyhisselam öldü) demektedir.

3- Cinlerin varlığını kabul etmeyip, onlara zararlı mikroplar der. (Tefsir-i Menar 3/s.95,96) Hâlbuki cinlerin varlığı, yaratıldığı Kur'an-ı kerimde ve hadis-i şeriflerde açıkça bildirilmektedir.

4- **Ehl-i sünnet**in dört hak mezhebini kabul etmiyor, mezhepler birleştirilmeli diyor. Bu konuda yazdığı (Muhaverat) veya (Telfık-ı mezahib) kitabının propagandası, yandaşları tarafından yapılmaktadır. Bu kitabında, üstadı Abduh gibi dört mezhebi tenkit etmiş, mezhepleri şahsi tartışmalar şeklinde göstererek, (İslam birliğini bozmuşlardır) diyecek kadar ileri gitmiştir. Bin yıldan beri dört mezhepten birine uyan halis Müslümanlarla alay etmiştir.

Muhaverat kitabında, dört mezhebe çatılmakta, İslam bilgilerinin dört kaynağından biri olan (icma-ı ümmet) inkâr edilmekte, herkes kitaptan, sünnetten kendi anladığına göre amel etmeli denilmektedir. Böylece, İslam bilgilerinin ve İslam birliğini kökünden yıkmak istemektedir. Maalesef yandaşları bu kitabı Türkçeye tercüme ederek bozuk fikirlerini her tarafa yaymaya çalışıyorlar.

Mezhepsiz Reşit Rıza

Reşit Rıza'nın resmi, geçtiği an elime,

Neler geçti içimden, neler geldi dilime.

Sakalını kısaltmış, sünnete hiç uymamış,

Kulağını tıkamış, hak sözleri duymamış.

Doğru yola girmedi, dolaştı hep kenarda,

Ne zehirler kusmuştu, Mecelle-i Menar'da.

(Muhaverat) adıyla, düzdü sayısız yalan,

Okuyan afyonlandı, sapıttı nice insan.

Hocası Abduh gibi, ne naneler yemişti,
İslam'ı kendisine uydurmak istemişti.
Sayısız hurafeler soktu din-i İslam'a,
Haince saldırmıştı mübarek dört imama.
Büyük bir insan diye Firavun'u övmüştü,
Hazret-i Musa için, (O bir kâhin) demişti.
Lakin peygamber dedi, kral Hammurabi'ye,
Reformu örnek oldu bugünkü Vehhabi'ye.
Ölçü aldı kendine, mezhepsiz Şevkani'yi,
Büyük bir üstat bildi, farmason Efgani'yi.
Ne kadar sapık varsa, hepsine kucak açtı,
Dört mezhebin üstüne, telfik zehrinden sağtı.
Dil uzattı selefte, büyük küçük bilmedi,
Mezhebi bid'at saydı, taklide haram dedi.
Şer'i delil dört iken, ikisini kaldırdı,
İcma ile kıyasa, pek sinsice saldırdı.
Mucizelerin hepsi, görünmüşken aşikâr,
Kimini tevil etti, kimini ise inkâr.
İnanmadı hadise, mütevatir habere,
Şüphe gözüyle baktı, meşhur Şakk-ul kamere.
Sözde din adamıydı, düşmanlık etti dine,
İctihadlar yapmıştı, hiç bakmadan haddine.
Âlimlere küfretti, gayet edepsiz idi,
Ehl-i sünnet düşmanı, koyu mezhepsiz idi.
Sakın aldanmayalım, Mısırlı bu fellaha!
Küfre varan sözünden, sığınalım Allah'a!

Şimdi de, Reşit Rıza'nın, (Son peygamberden sonra yaşayan gayrimüslimlerden, Allah'a, ahiret gününe iman eden ve salih amel işleyenleri de kurtuluşa ereceklerdir) sözüne cevap veriyoruz:

Amentü'de bildirilen imanın şartı altıdır. Bunlardan birini bile kabul etmeyen nasıl kurtuluşa erer ki? **Peygamber** efendimiz, **Buhari** ve Müslim gibi en sahih iki hadis kitabında, (Cennete sadece Müslüman olan girer) buyuruyor. Reşit Rıza, Müslüman olması şart değil diyerek, **Resulullah** efendimizi yalanlıyor. **Peygamber**lere inanma, melekleri inkâr et, kitapları kabul etme, imanın diğer şartlarını hiçe say ve kurtuluşa er! Bu kadar saçmalık olur

mu? Reşit Rıza'nın amentüsünde, salih amel de geçiyor. Kime göre salih amel? Kur'an-ı kerimi iman esasları arasından çıkarınca, dört hak mezhepten birine uymayınca, neye göre salih amel işleyeceksin? Dört mezhepten birine uymadıkça dine uygun sahih namaz kılınmaz. Sonra, imanı olmayanın amelini, **Allahü teâlâ** kabul eder mi?

Mezhepsiz Reşit Rıza'nın böyle saçma inançlarını gündeme getirip savunmak kadar büyük tehlike var mıdır? Amentü'deki altı esasa inanmayan, mümin olamaz. İslamiyet'ten başka hak din yoktur. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Allah indinde hak din ancak İslam'dır.) [Âl-i İmran 19]

(Kim İslam'dan başka din ararsa, bilsin ki, o din asla kabul edilmez.) [Âl-i İmran 85]

(Yahudiler, Üzeyr'e, Hristiyanlar da Mesih'e Allah'ın oğlu dediler. Daha önceki kâfirlerin ["melekler Allah'ın kızlarıdır" diyenlerin] sözlerine benziyor. Allah onları kahretsin! Nasıl da sapıtıyorlar.) [Tevbe 30] (Ehl-i kitap, diğer kâfirleri taklit ettikleri için kötülenmektedir.)

(Ey iman edenler, Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin! Onlar, [İslam düşmanlığında] birbirinin dostudur. Onları dost edinen de onlardan [kâfir] olur. **Allahü teâlâ**, [kâfirleri dost edinip, kendine] zulmedenlere hidayet etmez.) [Maide 51] (Ehl-i kitap, kâfir olduğu için dost olmaz.)

(Sen, onların dinine uymadıkça, Hristiyanlar ve Yahudiler senden hoşnut olmaz. De ki: Doğru yol, ancak Allah'ın [bildirdiği İslamiyet] yoludur.) [Bakara 120] (Yani, Ehl-i kitap, doğru yolda, [Allah'ın yolunda] değildir. Ehl-i kitabın bozuk dinine girmedikçe, **Resulullah**tan hoşnut olmazlar.)

Müşriklerle işbirliği

Soru: (Dünyadaki dinsizliği, şirki yok etmek için, Hristiyanlarla el ele, omuz omuza vermek şarttır) deniyor, Noelleri kutlanıyor. Kitapsız kâfirleri, kitaplı kâfir yapmak için çalışmak, Hristiyanlığa hizmet olmuyor mu?

CEVAP:

Bugün dünyada, şirksiz [müşrik olmayan] Hristiyan yok gibidir. Müşrik olmayıp Ehl-i kitab olsalar da, yine hepsi kâfirdir. Bu kitaplı kâfirlere hizmet etmek, dinimize düşmanlık olur. Dinsiz Türkleri Hristiyan [Ehl-i kitap] yapınca elimize ne geçecektir? Ehl-i kitabın kendisi Cehennemliktir. Bir âyet-i kerime mealî:

(Elbette, ehl-i kitap olsun, müşrik olsun, bütün kâfirler Cehennem ateşindedir. Orada ebedi kalırlar. Onlar yaratılmışların en kötüsü, en şerlileridir.) [Beyyine 6]

Şu hâlde yaratılmışların en kötüsü olan Ehl-i kitabla omuz omuza verip, diğer şerli olan müşrikleri Ehl-i kitap yapmak ne büyük gaflettir! Dinsizin Müslüman olma ihtimali vardır; ama Hristiyan olunca bu ihtimal çok zayıflar. Üstelik bugün omuz omuza verilmesi istenen Hristiyanların, büyük ekseriyeti müşriktir. Hristiyanlar, üç ilaha inanıp, (İsa'da ilahlık sıfatları var. Babası gibi, her dilediğini yaratır. Ebedi, ezeli olarak diridir) diyorlar. Bunun için, böyle bilenleri müşriktir. Böyle inanmaya şirk, böyle inanana da müşrik denir.

Din kitaplarında bildiriliyor ki: Bir Müslüman, müşrik olan bir kızla evlenemez, müşriklerin kestikleri hayvan leş olur, yenmez. Müşrik bir kadınla evlenen Müslüman kâfir olur. (Eşbah, **Hadika**)

Âyet-i kerimede bildirildiği gibi, insanların en kötüsü olan müşriklerle, Ehl-i kitaba işbirliği içinde olmak büyük gaflettir, hatta İslamiyet'e hıyanettir. Bu gafletten uyanmalıdır. Noel gibi gayr-i Müslimlerin bayramlarını kutlamanın küfür olduğu da din kitaplarında yazılıdır.

Müminin dostu kimdir?

Soru: (İmanda ittifak halinde olduğumuz Yahudilerle Hristiyanlar, dinsizliğe karşı bizim dostumuzdur) deniyor. Gayrimüslimlerden dost olur mu?

CEVAP:

Müminlerin dostlarının kimler olduğunu, **Allahü teâlâ** mealen şöyle bildiriyor:

(Sizin dostunuz ancak, Allah ve Resulüyle, namazlarını kılan, zekâtlarını veren ve Allah'ın emirlerine boyun eğen müminlerdir.) [Maide 55]

Hristiyanlar, başta Allah'ın Resulü **Muhammed** aleyhisselama inanmazlar, diğer emirlerine de zaten riayet etmezler. Riayet etseler bile Amentü'deki altı esasa inanmadıkça hiç kıymeti yoktur.

Misyonerlerle işbirliği yapmak

Soru: Bir ilahiyat öğrencisi, (İbrahimî dinlerle kardeş olmalı, çünkü âhir zamanda Hristiyanlık İslamiyet'le kol kola olacak, Hazret-i İsa'nın dini yeniden canlanacak, Hazret-i İsa da kıyamete yakın gelerek hakiki Hristiyanlığı yayacak. İşte bu hakiki Hristiyanlarla işbirliği yapmalıyız) diyor Bu öğrencinin maksadı ne olabilir?

CEVAP:

Maksadını, niyetini kendisine sormalı. Biz bilemeyiz. Ama söyledikleri dinimize aykırıdır. Çünkü Hazret-i İsa geldiği zaman, nesh edilmiş, yürürlükten kaldırılmış olan hakiki İsevîliği değil, İslamiyet'i yayacaktır. İki hadis-i şerif:

(İsa, benim dinim [İslamiyet] üzerine gelir.) [**İ. Ahmed**]

(İsa, âdil bir hakem olarak gökten inecek, haçı kıracak [Hristiyanlığı kaldırarak], domuz etini ve İslam'a aykırı her şeyi yasaklayacaktır.) [Buhârî]

Görüldüğü gibi açıkça, (Haçı yani Hristiyanlığı kaldırarak) deniyor. Hakiki Hristiyanlıkta içki içmek gibi Müslümanlığa aykırı çok şey vardır. Hazret-i İsa, hâşâ İslâmiyet'e aykırı olan böyle şeyleri mi yayacaktır?

(İbrâhimî dinler) tâbiri de çok yanıştır. Bunlar, tepki çekmemek için, (Hak dinler) diyemeyip, (İbrâhimî dinler) diyorlar. Hak dinler dememesinin sebebi şudur: Müslümanlar, Hak dinin de, İbrâhimî dinin de tek olduğunu, yani İslam dini olduğunu bilir. İki âyet-i kerime meali:

(İbrahim, ne Yahudi, ne de Hristiyan'dı; o, Allah'ı bir tanıyan doğru bir Müslümandı.) [Âl-i İmran 67]

(Sen, onların dinine uymadıkça, Hristiyanlar ve Yahudiler senden hoşnut olmazlar. De ki "Doğru yol, ancak Allah'ın [bildirdiği İslamiyet] yoludur.") [Bakara 120]

Demek ki, Hristiyanlar hoşnut ve memnun olup bu kitapları övüyorlarsa, bir maksatları var demektir. Müslüman olmayan herkes gayrimüslimdir yani kâfirdir. Kâfir, bize ne yardım edebilir? Onlarla işbirliğinin, ateistleri Hristiyan yapmanın Müslümanlığa ne faydası olur?

Ehl-i kitab olan Hristiyan ve Yahudiler, cehennemliktir. Bir âyet-i kerime meali:

(Ehl-i kitab [Yahudi ve Hristiyan] olsun, müşrik olsun bütün kâfirler, muhakkak Cehennemdedir, orada ebedî kalırlar. Onlar yaratıkların en kötüsüdür.) [Beyyine 6]

Böyle ebedî cehennemlik olan kâfirlerle işbirliği yapmanın arkasındaki niyeti anlamaya çalışmalıdır.

Hoşgörülü olmak

Hoşgörülü rumuzlu birinin sorguları:

Sorgu: Hoşgörüyü karşı çıkmakla ittihad-ı İslam'a ve (Müminler kardeşler) âyetine uyulmamış olur. Kiliseye gitmeye, âyinlere katılmaya tepki göstermek hoşgörüyü baltalamaz mı?

CEVAP:

Bu tepkinin ittihad-ı İslam'la ve müminlerin kardeş olmasıyla ne alakası vardır ki? Hristiyanlar Müslüman mı da onlarla ittihad-ı İslam için çalışacağız? Hristiyanlara kucak açmakla ittihad-ı İslam nasıl gerçekleşir ki? Hristiyanlarla Müslümanları birleştirmek için çalışmak, domuz sütüyle koyun sütünü karıştırmaya benziyor. Bu karışıma da süt denir, ama koyun sütü denmez. Domuz sütüne koyun sütü katılırsa, domuz sütüne zarar gelmez. Ama koyun sütüne domuz sütü katılırsa, artık o, koyun sütü olmaktan çıkar, hepsi necis olur. İttihad-ı İslam, Müslümanlar arasında olur. Mümkünse, önce yetmiş parçaya bölünmüş Müslümanları tek doğru fırkada birleştirmek gerekir. Müslümanlar arasında birlik sağlamadan nasıl gayrimüslimlerle birlik sağlanacak ki? Hem onlarla ne birliği sağlanır ki?

Sorgu: Artık internetle kötülüğe ulaşmak çok kolay, bu kötülükler dinlere hayat hakkı tanımadığı için, ayakta kalmak isteyen dinler, hoşgörüden yana olmak zorunda değil midir?

CEVAP:

Dikkat edin, dinler deniyor. Hak din bir tane değil mi? Bâtıl dinlerin ayakta kalması bizi neden ilgilendiriyor ki? Hristiyanlar, Müslümanlığı yok etmek için, dinsizlerden daha çok çalışıyorlar. Hristiyanların misyoner teşkilatı var, ateistlerin böyle bir teşkilatı yok. Eskiden zimmî olanlar vardı. Devletin gölgesinde yaşadıkları için, hoşgörü önem taşırdı. Zimmî olmayanlara o şekilde bir hoşgörü zararlı olur. İyi geçinmek ayrı, onun küfrünü hoş görmek ayrıdır.

Sorgu: Dini, imanı yok eden TV programları yok mu? İçki ve fuhuş moda hâline gelmedi mi?

CEVAP:

Hoşgörü olunca bu programlar kalkacak mı? Misyonerlik bitecek mi? Papaz, günah çıkarttığına göre, içkinin, fuhşun onlar için ne sakıncası olur ki? Hem kâfire günah yoktur. Önce iman etmesi gerekir. Acaba onlar bu günahlardan vazgeçirmeye mi, yoksa Müslümanları onlardan yapmaya mı çalışıyorlar?

Sorgu: İçki, fuhuş gibi olumsuzluklar, dinlerden uzaklaşmayı göstermiyor mu?

CEVAP:

Hâlâ dinler deniyor. Bâtıl dinlerin bizimle ne ilgisi vardır? **Allahü teâlâ** o dinleri nesh etti, Hak din olarak İslam'ı getirdi. Hâşâ o dinleri nesh etmeyip, lüzumsuz yere mi İslamiyet'i getirdi? İslam'la diğer dinler mukayese kabul eder mi? İnsan, diğer dinlerden ne kadar uzaklaşırsa, o kadar iyi olur. Bir dinsizin Müslüman olması mümkün, fakat Hristiyan'ın senelerdir alıştığı bâtıl dinini bırakıp da, Müslüman olması daha zordur.

Sorgu: Kiliseler, havralar gibi camiler de boşaldı. Hurafeler dinleri sardı. Bunun için, dinler arasında yardımlaşma şart değil mi?

CEVAP:

Diğer dinlerde hurafe olması bizi niye ilgilendirir ki? Kendisi hak değil ki, içindeki bâtılları, hurafeleri temizleyelim? Domuz sütüne şarap katılsa, o şarabı çıkarabilsek, o süt temiz olur mu hiç? Domuz sütünü necis yapan şarap değildir, sütün kendisi necistir. Bir Hristiyan açık gezmeseydi, içki içmeseydi, zina etmeseydi, yalan söylemeseydi, kumar oynamasaydı, diğer kötülüklerin hiçbirini yapmasaydı, üstelik dünyanın her yerine cami yaptırsa Allah indinde makbul olur mu? Bir âyet-i kerime meali şöyledir:

(Kâfirlerin cami yapmaları ve diğer bütün [iyi] işleri, boşa gidecek, Cehennemde sonsuz kalacaklar.) [Tevbe 17]

Sorgu: Hristiyanlarla anlaşıp omuz omuza çalışmamıza niye tepki gösterilir ki?

CEVAP:

Ne anlaşması, hangi prensiplerde mutabık kalınacak? Belki sadece tek Allah inancı denebilir. Hristiyan, üç tanrı varken tek Allah'a inanır mı? İnansa bile **Peygamberimizi**, kitabımızı ve imanın diğer şartlarını kabul eder mi? Onlar, bize gölge etmesin, başka ihsan istemeyiz. Misyoner faaliyetlerini durdursunlar yeter, ama hoşgörülü bunu istemez. Çünkü onların misyonerlik faaliyetlerini tasvip ederek, bunu hizmet kabul ediyorsunuz. Biz de onlarla omuz omuza çalışalım diyorsunuz. Hristiyanlar bize ne yardımı yapacak? Tarihte görüldüğü gibi, hizmet perdesi altında Hristiyanlık propagandası yapacaklar. Zaten açıkça, (Esas gayemiz, dünyayı Hristiyan yapmaktır) diyorlar.

Sorgu: Ne o beni Hristiyan yapabilir, ne de ben onu Müslüman yapabilirim, bizim gayemiz, Hristiyanlarla el ele verip dinsizliği yok etmektir. Bunun neresi yanlış?

CEVAP:

Bir insan Müslüman değilse, hangi dinden olursa olsun ne önemi olur ki? Bir insan ister Hristiyan, ister ateist olsun, ikisi de Cehenneme gidecektir. Yoksa bu husustaki âyetlere inanmayı tarihsel mi diyorsunuz?

Hristiyan'la el ele verip, birkaç dinsizi Hristiyan yapınca faydası ne olacak? Onların tek gayesi, herkesi Hristiyan yapmaktır. Siz de onlarla el ele verip, dinini bilmeyen Müslümanları kurban ederek, Hristiyan dostlarınıza peşkeş mi çekeceksiniz? Yoksa reformcuların dediği gibi, Hristiyanlığa hak din mi diyorsunuz?

Hak din İslam'dır

Soru: (Herkesin Müslüman olması dinin, Kur'anın hedefi değildir) diyenler çıkıyor. Hedef, bütün insanların Cennete gitmesi değil midir? Cennete de yalnız Müslüman gireceğine göre, bu söz yanlış değil mi? Diğer dinler de hak ise, hâşâ Allah İslamiyet'i lüzumsuz yere mi gönderdi?

CEVAP:

Elbette yanlıştır. Hâşâ, **Allahü teâlâ** lüzumsuz iş yapmaz. Yarattığı bütün varlıkların, arıdan deveye kadar, taştan toprağa kadar, yerden göğe kadar, hepsinin bir hikmeti vardır. Faydasız ve hikmetsiz bir şey yaratmamıştır. Gönderdiği İslamiyet ise, bütün insanları iki cihan saadetine kavuşturacak en büyük nimettir.

Allahü teâlâ cihadı, bütün insanların sonsuz saadete kavuşması için emretmiştir. Cihadı farz kılmakla, kâfirleri Müslüman olmakla şereflendirmeyi, onlardan cizye alarak İslamiyet'in himayesi altına girenlerin çalışmalarına, ibadetlerine karışmayıp, canlarını, mallarını, namuslarını korumayı emrediyor.

Müslüman olmayanların, huzura, barışa kavuşmaları, ancak Müslüman olmak veya cizyeyi kabul etmekle mümkündür. Kur'an-ı kerime uyulan yerlerde huzur, barış ve adalet kendiliğinden hâsıl olur. **Allahü teâlâ**, zaten bunun için İslamiyet'i kullarına lütfedip, ihsanda bulunarak gönderdi. **Muhammed** aleyhisselamın gönderilmesi, bütün insanlara rahmet oldu.

İşte Müslümanlar, kâfirleri bu tek yoldan huzura, barışa kavuşturmak için cihad eder. Bütün insanların Müslüman olmakla şereflenmeleri için canlarını, mallarını feda ederler.

Allahü teâlâ, bütün insanları Müslüman olmaları için yarattığını bildiriyor. Bütün insanlara, Müslüman olmalarını emrediyor. Kullarını bu saadete kavuşturmak için cihad edenlere çok sevab vereceğini söz veriyor. Cihadda ölenlere şehitlik rütbesi veriyor.

Cihad, Kelime-i tevhidi, yani imanı, İslam'ı yaymak demektir. İnsanlar arasında adaleti, huzuru, barışı ve emniyeti gerçekleştirmek için tek çıkar yol, dünyanın her yerine kelime-i tevhidi yaymaktır. Dünya barışı, ancak böyle sağlanabilir.

Cihad, bütün insanları iman etmeye çağırarak, bu çağırışı işitmelerine ve kabul etmelerine mani olan diktatörlerle devletin savaşmasıdır. Fertlerin cihadıysa, malla, fikirle ve dua etmekle, İslam ordusuna yardım etmektir. Cihad, farz-ı kifayedir. (**Dürr-ül-muhtar**)

Cihadı emreden âyet-i kerimelerden birkaçının meali şöyledir:

(İman edenler, [yurtlarını, mallarını bırakıp] hicret edip, Allah yolunda cihad edenler, Allah'ın rahmetini umarlar.) [**Bakara** 218]

(Ey müminler, Allah yolunda cihad edin ki, kurtuluşa eresiniz.) [**Maide** 35]

(İman edip de hicret edenlerin ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenlerin, Allah katında dereceleri daha üstündür. Kurtuluşa erenler de işte onlardır.) [Tevbe 20]

(Mal ve canlarını feda ederek din düşmanlarıyla, Allah rızası için cihad eden Müslümanlar, oturup ibadet edenlerden üstündür. Hepsine de Cenneti söz verdim.) [Nisa 95]

(Savaştan geri kalan münafıklar, mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmekten hoşlanmayıp, "Bu sıcakta savaşa gidilir mi?" dediler. Onlara, Cehennem ateşinin daha sıcak olduğunu söyle! Keşke bunu anlayabilselerdi.) [Tevbe 81]

(Sonradan iman eden ve hicret edip sizinle beraber cihad edenler de sizdendir.) [Enfal 75]

(Gerçek müminler, Allah yolunda cihad eder, kötülenip kınanmaktan korkmaz.) [Maide 54]

(Mekke'nin fethinden önce malını veren ve cihad edene, fetihten sonra malını dağıtan ve cihad edenden daha büyük derece vardır. Allah, hepsine Cenneti vaat etti.) [Hadid 10]

(Hafif ve ağırlıklı olarak [kuvvetli-zayıf, genç-yaşlı, zengin-fakir, yaya-atlı, silahlı-silahsız, hepiniz] savaşa çıkın, malınızla, canınızla Allah yolunda cihad edin! Bu sizin için daha iyidir.) [Tevbe 41]

(Allah içinizden cihad edenleri belli etmeden, sabredenleri ortaya çıkarmadan, Cennete gireceğinizi mi sandınız?) [Âl-i İmran 142]

(Hakiki müminler, Allah ve Resulüne iman ettikten sonra, imanlarında şüpheye düşmeyip Allah yolunda malları ve canlarıyla cihad edenlerdir.) [Hücurat 15]

(Allah'a ve Resulüne iman edip, malınızla, canınızla Allah yolunda cihad etmenizin, sizin için çok hayırlı olduğunu bilmelisiniz.) [Saf 11]

Bir hadis-i şerif de şöyledir: (Cihadla emrolundum. "La ilahe illallah" dedirtene kadar, onlarla savaşıyorum.) [Siyer-i kebir]

İslamiyet cihanşümül bir dindir

Hazret-i Âdem'den beri gelen dinlerde, dinin adı, gönderilen peygamberin adıyla söylenirdi. Mesela, Hazret-i Musa'nın dinine Musevilik, Hazret-i İsa'nın dinine İsevilik denirdi. Her peygamber, bir bölgeye, bir kavme gelirdi. O bölgenin, o kavmin peygamberi olurdu. O din belli bir zaman yürürlükte kalırdı. Sonra yeni bir peygamberle, yeni bir din gönderilirdi.

İslamiyet ise, cihanşümül [evrensel, universal, küresel] olarak geldi. Bir bölgeye, bir ırka değil, bütün insanlığa, bütün dünyaya geldi. Hükümleri de, kıyamete kadar geçerli olduğu için, gönderilen peygamberin ismiyle bildirilmedi. Yani **Muhammed**ilik denmedi. **Muhammed** aleyhisselamın getirdiği dine, İslamiyet dendi. Önceki dinlerin hiçbiri bozulmamış olsaydı bile, nesh edildiği, yani yürürlükten kaldırıldığı için, artık o dinlerin hiç biriyle amel etmek caiz olmaz. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Hep birlikte Allah'ın ipine [Kur'ana, İslamiyet'e] sımsıkı sarılın!) [Âl-i İmran 103]
(Herkes İslam'a sarılmalıdır.)

(Allah indinde hak din, yalnız İslam'dır.) [Al-i İmran 19] (Başka dinler hak değildir.)
(Başka dinler hak değildir.)

(İslam'dan başka din arayan, bilsin ki, o din asla kabul edilmez.) [Al-i İmran 85]
(İslam'dan başkası geçersizdir.)

(Müşrikler istemeseler de, İslam dinini diğer bütün dinlerden üstün kılmak için resulü **Muhammed** aleyhisselamı, [sebeb-i hidayet olan] Kur'an ve İslam diniyle birlikte gönderen Allah'tır.) [Saf 9]

(Bugün size dininizi ikmal ettim, üzerinize nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'ı beğendim.) [Maide 3] (Allah'ın beğendiğini beğenmeyenlere ne demeli?)

Diğer dinler, belli bir bölgeye, belli bir kavme gönderilmişken, İslamiyet bütün dünyaya gönderildi. **Peygamber** efendimiz de bütün dünyadaki milletlere gönderildi. İki hadis-i şerif meali şöyledir:

(Her nebi kendi kavmine, ben ise, kızıl kara, her millete gönderildim.) [Buhari]

(Her nebiye üstün kılındığım altı hasletten biri, bütün insanlara gönderilmemdir.) [Müslim]

Allah'a iman ne demektir?

Soru: (Allah'a iman şarttır, ama Amentü'deki diğer şartlara, mesela **Peygamber**lere inanmak gerekmediği için Ehl-i kitap da Cennete gider) deniyor. Amentü'nün tamamına inanmak şart değil mi? İnanmayan Müslüman da olsa, Cehenneme gitmez mi?

CEVAP:

Amentü'deki imanın şartlarından birini bile inkâr eden kâfir olur. İmanı eksik tarif etmek, **Allahü teâlâ**yı ve Resulünü yalanlamak olur. **Peygamber** efendimiz, imanı şöyle tarif etmiştir:

(İman; Allah'a, meleklerle, kitaplara, peygamberlere, ahiret gününe [Cennete, Cehenneme, hesaba, mizana], kadere, hayrın ve şerrin Allah'tan olduğuna, ölüme, öldükten sonra dirilmeye, inanmaktır. Allah'tan başka ilah olmadığına ve benim, Onun kulu ve resulü olduğuma şahadet etmektir.) [Buhari, Müslim, Nesai]

Âyet ve hadislerdeki (Allah'a iman eden) ifadesi, mümin içindir. Buradan, imanın diğer şartlarına inanmaya gerek yok denmez. İmam-ı Kurtubi buyurdu ki: Allah'a iman, vacib-ul-vücut olan **Allahü teâlâ**nın varlığını, Resulünün getirdiği tafsilata göre tasdik etmek demektir. (Cami'u li-Ahkâm)

Bugünkü İncil ve Tevrat'ta bildirildiği gibi inanan, Allah'a iman etmiş olmaz. Bir âyet-i kerime meali:

(Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resulünün haram ettiği şeyi haram tanımayan ve hak dini [İslamiyet'i] din edinmeyenlerle, zelil bir halde kendi elleriyle [boyun eğerek] cizye verinceye kadar savaşın!) [Tevbe 29]

Bir hadis-i şerif meali şöyledir:

(Kitab ehli bir kavme görevle gidince, La ilahe illallah **Muhammed**ün **Resulullah** demeye davet et! Bunu kabul ederlerse, günde beş vakit namazın farz olduğunu bildir! Sonra da, Müslüman zenginlerden alınıp fakirlerine verilen zekâtın farz olduğunu söyle!) [Buhari, Müslim]

Yahudiler, Hristiyanlar ve diğer kâfirler, dinimizin emir ve yasaklarına muhatap değildir. Onlara önce farz olan, iman etmektir. Müslüman olmadıkça, Cennete gitmeleri de mümkün değildir. Müslüman olmayanın Cennete gideceğini söylemek küfürdür. İki âyet-i kerime meali:

(Kim İslam'dan başka din ararsa, bilsin ki, o din asla kabul edilmez.) [Âl-i İmran 85]

(Kimi, ona [**Muhammed** aleyhisselama] iman etti, kimi ondan yüz çevirdi. Bunlara da çalgın ateşli Cehennem yetti. Âyetlerimizi inkâr edip kâfir olanları elbet ateşe atacağız.) [Nisa 55,56]

Bir hadis-i şerif meali de şöyledir:

(Beni duyup da, bana inanmayan Yahudi ve Hristiyan, elbette Cehenneme girecektir.) [Müslim]

Mazlum Hristiyanlar

Soru: (Hristiyanların mazlumları ve hak dine kuvvet verenler, Cennete gidecektir) diyenler oluyor. Ehl-i kitabdan özellikle Hristiyanların mazlumları Cennete sokuluyor da, Ehl-i kitab olan Yahudilerin mazlumları niye Cennete konmuyor?

CEVAP:

Yahudiler de kitab ehli olduğu halde, neden Hristiyanlara bu ayrıcalığın tanındığını bilmiyoruz. Hristiyanların da, Yahudilerin de, ister mazlum olsun, ister zalim olsun, isterse tek hak din Müslümanlığa hizmet etsin, hepsi Cehenneme gidecektir. Cennete sadece Amentü'deki altı esasa inanan Müslüman girecektir. Hristiyan ve Yahudilerin Cehenneme gideceğini bizzat **Resulullah** efendimiz şöyle bildiriyor:

(Beni duyup da **Peygamber** olduğumu kabul etmeyen Yahudi ve Hristiyan, mutlaka Cehenneme girecektir.) [Hâkim]

Ehl-i kitab olan Hristiyan ve Yahudilerin Cehennemlik oldukları hakkında âyet-i kerimeler de vardır. Birinin meali şöyledir:

(Ehl-i kitab [Yahudi ve Hristiyan] olsun, müşrik olsun bütün kâfirler, muhakkak Cehennemdedir, orada ebedi kalırlar. Onlar yaratıkların en kötüsüdür.) [Beyyine 6]

Kâfir hak dine kuvvet verse de, ne kıymeti olur ki? Müslüman olmadıkları müddetçe iyi amellerinin hiçbirinin kabul olmayacağını Kur'an-ı kerim haber veriyor. Müslüman olmayan herkes gayrimüslimdir yani kâfirdir. Kâfirin de yaptığı hiçbir iyiliğin, Allah katında kıymeti yoktur; hatta cami, çeşme yaptırsa, namaz kılsa, oruç tutsa hiç kıymeti olmaz. Bir âyet-i kerime meali:

(Kâfirlerin cami yapmaları ve diğer bütün [iyi] işleri, boşa gidecek, Cehennemde sonsuz kalacaklar.) [Tevbe 17]

(Hristiyanların mazlumları Cennete gidecek) diyen çıksa da, asla Hristiyanlara yaranamaz, o kişi Hristiyan olmadıkça, Hristiyanları memnun edemez. Bir âyet-i kerime meali:

(Sen, onların dinine uymadıkça, Hristiyanlar ve Yahudiler senden hoşnut olmaz. De ki: Doğru yol, ancak Allah'ın [bildirdiği İslamiyet] yoludur.) [Bakara 120]

Bu kadar açık naslara rağmen özellikle Hristiyanları Cennete koymaya çalışanların maksatları ne olabilir?

İki dine uymak

Soru: Dinimize de inanan ve birçok İslamî hükmü uygulayan, fakat kendi dinini bırakmayan bir gayrimüslim, Müslüman hükmüne girer mi?

CEVAP:

Yine gayrimüslimdir. Müslüman olmak için kâfirliğe ait bütün inançları bırakması şarttır. Bırakmadığı sürece, İslamiyet'in bütün emirlerini uygulasa yine kâfirdir.

Emirleri uygulamak ve kelime-i şهادeti söylemek yeterli değildir. Münafıklar da, o kelimeyi söyler, namaz kılar, diğer emir ve yasaklara uyardı veya uymuş görünürdü. Müslüman olmak için İslamiyet'in bütününe inanmakla birlikte, her çeşit kâfirlikten uzaklaşmak lazımdır. Kâfirliği bırakmadıkça, ne yaparsa yapsın Müslüman olmuş olmaz. Müslüman kalabilmek için kâfirliği ve İslamiyet'e uymayan hangi inanış, hangi görüş, hangi teori olursa olsun, hepsini yanlış bilmek ve zararlı olduğuna inanmak şarttır.

İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki:

Muhammed aleyhisselama uymak için, Onu tam ve kusursuz sevmek lazımdır. Tam ve olgun sevginin alameti de, onun düşmanlarını düşman bilip sevmemektir. Sevgiye müdahene [gevşeklik] sığmaz. İki zıt şeyin sevgisi bir kalbde, bir arada yerleşemez. Cem-i zıddeyn muhaldir. Yani iki zıddan birini sevmek, diğerine düşmanlığı gerektirir. (1/165)

İman, inanılması zorunlu olan bilgileri kalbin tasdik etmesi yani inanması demektir. Bu tasdikın alameti, küfürden uzaklaşmak ve kâfirlikten sakınmaktır. Kâfirlikten sakınmak da, küfre mahsus şeylerden, mesela zünnar bağlamak, [Noeli kutlamak] gibi küfür alametlerini kullanmaktan sakınmak ve kâfirlere düşmanlık demektir. Tasdik edip de, zaruret olmadığı halde, küfürden sakınmayan Müslüman mürted olur. (1/266, 3/16)

Zaruretsiz zünnar bağlayan veya Noel'i kutlayan Müslüman kâfir olduğuna göre, zünnarlı kâfir, zünnarını kesmeden, kâfirlikten çıkmadan, nasıl Müslüman olabilir ki?

İki dinli insan

Soru: Bir Müslüman, İslamiyet'le birlikte başka bir dine de uysa Müslümanlığına zarar gelir mi?

CEVAP:

Müslümanlıktan çıkmış olur. Bir insan, hem Müslüman hem kâfir olamaz. İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki:

Böyle yapan müşriktir, Müslüman değildir, çünkü İslam ve küfür birbirinin zıttıdır. Birini kabul etmek, diğerini inkâr etmek demektir. Küfürden uzak durmak, kaçınmak şarttır. (3/40)

Temiz necaset mi?

Soru: Bir yazar, uzun bir makale yazarak, (Hristiyanların hepsi değil, bir kısmı sapıktır) diyor. Müslümanların ise, bir kısmı değil çoğu sapıktır. O zaman Müslümanlıkla Hristiyanlık arasındaki fark nedir? Hangisi hak dindir? İkisine de hak din denmez. O zaman ortada bir hak din varken, Allah niye Müslümanlığı gönderdi ki? Hâşâ bu lüzumsuz bir şey olmaz mı? İmanın altı şartından birini inkâr eden gayrimüslimler veya İsevîler, nasıl mümin olur, nasıl Cennete gider? Gazetenin biri de kocaman bir manşet atmış, (MÜSLÜMAN İSEVÎLER DUA ETTİ) diyor. İsevîlerin Müslüman olanı da olur mu?

CEVAP:

Atalarımız, (Zırva tevil götürmez) diye ne güzel söylemişler. Kâfiri Cennete koyma gayretinin altında yatan ne ki? Dinimizde imanın altı esası net belli değil mi? Amentü'de açıklanmıyor mu? Bu altı şarttan birini kabul etmeyen, Müslüman olabilir mi?

Altı şarttan biri, bütün kitaplara inanmaktır. Hristiyanlar, gavur severlerin tabiriyle İsevî denilen kimseler, Kur'an-ı kerime inanıyor mu? Elbette inanmıyor. İnanmayanlar nasıl Müslüman olur?

Yine altı şarttan biri de, bütün peygamberlere inanmaktır. Hristiyanlar veya İsevîler, bizim peygamberimize inanıyor mu? İnanmıyor. İnanmıyorsa nasıl Müslüman olur?

Onlar bizim inandığımız gibi meleklerle de inanmıyorlar. Allah'a da bizim gibi inanmıyorlar. Üç tanrıya inanıyorlar.

Yazara göre, böyle düşünen Hristiyanlar sapık diyelim. Sapık olmayanları inanıyor mu? İnansa zaten Müslüman olur. Altı esasa inanmadığı için gayrimüslimdir. Hiçbir Hristiyan'la iman birliğimiz yoktur.

Müslüman İsevî diye bir şey olmaz. İsevîler gayrimüslim değil mi? Gayrimüslim demek Müslüman olmayan demektir. Müslüman, hiç İsevî olur mu? İsevî ise Müslüman değil, Müslümansa İsevî değildir. Bu tâbir neye benzer açıklayalım:

Müslüman İsevî demek, temiz necaset demeye benziyor. Temiz necaset tâbirindeki necaset, eğer temizse necaset değildir. Yok, necasetse, o zaman temiz değildir. Temiz idrar demek de böyledir. Alkolsüz bira veya alkolsüz şarap da diyenler oldu. Eğer bir sıvı alkolsüz ise ona bira veya şarap denmez.

Bütün bu hezeyanlar, (Allah katında hak din ancak İslam'dır) mealindeki âyet-i kerimeyi inkâra çalışmanın başka yolu mudur?

İki dinli olmak

Soru: Gazetenin birinde, (Bir papaz, kelime-i şahadet getirdi, Hristiyanlığın yanında Müslüman da oldu) diye bir haber çıktı. (Hristiyanlar da Cennete girecek) diyen bazı Müslümanlar, Hristiyan da olmuşlar. Böyle iki dinli olmak daha mı garanti oluyor?

CEVAP:

Garanti olmaz, aksine Müslüman olan kimse, başka dini de kabul ederse, kâfir olur. Çünkü iki zıt şey bir arada bulunmaz. Hakla bâtil birleşmez. Sütle idrar karışırsa, idrara bir zararı olmasa da süt, temizliğini kaybeder. Hristiyan, birkaç dine girse de onun gâvurluğuna bir zarar gelmez. Ama bir Müslüman, Hristiyanlığı veya Yahudiliği kabul ederse kâfir olur. İki dinli Müslüman olmaz.

Bir Hristiyanın Müslüman olabilmesi için, kelime-i şهادet getirmekle birlikte, bâtil dininden uzak olması da şarttır. Uzak kalmadıkça İslâmiyet'e girmiş olmaz. (İbni Âbidin)

İmam-ı Rabbânî hazretleri de buyuruyor ki:

İki dinli olan kimse müşriktir, Müslüman değildir, çünkü İslam ve küfür birbirinin zıddıdır. Birini kabul etmek, diğerini inkâr etmek demektir. Küfürden uzak durmak, kaçınmak şarttır. (3/40)

Tebliğ nasıl olur?

Soru: Hoşgörülüler diyorlar ki:

1- Maksudumuz, ben doğrucum sen yanlışsın değil, benim dinim de, senin dinin de doğru olabilir, farkında olmadığımız bir noktada ortak doğrulara sahip olabiliriz demektir.

2- Gayrimüslimleri dinimize sokmak veya onları dinlerinde şüpheye düşürmek gibi bir düşüncemiz yoktur.

3- **Peygamber**, herkesi İslam'a çağırıyor; herkes Müslüman olsun demiyor. Dinimizin amacı da, dinleri teke indirgemek değildir.

Bunlar yanlış değil midir?

CEVAP:

Hepsi yanlıştır. Madde halinde cevap verelim:

1- **Allahü teâlâ**, (Hak din islamdır, İslam'dan başka din arayanın bulacağı din asla kabul edilmez) buyuruyor. O, Ehl-i kitaba (Senin dinin de doğru olabilir) diyor. **Allahü teâlâ** ise Ehl-i kitabın kâfir olduğunu bildiriyor. Bir âyet-i kerime meali şöyledir:

(Ehl-i kitab [Yahudi ve Hristiyan] olsun, müşrik olsun bütün kâfirler Cehennemdedir, orada ebedi kalırlar. Onlar yaratıkların en kötüsüdür.) [Beyyine 6]

Dininden şüphe edenin dini yoktur. Biz doğru din arayışı içinde miyiz? **Allahü teâlâ** bize doğru olanı, hak olanı bildirmedi mi? Onlarla hiç ortak noktamız yoktur. Diyelim ki sadece, Allah inancında ortak noktamız var. Onlar üç tanrı diyorlar ya, tek dediklerini kabul edelim. Bu neyi halleder ki? Onları Cehennemden kurtarır mı? İslamiyet'i kabul etmedikleri sürece Cehennemden kurtulamazlar. Bir âyet-i kerime meali:

(Kimi, ona [**Muhammed** aleyhisselama] iman etti, kimi ondan yüz çevirdi. Yüz çevirenlere çalgın ateşli Cehennem yetti. Âyetlerimizi inkâr edip kâfir olanları ateşe atacağız.) [Nisa 55, 56]

2- Böyle düşünmemek, dinimize aykırıdır. **Allahü teâlâ**, kâfirleri dine davet et, gerekirse onlarla savaş buyuruyor. Hoşgörenler niye Allah'ın bu emrini kabul etmiyorlar ki? Bir âyet-i kerime mealî:

(Ey Nebi, kâfirlerle ve münafıklarla cihad et, onlara sert davran! Onların gidecekleri Cehennem, ne kötü yerdir.) [Tevbe 73, Tahrîm 9]

3- Kâfire, sen kâfirliğinde kal diyerek, tebliğ ve cihad olur mu hiç? **Resulullah**, Rumların lideri olan Herakliyus'a gönderdiği mektubunda, (Hidayete uyup doğru yolda gidene selam olsun! Sizi İslam'a davet ediyorum. Müslüman olursanız, selamet bulursunuz. Allah ecrinizi iki kat verir. Bundan yüz çevirirseniz, dalalette kalan bütün halkın vebali size yüklenir) buyurdu. (Buhari, Müslim, Tirmizi)

Hoşgörenler, kâfirliği niye hoş görüyorlar ki?

Tarihsel âyet olmaz

Soru: Her ne kadar Ehl-i kitabın cehennemlik olduğuna dair âyetler varsa da, **Bakara** 62, Maide 69'da Ehl-i kitabın cennete gideceği bildiriliyor. Bu bir çelişki midir? Yoksa sapıkların dediği gibi, bu âyetler tarihsel midir?

CEVAP:

Hâşâ Kur'an-ı kerimde çelişki de, tarihsel âyet de olmaz. Hak din yalnız İslamiyet'tir, Müslümandan başkası cennete giremez. Üç âyet-i kerime mealî şöyledir:

(Allah indinde hak din ancak İslâm'dır.) [Al-i İmran 19]

(Sizin için din olarak İslâm'ı beğendim.) [Maide 3]

(Kim İslâm'dan başka din ararsa, bilsin ki, o din asla kabul edilmez.) [Al-i İmran 85]

Âyet-i kerimeleri en iyi anlayan **Peygamber** efendimizdir. Bu âyet-i kerimelerin açıklamasında buyuruyor ki:

(Beni duyup da iman etmeyen Yahudi ve Hristiyan [ve her kâfir] elbette cehenneme girecektir.) [Hâkim]

Peygamber efendimiz, imanla ilgili âyetleri açıklayarak imanı şöyle tarif etmiştir:

(İman; Allaha, meleklerle, kitaplara, peygamberlere, ahiret gününe,[yani cennete, cehenneme, hesaba, mizana], kadere, hayrın ve şerrin Allah'tan olduğuna ölüme, öldükten sonra dirilmeye, inanmaktır.) [Buhari, Müslim, Nesai]

Amentü'deki altı esastan birini inkâr eden kâfir olur. Sadece Allah'a inandım demek kâfi değildir. Hristiyan ve Yahudiler, bizim peygamberimiz dâhil bütün peygamberlere inanmadıkça kâfirlikten kurtulamazlar. Yahudiler, Hazret-i İsa'ya, Hristiyanlar da, **Muhammed** aleyhisselama inanmadıkları için kâfir oldular. Amentü'de bildirilen altı husustan birini, mesela kaderi inkâr eden kâfir olur, bütün iyi amelleri yok olur. (Redd-ül-muhtar)

Kur'an-ı kerimde, Ehl-i kitabın kâfir olduğunu bildiren birkaç âyet-i kerime şöyledir:

(Yahudiler, Üzeyr'e, Hristiyanlar da Mesih'e Allah'ın oğlu dediler. Daha önceki kâfirlerin ["melekler Allah'ın kızlarıdır" diyenlerin] sözlerine benziyor. Allah onları kahretsin! Nasıl da sapıtıyorlar.) [Tevbe 30] (Ehl-i kitap, diğer kâfirleri taklit ettikleri için kötülenmektedir.)

(Ehl-i kitap [İslâm'a] iman edip, [kötülükten] sakınsalardı, kötülüklerini örter ve onları nimetleri bol cennete sokardık.) [Maide 65] (İslam'a inanmadıkları için iman etmiş olmazlar.)

(Ey iman edenler, Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin! Onlar, [İslâm düşmanlığında] birbirinin dostudur. Onları dost edinen de onlardan [kâfir] olur. **Allahü teâlâ**, [kâfirleri dost edinip, kendine] zulmedenlere hidâyet etmez.) [Maide 51] (Ehl-i kitap kâfir olduğu için dost olmaz.)

(Müminler, kâfirleri dost edinmesinler! Onları dost edinenler, Allah'ın dostluğunu bırakmış olur.) [Al-i İmran 28] (Kâfirlere kucak açanlar da, Allah'ın dostluğunu bırakmış olur.)

(Sen, onların dinine uymadıkça, Hristiyanlar ve Yahudiler senden hoşnut olmazlar. De ki "Doğru yol, ancak Allah'ın yoludur.") [Bakara 120] (Yani Ehl-i kitap, doğru yolda, [Allah'ın yolunda] değildir. Ehl-i kitabın bozuk dinine girmedikçe, **Resulullah**tan hoşnut olmazlar. Kiliseye gitmekle, Papa'nın elini öpmekle, Hristiyanlar, Müslümanlardan hoşnut olmaz.)

([Ey habibim, Yahudi ve Hristiyanlara] De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana uyun ki Allah da sizi sevsin.) [Ali İmran 31] (Demek ki Ehl-i kitap olan Hristiyan ve Yahudiler, **Peygamber** efendimize iman etmedikçe, Allah onları sevmez.)

(De ki: "Ey Ehl-i kitap, gelin aramızda şu müşterek söze uyalım: "Ancak Allah'a kulluk edelim, Ona şirk koşmayalım, Allah'ı bırakıp insanları Rabler edinmeyelim" Yine de, yüz çevirirlerse, "Şahid olun ki, biz Müslümanız" deyin!) [Al-i İmran 64] (Ehl-i kitap yani Yahudi ve Hristiyanlar buna yanaşmadı, yani Müslüman olmadılar.)

([Senden önce peygamberlere] iman edenler, Yahudi, Hristiyan ve Sabiinlerden Allah'a ve ahirete inanıp salih amel işleyenler için elbette Rablerinin katında mükâfatlar vardır.) [Bakara 62] (Hazret-i Musa zamanında, ona inanan Yahudiler ve Hazret-i İsa zamanında ona inanan Hristiyanlar, elbette cennete gidecektir; çünkü bütün peygamberler gibi, Hazret-i İbrahim gibi, Hazret-i Musa da, Hazret-i İsa da müslümandı.)

(Kitab ehlinde Allah'a huşu duyarak inanıp, Allah'ın ayetlerini az bir değere değışmeyenler vardır. İşte onların ecirleri Rablerinin katındadır. Şüphesiz Allah'ın hesabı çabuktur.) [Ali İmran 199, Maide 69]

Bu âyet-i kerimede, Hristiyan ve Yahudiyken iman eden, yani müslüman olanlar övülüyor. Müslüman olmadan bir kimse iman etmiş olmaz ki. Hâşâ ayetlerde çelişki aramak ne kadar çirkindir.

Kur'an-ı kerim tarihsel demek, (Kur'anın hükmü kıyamete kadar baki değildir) demektir. Ateistlerin iddia ettiği gibi, domuz, o gün için haramdı. Şimdi eti temizleniyor, yenmesinde sakınca yoktur denir mi? İçki, o gün için haramdı, şimdi sarhoş olmayacak kadar içmekte sakınca yoktur denir mi? Gusül, abdest cahiliye Araplarının kirden temizlenmek için emredilmişti, şimdi buna lüzum yok denir mi?

Bunlar gibi, inkâr etmek için, dini emirlerin hepsine birer kulp takmak mümkündür. Eski Hristiyanlar cehennemlikti, şimdikiler cennetlik denir mi hiç?

Hak dinler

Soru: Din ne demektir? Hristiyanlığa ve Yahudiliğe din denir mi? İslamiyet'ten başka hak din olmadığına göre dinler tabiri yanlış değil mi?

CEVAP:

Yanlış değildir. **Allahü teâlâ**, ilk insan ve ilk **Peygamber** olan Âdem aleyhisselamdan beri, her bin senede din sahibi yeni bir **Peygamber** vasıtasıyla, insanlara dinler göndermiştir. Bunlar vasıtasıyla, insanların dünyada rahat, huzur içinde yaşamaları ve ahirette de sonsuz saadete kavuşmaları yolunu bildirmiştir. Şimdi, dünyada semavî kitabı olan üç din vardır: Yahudilik, Hristiyanlık, İslamiyet. Yahudiler Musa aleyhisselamın, Hristiyanlar İsa aleyhisselamın getirdiği dine tâbi olduklarını söylerler. Şimdi, hiçbir yerde, hakiki Tevrat ve İncil yoktur. Bu kitaplar sonradan tahrif edilmiş, yani insanlar tarafından değiştirilmiştir. Değiştirilmemiş bile olsalar, o dinler nesh edilmiş, yalnız hak din olarak İslamiyet bildirilmiştir. Diğer dinlere, bâtil din denir.

Kur'an-ı kerimde de dinler tabiri geçmektedir. Üç ayet-i kerime meali şöyledir:

(Kendi dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hristiyanlar senden asla hoşnut olmazlar. "Doğru yol, ancak Allah'ın yoludur" de! Sana gelen ilimden sonra onların heveslerine uyarsan, and olsun ki, Allah'tan sana ne bir dost ve ne de bir yardımcı olur.) [**Bakara** 120]

(Putu tapanlar hoşlanmasa da, dinini bütün dinlerden üstün kılmak üzere, peygamberini doğru yol ve hak dinle gönderen Allah'tır.) [Tevbe 33]

(Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, peygamberini, doğruluk rehberi Kur'an ve hak dinle gönderen O'dur. Şahit olarak Allah yeter.) [Fetih 28]

Hristiyanlık ve Yahudilik semavi din iseler de, nesh edilerek yürürlükten kalkmıştır. Allahü teala bütün dinlerden üstün olan İslamiyet'i göndermiştir. **Peygamber** efendimiz de buyuruyor ki:

(Ana baba bir kardeşler farklı dinlerden olmadıkça kıyamet kopmaz.) [**Deylemi**]

(Başka dinlere mensup olanlar birbirine mirasçı olamazlar.) [**Tirmizi**]

Gayrimüslim şehit olmaz

Soru: (İster herhangi bir dinden olsun, ister dinsiz olsun, bir gayrimüslim eğer ihtiyarsa, fakirse, zayıfsa, belalara maruz kalarak çok sıkıntı çekmişse, zulme uğramışsa veya iyi huyları varsa mesela mütevazı ise, insanlığa faydalı buluşlar yapmışsa, bunların hepsi küfrüne kefarete olur, hatta şehitlik mertebesine yükselir ve Cennete gider) diyenler oluyor. Bir gayrimüslim, ihtiyar genç, fakir zengin, zayıf kuvvetli olsun, ister sıkıntı içinde, ister refah içinde yaşasın, zalim veya mazlum olsun, mütevazı yahut kibirli olsun, cami ve çeşme gibi hayır hasenat yapsın, isterse bilgisayar bulsun, iman etmedikten sonra bu yaptıklarına sevab alabilir mi, şehit olmasına ve Cennete girmesine sebep olur mu? İmanları

olmadıktan sonra, bu bildirilen hususların Cennete gitmek ve şehit olmakla ne ilgisi var? İmansızın iyi amellerinin fayda vermeyeceğine dair âyet yok mudur?

CEVAP:

Müslüman olmayanların hiçbir iyi ameline sevab verilmez. Doğruca Cehenneme giderler. Bir âyet-i kerime meali:

(İslamiyet'in hükümlerini tanımayıp imanı inkâr edenin yaptığı bütün [iyi] işler boşa gitmiştir, o âhirette hüsrana uğrayanlardandır.) [Maide 5]

İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki:

Ahirette Cehennemden kurtulmak, yalnız **Muhammed** aleyhisselama uyanlara mahsustur. Dünyada yapılan bütün iyilikler ve keşifler, Onun yolunda bulunmak şartıyla ahirette işe yarar. Ona uymayanın yaptığı her iyilik dünyada kalır, ahiretinin yıkılmasına sebep olur. (1/184)

Kâfirin hiçbir iyiliği, hayratı, hasenatı, ahirette faydalı olmaz. Zulmen öldürülen kâfir, şehit olmaz, Cennete girmez. İmanı olmayanın hiçbir iyiliğine sevab verilmez. (Berika, İ.Ahlakı)

Allahü teâlâ, Cennete girmek için, önce Müslüman olma, yani iman etme şartını koymuştur. Müslüman değilse, iyi işleri faydasızdır. İyi işlere, ibadetlere sevab verilebilmesi için, düzgün iman sahibi olmak gerekir. Bid'at ehli bile, Müslüman olduğu halde, ibadetlerine sevab alamaz. Nerede kaldı ki, gayrimüslimler iyiliklerine sevab alıp da Cennete girsin!

Gayrimüslim, hangi dinden olursa olsun, "Müslüman olmayan" yani "kâfir olan" demektir. Kâfirin, hiçbir iyiliğine sevab verilmez; cami, çeşme yaptırsa, namaz kılsa, oruç tutsa hiç sevab alamaz. Zengin fakir, genç ihtiyar, zalim mazlum olmasına bakılmaz. İki âyet-i kerime meali şöyledir:

(Kâfirlerin cami yapmaları ve diğer bütün [iyi] işleri, boşa gidecektir.) [Tevbe 17]

(Kâfir olarak ölenlerin yaptıkları işler, dünyada da, ahirette de boşa gider.) [Bakara 217]

Gayrimüslim şehit olur mu?

Soru: Zulümle öldürülen Hristiyanların şehit olduğunu bildiren bir yazarı destekleyen biri, İngiltere'de savaşta öldürülen bir Hristiyan'ın mezarı için, (Şehitlik ne büyük nimettir) diye övmektedir. Bu yazarlar nasıl Müslüman? Neden Hristiyanları Cennete sokmaya çalışıyorlar? Gayrimüslim şehit olur mu?

CEVAP:

Hayır, gayrimüslimler, çok zulüm görseler de, ne kadar çok iyilik etseler de, dünyayı aydınlatsalar da, Cennete giremeyecekleri Kur'an-ı kerimde açıkça yazmaktadır. İki âyet-i kerime meali:

(Kâfirlerin faydalı işleri, fırtınalı bir günde rüzgârın savurduğu küller gibidir. Âhirette o işlerin hiç faydası olmaz.) [İbrahim 18]

(Ehl-i kitab [Yahudi ve Hristiyan] olsun veya müşrik olsun bütün kâfirler, Cehennemde ebedî kalırlar.) [Beyyine 6]

Bir hadis-i şerif:

(Beni duyup da, bana inanmayan Yahudi ve Hristiyanlar, muhakkak Cehenneme girecektir.) [Hâkim]

Savaşta veya zulümle öldürülse de, Ehl-i kitab dâhil, hiçbir kâfirin [gayrimüslimin] şehit olmayacağını merhum Hocamız kitaplarında şöyle bildiriyor:

Kâfirin, [Allah'a düşman olanın] hiçbir iyiliği, hayratı, hasenatı, âhirette faydalı olmaz. [Zulümle öldürülen kâfir, şehit olmaz. Cennete girmez.] İmanı olmayanın hiçbir iyiliğine sevab verilmez. (İslam Ahlâkı)

Hristiyan Müslüman mukayesesi

Soru: Avrupa'daki bazı Müslümanlar, din kardeşi gibi, Hristiyanlarla düşüp kalkıyorlar. (Onlar bizim camimize geliyor, biz de onların kilisesine gidiyoruz, onlar bizim cemaatimize geliyorlar, biz de onların âyinlerine katılıyoruz, onlar Kur'an okuyorlar, biz de İncil okuyoruz. Onlar bizim kutsal değerlerimize saygı duydukları için, bizim de onların kutsal değerlerine mesela haçlarına, kiliselerine saygı duymamızın ne zararı olur? Zaten onlarla iman birliğimiz olduğu için teferruatla uğraşmamalı) diyorlar. Hristiyanlarla aramızda iman birliği var mı?

CEVAP:

Onların Müslümanlara yaptıklarını, Müslümanların onlara yapması caiz olmayan, haram, hattâ küfür olan çok şey vardır. Onlar bizim zemzemimizi içse bâtil dinlerine bir zarar gelmez, bizim onların şaraplarını içmemiz haram olur.

Hristiyanlar camiye girmekle, bozuk dinlerine bir zarar gelmez. Cami Allah'ın evidir, kilise şeytanların evidir. Kilisede, putlar olduğu için namaz kılmak bile tahrimen mekruh olur. (Redd-ül-muhtar)

Onların Kur'an okumaları dinlerine bir zarar getirmez, bizim bozuk İncilleri okumamız ve onlara inanmamız caiz olmaz. Onlar cemaatimize gelse, namaz kılsa, dinlerine bir zarar gelmez, fakat Müslüman, onların âyinlerini beğenirse küfre girer. Onlar bizim kutsal değerlerimize saygı gösterse, onlara bir zararı olmaz, biz haça saygı göstersek küfür olur. Onlar bizim bayramlarımızı tebrik etse, sakıncası olmaz, ama biz onların Noellerini tebrik edersek küfre gireriz. Onların kızları Müslümanlarla evlense, Hristiyanlıklarına zarar vermez, fakat bizim kızlarımız onlarla evlenirse kâfir olur.

Geçen gün, bir kilisede, Hristiyanlarla, Hristiyan hayranı Müslümanlar dua etmişti. Bu haber, (Dinler farklı, ama dua aynı) şeklinde verilerek, üç tanrıya dua edenlerle, bir Allah'a dua edenler aynı gibi gösterilmişti.

(Onlarla iman birliğimiz var) denmesi de çok yanlıştır. Onlar kâfir, biz Müslümanız, onlarla iman birliğimiz yoktur. Amentü'deki altı esasa inanmayanlarla iman birliği olur mu?

Hristiyanlarla aramızdaki iman birliği yok, ayrılık ise çoktur. Birkaçı şöyledir:

1- En başta Allah'a imanda birlik yoktur. Biz bir Allah'a inanırız. Onlar üç tanrıya inanırlar. Hazret-i İsa'ya Tanrı'nın oğlu ve Tanrı derler. Bir âyet-i kerime meali:

(Allah'la birlikte başka ilah edinen Cehenneme atılır.) [İsra 39]

Biz, (Allah, mekândan münezzehtir) deriz, onlar (Tanrı göktedir) derler. Biz, (Allah, insana veya tahayyül edilen hiçbir şeye benzemez, oğlu kızı yoktur, doğmadı ve doğurmadı) deriz, onlar (Tanrı babamızın oğlu vardır, melekler Tanrı'nın kızlarıdır) derler. Biz, (Allah hiçbir şeyi yapmaya mecbur değildir) deriz, onlar (Tanrı insanlığın kurtuluşu için biricik oğlunu kurban etmek zorunda kaldı) derler. Sanki hâşâ oğlunu kurban etmeden insanları affedemezmiş gibi, Allah'ı âciz bir varlık gibi gösterirler. Hâşâ Allah'ın da oğlu olduğunu söylerler. Bu sakat mantıkla, (Tanrı, yeni bir oğul yaratır, onu da kurban eder, herkesin günahını böylece affeder) diyen biri çıkarsa ne diyecekler?

2- Onlar, meleklerle kız derler. Biz ise, (Meleklerde erkeklik dişilik yoktur) deriz. Bir âyet-i kerimede mealen, (Rabbiniz oğulları size ayırdı da, kendisi için kız olarak, melekleri mi edindi? Elbette vebali çok büyük söz ediyorsunuz) buyuruldu. (İsra 40)

3- Biz semavî kitapların hepsine inanırız, onlar Kur'an-ı kerime inanmazlar.

4- Biz peygamberlerin hepsine inanırız, onlar **Peygamber**imize inanmazlar. Bir âyet-i kerime mealı:

(Kimi, Ona [Resulüme] iman etti, kimi de, Ondan yüz çevirdi. Bunlara da çılgın ateşli Cehennem yetti. Âyetlerimizi inkâr edip kâfir olanları elbette ateşe atacağız.) [Nisa 55-56]

Bir hadis-i şerifte, (Bana iman etmeyen Yahudi ve Hristiyan, mutlaka Cehenneme girecektir) buyuruldu. (Hâkim)

5- Biz, (Hayrın da, şerrin de yaratıcısı Allah'tır) deriz, onlar **Mutezile** sapıkları gibi, (Kötülükleri Tanrı yaratmaz) derler. Her şeyin yaratıcısı **Allahü teâlâ**dır.

Amentü'ye inanmayan Cennete gider mi? (Allah'ın rahmeti her şeyi kuşatmıştır) diyerek gâvurlara da ahirette rahmet edileceği söylenir mi hiç? Rahman, dünyadaki her mahlûka acıyan; Rahim ise, ahirette yalnız müminlere acıyan demektir. **Allahü teâlâ**nın rahmeti, şefkati dünyada müminlere ve kâfirlere, herkese birlikte yettiği halde, ahirette kâfirlere merhametin zerresi bile yoktur.

Sadece Hristiyanlarla değil, hiçbir kâfirle iman birliğimiz yoktur. Bir âyet-i kerime mealı:

(Kâfirlerin cami yapmaları ve diğer bütün [iyi] işleri, boşa gidecek, Cehennemde sonsuz kalacaklar.) [Tevbe 17]

Kâfiri etkilemeyen işler

Soru: Bize, Avrupa'da kiliseye gidip Kur'an okuma imkânı sağlanıyor. Papazlar da camiye gelip Hristiyanlığı anlatıyor, fes, sarık giyebiliyor. Biz de, kiliseye gidince haç taksak ne mahzuru olur?

CEVAP:

Hristiyan veya başka bir gayrimüslim, fes, sarık giyse, camiye gelse, Kur'an dinlese, zezem içse, bozuk dinine etkisi olmaz. Kâfir, Müslüman olmadıkça, ne yaparsa yapsın, kendi bâtil dininden çıkmış olmaz, yani kâfirliğine zarar gelmez. Ama Müslüman öyle değildir, dinine aykırı ne yapsa zararı olur. Mesela, onların verdiği içkiyi içse veya onlarla

domuz eti yese büyük günah işlemiş olur. Haçlarını boynuna taksa, zünnarlarını kuşansa kâfir olur. Bunun gibi gayrimüslim, Müslümanın bayramını kutlasa, bâtil dinini etkilemez, ama Müslüman kâfirin Noel'ini kutlasa kâfir olur. Kâfir olunca, imanı ve nikâhı gider. Bu inceliği iyi anlamalıdır.

Ehl-i kitaba Cennetlik diyenler

Soru: Bir hoca, ("Hristiyanlar ve Yahudiler Cennet'e girecek" diyen kâfir olur) diyor. Böyle demesi dinimize uygun mudur?

CEVAP:

Evet, Kur'an-ı kerimde ve hadis-i şeriflerde, Yahudi ve Hristiyanların Cehennemlik olduğu pek açık yazılıdır. Bu âyet-i kerimelere inanmayan elbette kâfir olur.

Bir âyet-i kerime meali şöyledir:

(Âyetlerimizi yalanlayanlar kâfirdir, ebedî Cehennemde kalırlar.) [[Bakara](#) 39]

Demek ki, Müslüman olmayan herkes kâfirdir. Hristiyanların çoğu müşriktir. Müşrikler zaten kâfirdir. Ehl-i kitab olanları da kâfirdir. Bir âyet-i kerime meali:

(Elbette, Ehl-i kitaptan [Yahudi ve Hristiyan] olsun, müşriklerden olsun bütün kâfirler Cehennem ateşindedir, orada ebedî kalırlar. Onlar mahlûkların en kötüsüdür.) [[Beyyine](#) 6]

Bir hadis-i şerif meali de şöyledir:

(Beni duyup da, bana inanmayan Yahudi ve Hristiyanlar, muhakkak Cehenneme girecektir.) [[Hâkim](#)]

Yine din kitaplarında bildiriliyor ki:

Hristiyanlar, Ehl-i kitaptır. Ehl-i kitabın hepsi de kâfirdir. (Fetava-yı Hindiyeye)

Dinde zaruri olan şeylerden birine inanmayan kâfir olur ve Cehennemde sonsuz azap çeker. (Belki kâfir olmaz) diye şüphe edenin de kâfir olacağı, [Bezzaziyye](#), [Dürr-ül-muhtar](#), Kadı İyad'ın Şifa, İmam-ı Nevevi'nin Ravda ve İbni Hacer-i Mekki'nin el-A'lam kitaplarında açıkça bildirilmiştir. Bir Hristiyan'ı, bir Yahudi'yi ve din-i İslam'dan ayrılanlardan birini kâfir kabul etmeyen kimsenin kâfir olacağından şüphe eden kimsenin de kâfir olacağını, İslam âlimleri söz birliğiyle bildirdiler. Bu söz birliği adı geçen kitaplarda yazılıdır. Kâfir olmasından şüphe eden de kâfir olunca, onu Müslüman bilen nasıl olacağını ve hele, onu İslam âlimleri için kullanılan unvanlarla övenin nasıl olacağını düşünmeli. Bu sözümüzden, böyle kimseleri İslam âlimi sananların ve bunların küfür saçan sözlerini, yazılarını övenlerin, yayanların, kâfir olacaklarını iyi anlamalı. Övmek, yaymaya çalışmak ve reklamını yapmak, razı olmayı, beğenmeyi gösterir. Küfre rıza, küfür olur. Küfre rıza demek, kâfirin küfür üzere kalmasını istemek değil, onun küfrünü beğenmek demektir. (Fetavel-Haremeyn, Faideli bilgiler)

Bu vesikalardan açıkça anlaşıldığına göre:

- 1- Ehl-i kitabın tamamı, yani bütün Yahudi ve Hristiyanlar kâfirdir.
- 2- Yahudi ve Hristiyanları kâfir kabul etmeyen de kâfirdir.
- 3- Yahudi ve Hristiyanları kâfir kabul etmeyen kâfir olduğundan şüphe eden de kâfirdir.

Dindar kime denir?

Soru: Bazıları, Yahudi ve Hristiyanların Cennete gideceğini, hattâ şehit olacağını savunanlara ve kendi görüşünü din diye bildiren mezhepsizlere, (Dindar, muhafazakâr ve **Ehl-i sünnet**) diyorlar. Böyle demek yanlış olmaz mı?

CEVAP:

Elbette yanlıştır. (Dindar) ve (muhafazakâr), dinine bağlı kimse demektir. Bir Budist de kendi bâtil dinine bağlı olabilir, ama İslâmiyet'te ona (dindar) denmez. Mezhepsiz bir kimse de, namaz kılsa, haramlardan sakınsa, İslamiyet'e hizmet ettiğini zannederek, mezhepsizlik yolunu yaymak için çok uğraşsa, ona (dindar) denmez. Çünkü (dindar) ifadesi, övgü ve saygı ifadesidir.

(**Ehl-i sünnet**) ifadesi de, imanı doğru olan Müslüman demektir. Ehl-i kitabı yani Yahudi ve Hristiyanları cennetlik bilene, (**Ehl-i sünnet**) denmeyeceği gibi, (Müslüman) bile denmez.

(Hak din) ve (Doğru din) ifadeleri, nasıl sadece İslamiyet için kullanılıyorsa, (dindar) kelimesi de, sadece **Ehl-i sünnet** olan Müslümanlar için kullanılır. İtikadı bozuk olanlara (dindar) veya (muhafazakâr) denmez. Böyle diyenler, câhil değilse, mutlaka art niyetlidir.

Bazı Hristiyan hayranları da, papazları (takva sahibi) diyerek övüyorlar. (Takva sahibi), Allah'tan korkup haramlardan sakınan kimse demektir. Papazların günah işlemediklerini söylemek istiyorlar. Hristiyan olmak, tek Allah yerine 3 tanrıya inanıp müşrik olmak, putlara tapmak, en büyük günah değil mi? Küfürden büyük günah olur mu? Takva sahibi olmak için, önce Müslüman olmak gerekir. Bid'at ehline bile, başka hiç günah işlemese de (takva sahibi) denmez. Çünkü **Ehl-i sünnet** itikadında olmamak, büyük günahdır.

Kâfire, kâfir denmez mi?

Soru: Hristiyanlar, (Hristiyanlıktan başka dinde olanlar, Cennete giremez) dese, bu söz bizim hoşumuza gider mi? Gitmez elbette, o halde, (Sadece Müslümanlar Cennete girer) dersek onlar da elbette hoşlanmaz, üstelik Müslümanlıktan da, uzaklaştırmış olmaz mıyız?

CEVAP:

Hristiyanlar Cehenneme gidecek dersek, Hristiyanlar elbette hoşlanmaz. Onlar hoşlanmayacak diye biz İslamiyet'i, Allah'ın âyetlerini ve Resulünün hadis-i şeriflerini inkâr mı edeceğiz? Söylemeyecek miyiz?

Peygamber efendimiz İslamiyet'i tebliğ ederken hakaretlere mâruz kalmadı mı? Müşriklere, (Putlara tapmayın) dediği zaman, onlar üzülmeyi mi? Yahudilere, Hristiyanlara (Gelin Müslüman olun) dediği zaman, onlar üzülmeyi mi? Bu yüzden müşriklerle ve Ehl-i kitabla savaşlar olmadı mı? Kelleler uçmadı mı? Dini tebliğ için ne gerekiyorsa, dinden taviz vermeden yapılmalıdır.

Allahü teâlâ, **Resulullah** efendimiz, **Eshab-ı kiram** ve Ehl-i Sünnet âlimleri, dinin emirlerini boşuna mı anlattılar? Onlar, Hristiyanların ve diğer kâfirlerin üzüleceğini bilmiyorlar mıydı? Biz onlardan daha iyisini mi yapacağız? Bütün bunlar, Hristiyanlar ve diğer kâfirler üzülsünler diye değil, iman edip Müslüman olsunlar, böylece Cennet

nimetlerine kavuşsunlar, sonsuz Cehennem azaplarından kurtulsunlar diye yapılıyor. Yani bunlar, onlara merhamet edildiği için yapılıyor.

Sadece Müslümanların Cennet'e gireceği, âyet-i kerimelerle sabit olduğu gibi, bunu Allah'ın Resulü de bildiriyor. Bir hadis-i şerif meali şöyledir:

(Cennete sadece Müslüman olan girer.) [Buhari, Müslim]

Kâfire kâfir demek

Soru: Bir kimseye kâfir demeye hangi insanın yetkisi vardır? (Şunu işleyen kâfir olur, Cehenneme gider) denilerek Allah'ın işine niye karışılıyor? Onu bunu Cehenneme gönderme yetkisi hangi insanda olur?

CEVAP:

İnsanların kâfir veya Müslüman demesinin hiç önemi yoktur. Kâfire kâfir diyen, şunu yapan kâfir olur diyen bizzat **Allahü teâlâ**dır. **Allahü teâlâ**nın veya Resulünün sözleri nakledilince, (Siz kim oluyorsunuz da kâfirleri Cehenneme yolluyorsunuz) denemez. Hâşâ Cehenneme biz göndermiyoruz, kitaplarda yazılanı bildiriyoruz. Kur'an-ı kerimde ve hadis-i şeriflerde olanı bildirmezsek vazifemizi yapmamış oluruz, dinimize ihanet etmiş oluruz. Bir âyet-i kerime meali şöyledir:

(Sizden kim, dininden dönüp kâfir olarak ölürse, onların yaptıkları [iyi] işler dünya ve ahirette boşa gider. Cehennemlik olarak orada devamlı kalırlar.) [Bakara 217]

Biz bunları nakledince, kâfirleri biz mi Cehenneme göndermiş oluyoruz? Kâfirlere böyle lüzumsuz arka çıkmaları anlaşılır gibi değildir.

Kâfire kâfir dememek

Soru: Muteber bir kitapta, (Bir Hristiyan'ı veya Yahudi'yi yahut başka bir gayrimüslimi, kâfir kabul etmeyen kâfir olduğunda şüphe edenin de, kâfir olacağını, İslam âlimleri söz birliğiyle bildirdiler) deniyor. Kâfir olup olmadığını bilmediğimiz kimseye kâfir dersek, o da kâfir değilse kendimiz küfre girmiş olmaz mıyız?

CEVAP:

Bilmediğimiz kimseye niye kâfir diyeceğiz ki? Hattâ sebep yokken, kâfire bile kâfir demek gereksiz. Şeytana bile, kâfir demesek hiç mahzuru olmaz. Ancak, (Şeytan kâfir mi, değil mi bilmiyorum) demek veya (Hristiyanlar, Mecusîler, ateistler Cennete girecek mi, girmeyecek mi?) diye şüphe etmek küfürdür. Yoksa kâfirlere kâfir demek gerekmez. Hele şahıs olarak, elimizde delili olmadan, (Şu kâfirdir) denmez. Sadece, (Müslüman olmayan herkes kâfirdir) denebilir. Müslüman olmayanların kâfir olduğuna inanmak yeter.

Yahudi hayranlığı

Soru: (Hazret-i İbrahim Yahudi soyundandır. Hazret-i **Muhammed** de, Hazret-i İbrahim'in soyundan olduğu için, o da Yahudi soyundandır. O halde Yahudiler bizim kardeşimizdir) demek doğru mu?

CEVAP:

Yahudi kelimesi iki manada kullanılır: Birincisi din, ikincisi ırk anlamındadır. Herkes hazret-i Âdem'den geldi. O zaman ırklar yoktu. Irklar, Nuh aleyhisselamın çocuklarından sonra çıkmaya başladı. Yahudi ırkı Yakub aleyhisselamdan sonra çıktı. İbrahim aleyhisselam ırk yönüyle de, din yönüyle de Yahudi değildi. Irk olarak Yahudilere İsrail oğulları denir. Yahudi denince din anlaşılır. Hristiyanlık gibi Yahudilik de bozulmuştur, fakat bozulmamış olsa bile, nesh edilmiş, yani yürürlükten kalkmıştır. Ehl-i kitab olan Yahudiler de, yine Ehl-i kitab olan Hristiyanlar gibi ebedî Cehennemliktir. Üç âyet-i kerime meali şöyledir:

(Elbette, ehl-i kitaptan [Yahudi ve Hristiyan] olsun, müşriklerden olsun, bütün kâfirler Cehennem ateşindedir, orada ebedi kalırlar.) [Beyyine 6]

(Ey iman edenler, Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin! Onlar, [İslam düşmanlığında] birbirinin dostudur. Onları dost edinen de, onlardan [kâfir] olur. Allah, [kâfirleri dost edinip, kendine] zulmedenlere hidayet etmez.) [Maide 51]

(İman edenlere en şiddetli düşmanlık edenler Yahudilerle müşriklerdir.) [Maide 82]

İman etmek, Amentü'de bildirilen altı esasa inanmak ve bunların yerinde ve doğru olduğunu beğenmektir. Amentü'nün içinde, kitaplara ve resullere iman da vardır. Yahudiler İncil'e ve Kur'an-ı kerime inanmazlar. Resullerden, İsa aleyhisselamla bizim **Peygamber**imize inanmazlar. Yahudileri din kardeşi görmek âyet-i kerimelere aykırıdır.

İbrahim aleyhisselama Yahudi demek de çok çirkindir. Bir âyet-i kerime meali şöyledir:

(İbrahim, ne Yahudi, ne de Hristiyan idi; o, Allah'ı bir tanıyan doğru bir Müslümandı, müşriklerden de değildi.) [Âl-i İmran 67]

İbrahim aleyhisselam, Yahudi ırkından olmadığı gibi, Oğlu İsmail aleyhisselam'ın soyundan gelen **Peygamber** efendimiz de Yahudi ırkından değildir.

Müslüman olmayan kimsenin dini ve ırkı ne olursa olsun, Müslümanın kardeşi olamaz. Ancak Müslümanlar, birbirinin kardeşidir. Hattâ Cehenneme gideceği hadis-i şerifle bildirilen bid'at ehli Müslümanlara bile kardeşimiz demek doğru değildir. Bir hadis-i şerif meali şöyledir:

(Bid'at ehline hürmet eden, İslamiyet'i yıkmaya yardım etmiş olur.) [Taberani]

Yahudiler, Müslümanları severmiş(!)

Soru: (Yahudiler, Hristiyanları cehennemlik, Müslümanları ise cennetlik görürler. İbrahimî mümin olarak kabul ettikleri için Müslümanları çok severler ve onlara asla düşmanlık beslemezler. Müslümanların Cennete gireceğine, ama Cennette Musa peygamberden uzakta kalacaklarına inanırlar) diyenler çıkıyor. Yahudileri böyle yanlış tanıtıp, onları şirin göstermekteki maksat ne olabilir?

CEVAP:

Maksadı bilemeyiz. Ancak Yahudilerin Müslümanları çok sevdiğini söylemek, kasten söylenmiş büyük bir yalandır. Çünkü **Allahü teâlâ**, Yahudilerin Müslümanlara düşman olduklarını bildiriyor. İki âyet-i kerime meali:

(İman edenlere en şiddetli düşmanlık edenler Yahudilerle müşriklerdir.) [Maide 82]

(Dinlerine uymadıkça, Yahudilerle Hristiyanlar senden asla hoşnut olmazlar.) [Bakara 120]

Yahudilerin Müslümanları sevdiğini söylemek, bu âyetleri inkâr etmek olur.

Hristiyanların küfrü, Yahudilerin İslâm'a düşmanlığı daha çoktur. (Redd-ül-muhtar)

Bugün Müslümanlar, üç fırkaya ayrılmıştır:

1- **Eshab-ı kiramın** yolunda olan hakiki Müslümanlar. (**Ehl-i sünnet** olanlar)

2- **Eshab-ı kirama** düşman olanlar. (İbni Sebeciler)

3- Sünnîlere ve Şîîlere düşman olan bid'at sahipleri. (Vehhâbîler)

Müslümanları böyle parçalayanlar, Yahudilerle İngilizlerdir.

Fetret ne demektir?

Soru: (Günümüzde fetret devrinde yaşayan kâfirler Cennete gider) deniyor. Günümüzde fetret devri mi vardır?

CEVAP:

Fetret, aynı cinsten iki olay arasındaki kesinti devresi demektir. Mesela iki peygamber arasında peygambersiz geçen zamana fetret devri denir. Fetret devri tabiri daha çok İsa aleyhisselamdan, **Muhammed** aleyhisselama kadar süren bin yıllık zamanda peygamberden uzak yaşayan toplumlar için kullanılmıştır. Bazı köy ve kasabaya nebi gelmişse de, hükmü cihanı kaplamadığı için, bu iki **Peygamber** arası, fetret devri olarak bilinir. İslamiyet'in hükmünü duymayan yerlere de, fetret devrinde yaşıyor diyenler çıkıyor. Buna fetret devri denmez, İslâmiyet'i duymayan yerler demelidir.

Dağda, çölde yaşayıp da, **Peygamber**leri işitmeyenler mazurdur. Bunların **Peygamber**lere inanmaları emredilmedi. (İsbat-ün-nübüvve)

Allahü teâlânın varlığını, birliğini akılla bilmek gerektiğini söyleyen âlimler olmuştur. Ancak, hakkı batıldan ayırmak için yaratılan akıl, hak yol bildirilmedikçe, bunu yalnız başına bulamaz. (Mektubat-ı Rabbanî 1/259)

Peygamberi işitmeyen kimse, **Allahü teâlânın** var ve bir olduğunu düşünüp, buna iman ederse, Cennete girer. (H. L. O. İman)

Dünyanın bir yerinde yaşayıp da, dinden haberi olmayanlar, imanlı olmadıkları için Cennete girmezler. Allah'ı, Cenneti, Cehennemi duymadığı ve inkâr etmediği için Cehenneme de girmezler. Dirildikten ve hesaptan sonra, bütün hayvanlar gibi, bunlar da yok edilir. (Mektubat-ı Rabbanî, Feraid-ül fevaid)

Buhara âlimleri, İmam-ı Eş'ari'nin bildirdiği gibi, (**Peygamber** gönderilmeden, tebliğ yapılmadan önce teklif yapılmaz) dediler. Tercih edilen kavil de budur. Bu âlimler, (Yerleri ve gökleri ve kendini gören, akli başında bir kimsenin **Allahü teâlânın** varlığını anlamaması özür olmaz) sözünden maksat, **Peygamber**lerin sözlerini işittikten sonra, anlamaması özür olmaz demektir, dediler. (Redd-ül-muhtar)

Bugün İslâmiyet her tarafa yayılmıştır. Fetret devri diye bir devir veya yer yoktur. Teknolojinin, iletişimin, haberleşmenin çok geliştiği bir zamanda, İslamiyet'ten hiç haberi

olmayan kimseler yok gibidir. Ormanda, mağarada yaşayıp İslâmiyet'i duymayan birkaç kişi belki olabilir. Varlığı ihtimal dâhilinde olan bu birkaç kişiyi ileri sürerek, bütün Hristiyanları Cennete sokmaya çalışmakta, bir art niyet yoksa, çok yanlış bir düşüncedir.

Muhammedîlik suçlaması

Soru: Yahudi ve Hristiyan hayranlığıyla bilinen bir hoca, (İslâm, tevhid dinidir. Fakat yanlış olarak hazret-i **Muhammed**'in getirdiği dine İslam deniyor. Yahudilik de, Hristiyanlık da tevhid dini iken peygamberlerine isnat edildiği için Musevîlik ve İsevîlik denmiştir. Hazret-i **Muhammed**'in getirdiği dine de, **Muhammed**îlik, ona inananlara da **Muhammed**î demek ve bu yanlışlıktan kurtulmak gerekir) diyor. **Peygamber** efendimizin getirdiği dinin adı İslam, İslâmiyet'e inanan da Müslüman değil midir? Burada (Yanlış yapılıyor) denilerek suçlanan Allah mıdır?

CEVAP:

Hayır, burada **Peygamber** efendimiz suçlanıyor. (Ortaya koyduğun esaslar **Muhammed**îlik iken, ne diye İslam diyorsun?) demek istiyor. Böylece zımnen Kur'an-ı kerimi **Peygamber** efendimizin getirdiği, Allah'ın kelamı olmadığı anlatılmaya çalışılıyor. Yoksa o hoca da, **Peygamber** efendimizin getirdiği dinin İslam olduğunu bilir. Şu mealdeki âyet-i kerimleri hangi hoca bilmez ki?

(Allah indinde hak din ancak İslam'dır.) [Âl-i İmran19]

(Sizin için din olarak İslam'ı beğendim.) [Maide 3]

(İslam'dan başka din arayanın bulacağı din asla kabul edilmez.) [Âl-i İmran 85]

İslamiyet'i kabul edenlere, **Muhammed**î değil, Müslüman dendiği Kur'an-ı kerimde bildirilmektedir. Bir âyet-i kerime meal:

(Müslüman erkek ve Müslüman kadınlar, mümin erkek ve mümin kadınlar, ibadete devam eden erkek ve kadınlar, doğru olan erkek ve kadınlar, sabreden erkek ve kadınlar, mütevazı erkek ve kadınlar, sadaka veren erkek ve kadınlar, oruç tutan erkek ve kadınlar, ırzlarını koruyan erkek ve kadınlar, Allah'ı çok zikreden erkek ve kadınlar var ya; işte Allah, bunlar için bir mağfîret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır.) [Ahzab 35]

Hiçbir âyette **Muhammed**îlik tâbiri geçmemektedir.

Muhammedîlik tâbirini Hristiyanlar çıkarmıştır. İslamiyet'in hak din olmadığını, Müslümanlığı kuranın bizim **Peygamber**imiz olduğunu söylemek için İslâmiyet'e **Muhammed**îlik, Müslümanlara da **Muhammed**î derler.

Müslümanların, Hazret-i **Muhammed**'e taptığını îmâ etmek için, Hristiyan Avrupalılar Müslüman demeyip **Muhammed**î derler. (Wikipedia)

Müslüman yerine **Muhammed**î demek

Soru: **Muhammed**î ve **Muhammed**îlik ifadeleri Hakikat Kitabevi yayınlarında çok geçiyor. Caiz olmasa geçmezdi. Buna rağmen İslâmiyet'e **Muhammed**îlik, Müslümana **Muhammed**î diyenler, nasıl tenkit edilebilir? Bir de Wikipedia'dan kaynak vermek gülünç değil mi?

CEVAP:

Muhammedî ve **Muhammedîlik** kelimelerini kullanmak başka, İslamiyet'e **Muhammedîlik**, Müslümana **Muhammedî** demek başkadır. Bu ikisi karıştırıldığından büyük hatalar yapıyor. Salih Müslüman, fâsik Müslüman denir. Salih **Muhammedî** veya fâsik **Muhammedî** denmez.

İmam-ı Rabbani hazretlerinin Mektubat'ında geçen, (**Muhammedî**-meşreb), (Hakikat-i **Muhammedî**) ve (Vilâyet-i **Muhammedî**) gibi ifadeler tasavvufî tâbirlerdir. **Peygamber**imize ait meşrep, hakikat ve vilayet demektir, Müslüman demek değildir.

Mektubat'ta geçen üç ifade daha şöyledir:

Kutb, **Muhammed**-ül-meşrebdir. Zâtın tecellîsi **Muhammedî**ler içindir. (287. mektub)

Muhammedî olmayan bir Velî, rabbi olan sîfata ve o sîfatın kabiliyetine yetişir. (287. mektub) [**Muhammedî** olmayan veli, Müslüman olmayan veli demek değildir. Meşrebi **Muhammedî** olmayan demektir. **Muhammedî**, Müslüman demek olsaydı, **Muhammedî** olmayan veli, kâfir olan evliya gibi tuhaf bir mânâyâ gelirdi.]

Muhyiddîn-i Arabî, (Cem'î **Muhammedî** Cem'î ilâhîden geniştir) diyor. (95. mektub)

Hakikat Kitabevi'nin kitaplarından birkaç örnek daha verelim:

Şefaat-i **Muhammedî**, **Peygamber** efendimizin şefaati demektir.

Ezan-ı **Muhammedî**, **Peygamber** efendimizin okuduğu ve okutturduğu ezan demektir.

Risâlet-i **Muhammedî**, **Muhammed** aleyhisselamın peygamberliği demektir.

Nûr-i **Muhammedî**, **Peygamber** efendimizin nuru demektir. Müslümanın nuru demek değildir.

Envâr-ı **Muhammedî**, **Peygamber** efendimizin nurları demektir.

Sırat-ı müstekîm-i **Muhammedî**, **Peygamber** efendimizin doğru yolu demektir.

Dîn-i **Muhammedî**, **Peygamber** efendimizin getirdiği din demektir.

Hazret-i Ömer, (Hak teâlâ, din-i İslam tacını başımıza koydu. Şer'î şerîf-i **Muhammedî** elbisesini arkamıza giydirdi) diyor.

Bunların hiçbirinde **Muhammedî** ifadesi, Müslüman anlamında söylenmiyor.

Faideli Bilgiler kitabındaki ifadede, mezhepsiz Raşit Rıza'nın, (Adam, **Muhammedî** olmayı bırakıyor da, **Hanefî** veya Şâfiî oluyor) sözüne cevap veriliyor. Yani mezhepsiz, (Adam **Peygamber** efendimize değil de, mezhep imamlarına tâbi oluyor) diye mezhepleri kötülüyor. Kitapta, mezhepsizin kullandığı dille cevap veriliyor. (Şâfiî olmak, **Hanefî** olmak, **Muhammedî** olmayı [**Peygamber**imize tâbi olmayı] bırakmak değildir. Çünkü Şâfiî de, **Hanefî** de **Muhammedî**dir. **Muhammedî** olmak için, İmam-ı Şâfiî, **Hanefî**, Mâlikî veya Hanbelî'den birine tâbi olmak lâzımdır. **Muhammedî** olmayan kâfirdir) deniyor. Burada (**Muhammedî** olmayan kâfirdir) demek, (**Peygamber** efendimize tâbi olmayan kâfirdir) anlamındadır. Öyle olmasa, bütün yayınlarda Müslüman yerine **Muhammedî** ifadesi geçerdi.

Biz kaynak olarak Kur'an-ı kerimden birçok âyet-i kerime verdik, hak dinin isminin İslam olduğunu Kur'an-ı kerimden kaynak göstererek ispat etmedik mi? Bu sahih kaynakları göz ardı etmek hangi vicdana sığar?

Wikipedia'dan aldığımız (Müslümanların, Hazret-i **Muhammed**'e taptığını îmâ etmek için, Hristiyan Avrupalılar Müslüman demeyip **Muhammedî** derler) haberi için, kaynak olarak âyet veya hadis mi yazmamız gerekiyordu? Âyetler yazdık, ama hâlâ Müslüman yerine **Muhammedî** denmekte ısrar edilmesi, hayra alamet olamaz. Wikipedia'daki ifade, dînî bir fetva, dînî bir yazı değil, bir haberdir. Bir gazeteden veya ansiklopediden haber almak gülünç müdür? Böyle bir kaynak vermesek de, **Muhammedî** ifadesini Hristiyanların bu anlamda kullandıkları, herkesçe bilinen bir şeydir. Mesela İngiliz Casusu Hristiyan Hempher diyor ki:

(Hristiyanlığı, **Muhammedî**lerin arasında yaymaya çalışmalıyız. Asırlar sonra da, neticeye varabilirsek, çok iyidir. Zira babalar çocukları için çalışırlar.)

(Ben o kitabı, baştan sonuna kadar itina ile okudum. Bu sayede, **Muhammedî**lerle alâkalı malumatım arttı.)

(İngiliz sekreter sözlerini şöyle bitirdi: İstanbul'daki büyüklerimiz, çok akıllı ve zeki imişler ki bizim plânımızın aynını uygulamışlar. Ne yapmışlar: **Muhammedî**lerin arasına sokulup, onların çocukları için okullar açmışlar. Kiliseler inşa etmişlerdir.)

Eshab-ı Kiram kitabındaki bir menkıbede deniyor ki:

Kureyş'in ileri gelenleri, **Peygamber** efendimizin öldürülme haberini bekliyorlardı. Bazıları, (Ömer, **Muhammedî**leri toplamış getiriyor) dediler. Burada da **Muhammedî** ifadesini kullananlar, Mekkeli müşriklerdir. İslamiyet'i hak din olarak kabul etmedikleri için, Müslümanlar demiyorlar, **Muhammedî**ler diyorlar.

Bunların hepsinde kullanım maksadı farklıdır. İslam dini yerine **Muhammedî**lik veya Müslüman yerine **Muhammedî** ifadesi kullanılmamıştır. Öyle kullanılması gerekseydi, bu çok önemli konu Kur'an-ı kerimde de açıkça geçerdi. **Allahü teâlâ**, (Hak din İslamiyet'tir) yerine (Hak din **Muhammedî**lik'tir) demez miydi?

Görüldüğü gibi, Müslümanlar anlamında **Muhammedî**ler tâbirini özellikle Hristiyanlar kullanmaktadır. (**Muhammed**'e tâbi olan, ona tapan, onun kendiliğinden kurduğu dine inanan kimseler) mânâsında kullanıyorlar. İmam-ı Rabbânî hazretleri ise, bu tâbiri **Muhammedî** meşrepliler anlamında, tasavvufî mânâda kullanıyor. Yani Müslümana **Muhammedî** demiyor. İslâm mânâsında **Muhammedî**lik tâbiri ise Hakikat Kitabevi'nin hiçbir kitabında geçmemektedir.

Hakiki Hristiyanlık uydurması

Soru: Her fırsatta, (Müslüman İsevîler çoğalıyor) diyen bir yazar, (Madem âhir zamanda Hazret-i İsa hakiki Hristiyanlığı yayacaktır; o hâlde Hristiyanlarla birlik içinde olmalıyız) diyor. İslamiyet, Hristiyanlığı nesh etmedi mi? Farklı iki hak din olur mu?

CEVAP:

Asla olmaz. Kısaca cevap verelim:

Müslüman İsevî diye bir şey olamayacağı gibi, Müslüman Musevî, Müslüman Budist, Müslüman Komünist, Müslüman Mason da olamaz. Çünkü biri diğerinin zıttıdır. Ateşle su bir arada bulunamayacağı gibi, iki dinli de insan olmaz. İmam-ı Rabbânî hazretleri buyuruyor ki:

Muhammed aleyhisselama uymak için, Onu tam ve kusursuz sevmek lazımdır. Tam ve olgun sevginin alameti de, onun düşmanlarını [Hristiyanları ve diğer kâfirleri] düşman bilip sevmemektir. Sevgiye müdahene [gevşeklik] sığmaz. İki zıt şeyin [Müslümanlıkla Hristiyanlığın] sevgisi bir kalbde, bir arada yerleşemez. Cem-i zıddeyn muhaldir. Yani iki zıttan birini sevmek, diğerine düşmanlığı gerektirir. (1/165)

Demek ki, Müslüman olmak için, nesh edilmiş dinleri de sevmemek gerekiyor.

Hiçbir İslam âlimi, Müslüman İsevî tâbirini kullanmamıştır. Bu tâbir, Müslümanları Hristiyan yapmak isteyen misyonerlerin bir oyunudur. İki dinli kimse, Müslüman değildir. İki dine uyan, bir gün camiye, bir gün kiliseye giden İsevî de olamaz, Müslüman da olamaz.

Hristiyanlık nesh edilmiştir. Hakiki Hristiyan olmaz. Hakiki Hristiyan, hakiki kâfir demektir. Hristiyan'a dinimiz Ehl-i kitap diyor. Ehl-i kitap kâfirdir. Bir âyet-i kerime mealî:

(Ehl-i kitap [Yahudi veya Hristiyan] olsun, müşrik olsun, bütün kâfirler Cehennemdedir. Orada ebedî kalırlar. Onlar insanların en şerlileridir.) [Beyyine 6]

Hristiyanların kâfir oldukları hakkında âyet ve hadislere inanan, nasıl (Müslüman İsevîler) diyebilir? (İnsanların en kötüsü) ve (Cehenneme gidecek) denen kimselerle işbirliği yapılır mı? **Allahü teâlâ**, kâfirlerin birbirinin dostu olduğunu, onları dost edinmemek gerektiğini bildiriyor. Bir âyet-i kerime mealî:

(Ey iman edenler, Yahudileri de, Hristiyanları da dost edinmeyin! Onlar, [İslam'a olan düşmanlıklarında] birbirinin dostudur. Onları dost edinen de, onlardan [kâfir] olur. **Allahü teâlâ**, [kâfirleri dost edinip, kendine] zulmedenlere hidayet etmez.) [Maide 51]

İslamiyet gelince, Hristiyanlık ve önceki bütün dinler nesh edilmiş, yürürlükten kaldırılmıştır. Hakiki Hristiyanlık da olsa, hakiki İncil ve Tevrat da bulunsa, bunlar artık geçerli değildir. Hakikisi geçerli olacak olsaydı, **Allahü teâlâ** İslamiyet'i göndermez, (Hakiki İsevîlik şudur, İsevî dinine devam edin) derdi. Böyle demeyip, (Hak din, yalnız İslamiyet'tir) buyurdu. (İslamiyet'ten başka din, kabul etmem) buyurdu. İslamiyet'in hükmünü ise, kıyamete kadar geçerli kıldı.

Hristiyanlar, tahrif edilmeyen İncil'i bulsalar, aynen İsa aleyhisselamın bildirdiği gibi ibadet etseler de, **Muhammed** aleyhisselamı hak peygamber ve Müslümanlığı hak din olarak kabul edip Müslüman olmadıkları müddetçe, küfür üzere olurlar. Çünkü imanın altı şartından biri, bütün peygamberlere inanmaktır. Birini kabul etmeyen kâfir olur. Ehl-i kitap kâfirdir. Hoş gören çiksa da, kâfirlik asla hoş görülmez.

İsa aleyhisselam gelince, zemzemle şarabı, Hristiyanlarla Müslümanları birleştirmeyecek, aksine Hristiyanlığı ortadan kaldıracak, İslamiyet'in bir ferdi olarak Müslümanlığı yayacaktır. Birkaç hadis-i şerif:

(İsa, benim dinim üzerine gelir.) [**İ. Ahmed**]

(İsa, gökten inecek, haçı kıracak [Hristiyanlığı kaldıracak], domuzu öldürecek [domuz etini yasaklayacak], İslam'dan başka şeyi yasaklayacaktır.) [Buhârî]

(Vallahi Meryem'in oğlu âdil bir hakem olarak inecek, haçı parçalayacak, domuzu öldürecek, kin, nefret ve haset ortadan kalkacaktır.) [Müslim]

Hakiki İncil'de **Muhammed** aleyhisselamın üstünlüklerini gören Hazret-i İsa, Onun ümmetinden olmak için çok yalvardı, dua etti ve duası kabul edildi. **Allahü teâlâ**, Onu diri olarak, göğe yükseltti. Kıyamete yakın, **Muhammed** aleyhisselamın ümmeti olmak için yere inecek, İslamiyeti yayacak, Hristiyanlığı ve Yahudiliği kaldıracaktır. (H. L. O. İman)

Hanif dini, İbrahimi din nedir

Hanif dini nedir?

Soru: Yabancı bir yazar, "Müslümanlıktan daha kıymetli olan hanif dinidir. Hanif dinine uymak gerekir" diyor. Hanif ne demektir?

CEVAP:

Hanif, doğru inanan, hak yolda olan, İslamiyet'e sarılan, Allah'ı bir bilen demektir. Ebu Hanife de kelime olarak hanif babası, doğrunun babası demektir. Baba kelimesi Türkçede maksadı tam anlatamıyor, yerine konacak tam bir kelime de yok. Fakat para babası, fakir babası ifadelerinde baba kelimesi daha iyi anlaşılıyor. O halde hanif babası, hakiki Müslümanların babası, hak yolda söz sahibi kimse demektir. Kur'an-ı kerimde de aşağıda bildirildiği gibi, Hazret-i İbrahim, hanif bir Müslümandı. Yoksa onun dini İslamiyet'ten ayrı bir din değildi. Zaten bütün **Peygamberler**, itikad olarak aynı şeyi bildirmişlerdir. İnsanlar sonradan bozmuşlardır. İtikadda ayrılık olmaz.

Bir âyet meali şöyledir:

(Allah, Nuh, İbrahim, Musa ve İsa'ya emrettiklerini size de din olarak emretmiştir.) [Şura 13]

Dinlerdeki imanı farklı gibi göstermek yanıltır; fakat, dinleri, yani kalb ile, beden ile yapılması ve sakınılması lazım olan şeyleri farklı olduğundan, Müslümanlıkları da ayırır. Mesela Musa aleyhisselamın dininde iç yağı yemek haram idi.

Adamın biri, Kur'an uydurma söz değildir anlamındaki âyetteki söz kelimesinin Arapça'sını almış, Kur'an uydurma hadis değildir diye tercüme etmiş. Başka biri de hanif kelimesini din olarak almış, herkes hanif dinine girmelidir diyor. Âyetlere de istediği gibi yanlış anlamlar vermiş. Verdiği anlamlar şöyle:

"De ki: Hayır, biz Hanif olan İbrahim'in dinindeniz."

Âyetin tam ve doğru meali şöyledir:

(Yahudiler ve Hristiyanlar Müslümanlara "Yahudi veya Hristiyan olun ki, doğru yolu bulasınız" dediler. Onlara de ki: "Biz, doğru olan İbrahim'in dinine uyarız. O, müşriklerden değildi.) [**Bakara** 135] Görüldüğü gibi hanif kelimesinin Türkçesi kasten yazılmamıştır.

Yine yazmış ki: "İbrahim, ne Yahudi, ne Hristiyan'dı; o Hanif dinindendi."

Âyetin tam ve doğru meali şöyledir: (İbrahim, ne Yahudi, ne de Hristiyandı; o, doğru [Allah'ı bir tanıyan] bir Müslümandı, müşriklerden de değildi.) [Al-i İmran 67] (Dikkat edilmişse, o Müslümandı ifadesini çıkarıp yerine "o hanif dininden idi" demiş.)

Yine yazmış ki: "De ki Allah gerçekçidir. O halde, İbrahim'in dini olan Hanif'liğe uyun."

Âyetin tam ve doğru meali şöyledir:

(De ki: "Allah doğru söyledi. O halde doğru olan, [Allah'ı bir bilen] İbrahim'in dinine uyun. O, müşriklerden değildi.) [Al-i İmran 95] (Dikkat edilirse burada da âyet saptırılıyor, İbrahim'in dini olan haniflik deniyor. Doğru olan İbrahim ifadesi değiştirilmiş.)

Yine yazmış ki: "Kim vardır ki, ondan daha güzeli var olsun? İyilik halinde, tam bir ihlas ile kendini Allah'a teslim etmiş (Yaratan ile barışmış) ve Allah'ın indindeki en güzel din olan İbrahim'in dini Hanif'liğe tâbi olmuştur. Allah İbrahim'i dost edinmiştir."

Âyetin tam ve doğru meali şöyledir:

(İyilik eden bir kimse olarak kendini tam bir ihlasla Allah'a teslim eden ve İbrahim'in tevhid dinine uymuş olandan daha güzel din sahibi kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir.) [Nisa 125] Burada da haniflik dini diye bir şey yoktur.

Hanif doğru anlamındadır

Yabancı yazar yine yazmış ki:

"Ben her dinden vazgeçip, yüzümü Hanif olarak o gökleri ve yeri yaratan Allah'a döndüm."

Âyetin tam ve doğru meali şöyledir:

(Ben, bir müvahhid olarak, yüzümü o gökleri ve yeri yaratmış olan Allah'a çevirdim. Ben müşriklerden değilim.) [Enam 79] Her dinden vazgeçip diye bir şey yok. Âyetin yukarısında aya, güneşe, yıldızlara tapmadığını bildiriyor. Ben müşriklerden değilim diyor, hâşâ ben Müslüman değilim demiyor. **Allahü teâlâ**, (İbrahim doğru Müslümandı) buyuruyor. (Al-i İmran 67)

Yine yazmış ki: "De ki: Rabbim beni İbrahim'in doğru yoluna dosdoğru olan Hanif dinine ilettili."

Âyetin doğru meali şöyledir: (De ki: Beni, Rabbim, doğru yola ilettili; O, öyle bir din ki, gayet sağlam ve devamlı, İbrahim'in Hakka yönelmiş tevhid dini.) [Enam 161] Burada da hanif dini diye bir şey yok. Tevhid dini, doğru din ifadesi var. Kasten hanif kelimesinin Türkçesini yazmıyor.

Yine yazmış ki: "De ki: Ayrıca yüzünü Hanif dininden ayırma ve sakın ortak koşanlardan olma"

Âyetin doğru meali şöyledir:

(Yüzünü tevhid dinine döndür, sakın müşriklerden olma.) [Yunus 105] Hanif dini diye ayrı bir din burada da yok. Dikkat edilirse hep müşriklerden değildi, tek ilaha inanırdı anlamında söyleniyor.

Yine yazmış ki: "Doğrusu İbrahim Hakk'a yönelen bir kurucuydu. O Hanif idi."

Âyetin doğru meali şöyledir: (İbrahim Allah'a itaat eden, ona yönelen bir ümmet [önder] idi.) [Nahl 120] Burada hanif dini diye bir şey yok. Hazret-i İbrahim'in dinini tek hak din gibi göstermeye çalışıyor.

Yine yazmış ki: "Halbuki, onlar yalnızca Hanif olmak üzere, dini sadece Allah'a has (özgün kılarak, mezhep imamlarına, şeyhlere, kullara vb. has kılmayarak), Allah'ı bilmekle, salatı ikame etmekle ve zekat vermekle emrolunmuşlardı. En dosdoğru ve gerçekçi din de işte bu Haniflik'tir."

Burada foyası meydana çıkıyor. Mezhebe, tasavvufa düşmanlığını açıkça bildiriyor. Bir de namaz demiyor salat diyor. Mealci gruplar, namaz diye bir şey yok salat dua demektir diyorlar. Bu da aynısını mı söylemek istiyor ki? Âyetin doğru meali şöyledir: (Halbuki onlar, doğruya yönelip, dini yalnız Allah'a has kılarak Ona kulluk etmek, namazı kılmak ve zekatı vermekle emrolunmuşlardı. Doğru olan din budur.) [Beyyine 5] Burada da hanif dini diye bir şey yok.

Yine yazmış ki: "Sen artık yüzünü hakka yönelmiş Hanif dine dön ki, Haniflik Allah'ın mayasıdır. İnsanları o maya üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışında hiç bir değiştirme ve değişiklik bulunmaz. İşte en doğru ve en sağlam din Haniflik'tir."

Âyetin doğru meali şöyledir: (Hakka yönelip Allah'ın insanlara yaratılıştaki verdiği dine [İslam'a] sarıl. Zira Allah'ın yaratışında değişme yoktur; işte doğru din [İslam] budur.) [Rum 30] Burada da, hanif dini diye bir şey yok. Bu âyette de Allah'ın gönderdiği dinlerin itikadda değişmeyeceği bildiriliyor.

Yine yazmış ki: "Allah katından geri çevrilmez gün gelmezden önce, yüzünü Hanif dinine çevir."

Âyette hanif diye bir kelime yok. Kayyim kelimesi var. O da doğru demektir. Burada iyice açık vermiştir. Her doğru anlamındaki kelimeye hanif denirse ortada Kur'an, din diye bir şey kalmaz. Âyetin doğru meali şöyledir: (Allah'ın geri çevrilemeyecek o günü gelmeden önce, yüzünü doğru dine [İslamiyet'e] çevir.) [Rum 43]

Hak din yalnız İslam'dır

Yukarıdaki yazımızda yabancı bir yazarın, hak dinin Müslümanlıktan farklı hanif diye bir din olduğunu söylediğini bildirmiştik. Şimdi hak dinin yalnız İslam olduğunu âyet-i kerimelerle bildiriyoruz:

(Elbette Allah katında [hak] din, İslam'dır. Kendilerine kitap verilenler [Hristiyan ve Yahudiler] gerçeği bildikten sonra, aralarındaki ihtiras yüzünden, [İslamiyet hakkında] ihtilafa düştüler. Allah, âyetlerini inkâr edenin cezasını vermekte çok çabuk hesap görücüdür.) [Al-i İmran 19] Bu âyette Allah katında gerçek dinin Müslümanlık olduğu tevîl edilemeyecek kadar açıktır.

(Kim, İslamiyet'ten başka bir din ararsa, iyi bilsin ki, o din asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette en büyük zarara uğrayacaktır.) [Al-i İmran 85] İslam'dan başka hanif manîf diye bir din uyduranlar büyük zarara uğrayacaktır.

(Eğer seninle tartışmaya girişirlerse, "Ben bana uyanlarla birlikte kendimi Allah'a verdim" de. Kendilerine Kitap verilenlere ve müşriklere, "Siz İslam'ı kabul ettiniz mi?" de,

şayet İslam'ı kabul ederlerse, doğru yola girmiş olurlar, yüz çevirirlerse, sana yalnız tebliğ etmek düşer. Allah kullarını [hakkıyla] görür.) [Al-i İmran 20] Bu âyette de doğru olan dinin İslam olduğu bildiriliyor.

(İbrahim de bu dini kendi oğullarına vasiyet ettiği gibi Yakub da, "Oğullarım, Allah [razi olduğu] dini [İslam'ı] sizin için seçti. O halde [ölüm gelmeden önce Müslüman olun ve] ancak Müslüman olarak ölü" dedi) [Bakara 132]

Dikkat edilirse, falanca din mensubu olarak değil, Müslüman olarak ölü buyuruluyor. Müslümanın eğrisi de, doğrusu da olur. Doğru Müslüman elbette iyisidir. Hanif doğru demektir. Hanif Müslüman doğru Müslüman demektir. Türkçesi ne ise onu söylemek gerekir. Uydurma söz yerine uydurma hadis demek gibi kasten hanif kelimesinin Türkçesini yazmamak art niyetli olmayı gösterir.

(İsa, küfürlerini sezince, "Allah yolunda bana kim yardımcı olacak" dedi. [imanlı] Havariler, "Biz, Allah yolunda yardımcıyız; Allah'a inandık, sen şahit ol, biz Müslümanız" dediler.) [Al-i İmran 52] Hazret-i Âdem'den beri gelen bütün hak dinlerin Müslümanlık olduğu bu âyette de görülmektedir.

Yahudiler: İbrahim Yahudi'dir ve biz onun dinine bağlıyız, demeleri üzerine şu âyet nazil olmuştur:

(De ki, "Ey Ehl-i kitap, "Ancak Allah'a kulluk etmek, Ona bir şeyi eş koşmamak, Allah'ı bırakıp birbirimizi rab edinmemek üzere, bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin" Eğer yüz çevirirlerse, "Şahit olun, biz Müslümanız" deyin.) [Al-i İmran 64]

Âyette geçen ortak söz, imanın altı esasıdır. Biri noksan olursa o kimse Müslüman olamaz. Âyetin sonunda, enna müslimun = Bizler Müslümanlarız deniyor. O halde Müslüman olmayan, ortak söze gelmiş olamaz. Hazret-i İbrahim'in Yahudi veya Hristiyan olmadığı, bütün peygamberler gibi Müslüman olduğu şu âyette de açıkça bildiriliyor:

(İbrahim, ne Yahudi, ne de Hristiyandı; o, doğru [Allah'ı bir tanıyan] bir Müslüman idi; müşriklerden de değildi.) [Al-i İmran 67]

Müslüman olarak can verin

Tek hak dinin Müslümanlık olduğunu bildiren âyetlerden bazıları:

([İbrahim ve İsmail dedi ki:] Rabbimiz, ikimizi Müslüman kıl, hem de soyumuzdan Müslüman bir ümmet meydana getir.) [Bakara 128]

(O, meleklerle peygamberleri ilah edinmenizi de size emretmez. Siz Müslüman olduktan sonra, size küfrü emreder mi?) [Al-i İmran 80] Müslümanlıktan başka dinin küfür olduğunu bildiriliyor.

(Ey inananlar, ancak Müslüman olarak ölü.) [Al-i İmran 102]

([Yusuf aleyhisselam dedi ki:] Canımı Müslüman olarak al.) [Yusuf 101]

(Ey Rabbimiz, Müslüman olarak canımızı al.) [Araf 126] Bu âyetlerde, başka din üzerine değil ancak Müslüman olarak ölmek emrediliyor.

(Bugün size dininizi kemale erdirdim, size olan nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı beğendim.) [Maide 3] İslamiyet son dindir ve Allah ancak İslam dininden razıdır mealindedir.

(Ben Müslümanların ilkiyim.) [Enam 163] **Resulullah**, kavminin ilk Müslümanıdır.

(Allah doğru yola koymak istediğinin kalbini İslam'a açar.) [Enam 125] Doğru yol İslam'dır.

(Bana Müslüman olmam emrolundu.) [Yunus 72] Her **Peygamber** Müslümandır.

[Firavun] "İsrail oğullarının inandığı ilaha ve ondan başka ilah olmadığına iman ettim. Ben de Müslümanım" dedi.) [Yunus 90] İsrail oğullarının inandığı din de Müslümanlıktır.

(Artık Müslüman olacak mısınız?) [Enbiya 108], (Kâfirler, [Cehennemde] keşke biz de Müslüman olsaydık diyecekler.) [Hicr 2] Kurtuluş ancak Müslümanlıktadır.

(Allah, Müslüman olmanız için nimetler veriyor.) [Nahl 81] Nimetler Müslüman içindir.

(De ki: Müslüman olmakla emrolundum.) [Neml 91] Müslüman olmak emrediliyor.

(Ondan [Kur'an gelmeden] önce kendilerine kitap verilenler de [Musevi ve İseviler de] iman ederler. Onlara [Kur'an] okunduğu zaman, "Ona iman ettik. Çünkü o Rabbimizden gelmiş bir gerçektir. Esasen biz daha önce de Müslüman idik" derler.) [Kasas 52,53] Hazret-i Musa ve Hazret-i İsa'nın o zamanki dinine mensup olanların da **Peygamberimiz**in ümmeti gibi Müslüman olduğu bildirilmektedir.

(Müslüman erkeklere ve Müslüman kadınlara.... Allah büyük mükafat hazırlamıştır.) [Ahzab 35] Demek ki mükafat ancak Müslümanlaradır.

(Allah'a davet eden ve salih amel işleyip ben Müslümanım diyenden daha güzel sözlü kim olabilir?) [Fussilet 33] Gerçek Müslüman olandan daha iyisi yoktur.

(Âyetlerimize inanıp Müslüman olan kullarım! Bugün size korku yoktur. Eşlerinizle Cennete girin. Orada ikram görüp sevindirileceksiniz.) [Zuhruf 69,70] Cennete ancak Müslüman girer.

(Havariler, "Biz iman ettik, gerçek Müslüman olduğumuza şahit ol" demişlerdi.) [Maide 111]

(Musa dedi ki: "Ey kavmim, eğer Allah'a inanıp, halis Müslüman olmuşsanız, ona güvenin.) [Yunus 84]

(Biz Kur'anı Müslümanlara hidayet, rahmet ve müjde olarak indirdik.) [Nahl 89]

(Size Müslüman adını veren Odur.) [Hac 78]

Hazret-i Süleyman dedi ki: (Bana Müslüman olarak gelin.) [Neml 31]

Melike dedi ki: (Biz daha önce Müslüman olmuştuk.) [Neml 42]

(Sen ancak âyetlerimize inanan Müslümanlara işittirebilirsin.) [Neml 81]

(Ben gerçek Müslümanlardanım.) [Ahkaf 15]

(Biz Müslümanları suçlular gibi yapar mıyız?) [Kalem 35]

Ebu Hanife ne demek?

Soru: Arapça'da Ebu baba demektir. Araplar ilk çocuklarının adıyla anılır. Numan bin Sabit'in kızının adı "Hanife" idi. Ebu Hanife, Hanife'nin babası demektir. Ne diye Ebu Hanife, doğru inanan kimse diye tarif ediyorsunuz?

CEVAP:

Siz ya Arapçayı bilmiyorsunuz veya kasıtlı olarak Ebu Hanife unvanına kızıyorsunuz. Eğer her zaman ebu kelimesi baba demekse şunlar ne demek oluyor?

Ebu Cehil = Cahilin babası mı demektir? Ebu Cehilin ilk çocuğu Cehil mi idi?

Ebu Hureyre = Kedinin babası mı demektir? Onun ilk çocuğu kedi mi idi?

Ebu Bekri Sıddık = Sıddıkın babası mı demektir? Sıddık diye bir oğlu mu vardı?

Ebu Türab = Toprak babası mı demektir? Hazret-i Ali'nin ilk çocuğu toprak mı idi?

Böyle deyimler Türkçede de vardır. Birkaç örnek verelim:

Para babası demek, paranın babası demek değildir.

Fakir babası demek, fakirin babası demek değildir.

Baba adam demek, çocuğu olan insan demek değildir. Demirel'e baba dendi ama çocuğu yok.

Ebu Cehil = Cahilin daniskası demektir. Ebu Hanife de doğru inanan, İslamiyet'e sarılan kimse, hakiki Müslümanların babası yani imamı demektir.

Ebu Hureyre = Kedileri çok seven insan, onlara acıyan demektir.

Ebu Bekri Sıddık = Hep doğru söyleyici, **Resulullah** tasdik edici anlamındadır. Siz, öteki sahabeler tasdik etmedi mi, doğruyu söylemedi mi diyorsunuz. Elbette hepsi doğrudur. Ama Ebu Bekrin doğruluğu pek meşhurdu. Miraca gidildiği inkâr edilince ilk önce o tasdik etti. "**Resulullah** gittim geldim diyorsa doğrudur" dedi ve adı Ebu Bekri Sıddık oldu.

Hepsi doğru insanlar

Soru: Madem "Ebu Hanife" Hanife'nin babası değil de "Doğruların babası" ise, şu insanlar doğru değil mi? Ali, İbni Abbas, Mikdat, Selman, Ammar bin Yasir, Abdullah ibni Ebi Vefa?

CEVAP:

Kur'an-ı kerimde eshab-ı kiramın tamamının Cennetlik olduğu bildiriliyor. (Hadid 10)

Eshabın hepsi doğru insanlardır, eğrilik hiç birinde yoktur. Eğrilik sizin mantığınızdadır. Eshabın her biri Ebu Hanife'dir. İmam-ı a'zama öyle bir unvan verilince ötekiler eğri mi olur? Bir çok âlime çeşitli unvanlar verilmiştir. Mesela, imam-ı Gazali'ye Hücet-ül İslam denmiştir. İslam'da söz sahibi büyük âlim demektir. Buradan diğer âlimler, büyük değil anlamı çıkar mı?

İmam-ı Rabbani'ye, Rabbani denmiştir, ötekiler hâşâ şeytani değildir. İmam-ı Rabbani'nin oğlu **Muhammed** Masum Faruki hazretlerine de, Urvet-ül vüska denmiştir, yapışılacak sağlam ip demektir. Öteki âlimler sağlam değil anlamı çıkmaz.

Şâfiî âlimlerinden **Muhammed** Remlî'ye Şemseddin = Dinin güneşi unvanı verilmiştir. Öteki âlimler, güneş değil manasına gelmez.

Tâc-üş-şerîa = Şeriatın tacı, Necmeddin = Dinin yıldızı gibi unvan alan âlimler de vardır. Bu âlimlere böyle unvan verilince ötekiler kötülenmiş olmaz. İmam-ı a'zam, doğruların imamı olunca ötekiler doğru değil denmez.

Hanif diye bir din yoktur

Soru: Hanif, ayrı bir din değil ise, kuru kuruya sadece "doğru" demek ise, neden Hazret-i İbrahim'e, (O müşriklerden değildi) deniyor? Diğer Elçiler müşrik miydi? Hazret-i **Muhammed** de, (Sakin müşriklerden olma) deniyor. Peki Allah onda bir eğrilik mi gördü de öyle söylüyor?

CEVAP:

Hanif kelimesini bir din olarak göstermek için ne numaralar yapıyor öyle? İbrahim aleyhisselama sadece müşriklerden değildi denmiyor. O Hristiyan ve Yahudi de değildi deniyor. Sebebi ise, Hristiyanlar da, Yahudiler de o bizdendi, dedikleri için öyle deniyor. O müşrikti diyenlere de cevap veriliyor. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(İbrahim, ne Yahudi, ne de Hristiyan idi; fakat o, Allah'ı bir tanıyan doğru bir Müslüman idi; müşriklerden de değildi.) [**Al-i İmran** 67]

(İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarının Yahudi veya Hristiyan olduğunu söyleyenlere de ki: Siz mi iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı? Allah'ın bildirdiğini gizleyenden daha zâlim kim olabilir? Allah yaptıklarınızdan gâfil değildir.) [**Bakara** 140] Bu âyet de gösteriyor ki, hiçbir **Peygamber** Yahudi ve Hristiyan değildi, hepsi Müslüman idi. Hanif diye ayrı bir din sahibi değillerdi. Hepsi Müslüman idi. Hazret-i Âdem'den beri gelen bütün **Peygamberler** Müslüman idi.

(Kâfirler, Allah'ın emirleri ile Resullerinin emirlerini birbirinden ayırmak istiyor. [Yahudiler] bir kısmına [Musa ve daha öncekilere] inanırız. Bir kısmına [İsa ve **Muhammed**]e inanmayız. [Hristiyanlar ise, İsa Allah'ın oğlu diyor.] Bu inanışları ve dinleri kıymetsizdir. Hepsi kâfirdir, hepsine çok acı azaplar hazırladık. Bütün **Peygamberlere** iman edip, hiçbirini diğerinden ayırmayan [Müslümanlar] ise, Allah'ın mükafatına kavuşacaktır.) [**Nisa** 150-152] Bu âyet de Allah'ın emri ile **Peygamberlerin** emirlerinin ayrı olmadığı, aynı olduğu, biri hanif [doğru] ötekilerin eğri olmadığı, hepsine iman gerektiği bildirilmektedir.

Resulullaha bildirilenlerin bir kısmı Onun şahsında ümmetine hitaptır. Birkaçı şöyledir:

(Yüzünü tevhid dinine döndür, sakın müşriklerden olma.) [Yunus 105] Hâşâ **Peygamber** efendimiz, müşriklerden mi olacaktı da böyle emredildi?

(Allah'ı bırakıp da sana fayda veya zarar vermeyecek şeylere tapma.) [Yunus 106] Hâşâ **Peygamber** efendimiz, putlara mı tapacaktı da böyle söylenmişti?

(Eğer bunu yaparsan, o takdirde sen mutlaka zalimlerden olursun.) [Yunus 106]

(Eğer o [**Peygamber**] bize atfen, [Kur'ana] bazı sözler katsaydı, biz onu kuvvetle yakalayıp şah damarını koparır, helak ederdik, hiçbiriniz de buna engel olamazdınız.) [Hakka 44-47] Hâşâ **Peygamber** efendimiz, Kur'anı mı değiştirecekti de böyle hitap ediliyor?

(Yeryüzünde savaşırken, düşmanı yere sermeden esir almak [alınan esirleri mal karşılığı olarak salıvermek] hiçbir **Peygambere** yaraşmaz. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz, Allah ise, ahireti kazanmanızı istiyor.) [Enfal 67] Hâşâ **Peygamber** efendimiz, geçici dünya malı mı istiyordu?

Şu halde (İbrahim müşriklerden değildi) demek, o hanif diye ayrı bir dinden idi demek değildir.

Eskiden ehl-i kitabın âlimleri de bu kadar cahil değildi, böyle cahilce şeyleri gündeme bile getirmezlerdi, İslam âlimlerine cevap veremeyip, sadece biz böyle inanıyoruz derlerdi. Şimdi böyle cahilce sözleri müslümanlar söylemeyeceğine göre, bunları din cahili misyonerler uyduruyor.

Selamın sünnet şekli

Soru: (Hanif selamı ile selam derim) diyenler var. Böyle selam uygun mudur?

CEVAP:

Hanif selamı diye bir selam yok, **Peygamber** efendimizin bildirdiği normal selam vardır. Ne **Peygamber** efendimiz ne de bir İslam âlimi böyle selam vermemiştir. Böyle selam vermek sünnete ve Kur'an-ı kerime uymadığı için bid'attir. İslam'dan önce Araplar "hayyekellah = Allah sana uzun ömür versin" diye selamlaşırldı. İslamiyet gelince Selamün aleyküm veya Esselamü aleyküm diye selam verilmesi emredildi. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Âyetlerimize inananlar sana gelince, Selamün aleyküm de.) [Enam 54]

(Henüz Cennete girmeyen, ama Cenneti umanlar, Cennet ehline, Selamün aleyküm derler.) [Araf 46]

(Melekler, Cennet ehline, Sabretmenize karşılık Selamün aleyküm derler.) [Rad 24]

(Melekler, "Selamün aleyküm, yaptıklarınıza karşılık haydi Cennete girin" derler.) [Nahl 32]

(Cennet bekçileri, "Selamün aleyküm, hoş geldiniz. Ebedi olarak buraya girin" derler.) [Zümer 73]

Hadis-i şeriflerde de buyuruluyor ki:

(Cuma günü vahşi hayvanlar birbirlerine Selâmün aleyküm, bugün Cuma derler.) [Deylemi]

(Aleykesselam, ölülerin selamıdır. Din kardeşinize rastlayınca "Esselâmü aleyküm verahmetüllahi ve berekatuhü" diye selam verin.) [İ.Sünni]

(**Resulullah** birinin kapısına gelince, "Esselamü aleyküm" derdi.) [Ebu Davud, İ. Ahmed]

(Ehli Cennet, nimetler içinde iken kendilerini bir nur kaplar. Rabbin cemali ile şereflenirler ve "Esselâmü aleyküm ya ehli Cennet" denir. işte Kur'andaki "Selamün kavlen mirrabbirrahim" âyetindeki murat budur. Ondan sonra Allah onlara nazar eder, onlar da Allah'a nazar ederler. Rablerine nazar ettikleri müddetçe, başka hiçbir nimete iltifat etmezler. Tâ ki, **Allahü teâlâ**nın teması kalkıp, nuru ve bereketi kalkıncaya kadar.)
[Nesai, ibni Mace]

Hanif dini ne demek?

Soru: Hanif dinindeyiz diyen bazı kimseler, Müslüman olmayı aşağılayıp, (Biz yalnız Kur'ana uyarız. Kur'anda günde iki vakit namaz vardır, o da ikişer rekâttır) diyorlar. Namaz beş vakit değil mi?

CEVAP:

Elbette beş vakittir. Hanif'in ve Hanifçilerin ne olduğunu açıklayalım:

Hanif, doğru inanan, hak yolda olan, İslamiyet'e sarılan, Allah'ı bir bilen Müslüman demektir, fakat bir kimse Hanif'im dedi diye, onun doğru yolda olduğu, Müslüman olduğu anlaşılmaz. Kendisine ne isim verirse versin, hattâ ben Müslümanım dese de, dinin açık bir hükmünü inkâr ederse kâfir olur. Hanifçiler ise, Kur'an-ı kerimi kendi görüşlerine göre yorumlayarak, sapık bir yol tutarlar.

Resulullah'ın dışlandığı dine, din değil, dinsizlik denir. Hanifçiler de, yalnız Kur'an diyenler gibi, kesinlikle Kur'an-ı kerime inanmazlar. **Allahü teâlâ**, yalnız bana tâbi olun demiyor, (Allah'a ve Resulüne tâbi olun) buyuruyor. Resulünü devre dışı bırakanlar, **Allahü teâlâ**nın bu emirlerini açıkça çiğnemiş oluyorlar. Allah'ın emrini çiğneyen, o âyetlere inanmayan kimse, nasıl Müslüman olur? **Resulullah**ın bildirdiklerine de uymak gerektiğini bildiren âyet-i kerimelerden bazılarının mealleri şöyledir:

(Allah'a ve Resulüne itaat edin!) [Enfal 20] (Resule itaat de Kur'an-ı kerimin emridir.)

(Allah ve Resulüne itaat eden, en büyük kurtuluşa ermiştir.) [Ahzab 71]

(Resulüm de ki: "Bana uyun ki, Allah da sizi sevsin!") [Al-i İmran 31]

(Allah'a ve Resulüne inanmayan [kâfir olur] kâfirler için çalgın bir ateş hazırladık.) [Feth 13] (Resulüne inanmayan da kâfirdir. **Resulullah**a inanmak demek, Onun bildirdiklerinin tamamını kabul etmek, inanıp hepsini beğenmek demektir.)

(De ki, Allah'a ve Resulüne itaat edin! [İtaat etmeyip] yüz çevirenler [kâfir olanlar], bilsinler ki, Allah, kâfirleri sevmez.) [Âl-i İmran 32] (Sadece Allah'tan değil, Resulünden de yüz çeviren kâfirdir.)

(Resulümün verdiğini alın, yasakladığından da sakının!) [Haşr 7]

(O **Peygamber**, güzel şeyleri helal, çirkin şeyleri haram kılar.) [Araf 157] (**Allahü teâlâ**, haram kılma yetkisini Resulüne de vermiştir.)

(Resule itaat eden, Allah'a itaat etmiş olur.) [Nisa 80]

(Allah'a ve Resulüne karşı gelen, apaçık bir sapıklıktadır.) [Ahzab 36]

(Allah ve Resulüne itaat eden Cennete, isyan eden Cehenneme gider.) [Nisa 13,14]

(İhtilafı bir işin hükmünü Allah ve Resulünden [Kitap ve sünnetten] anlayın!) [Nisa 59]

(Biz her **Peygamberi**, kendisine itaat edilsin diye gönderdik.) [Nisa 64]

Allahü teâlâ, Resulüne Kur'anın açıklamasını, hüküm koymasını emredip, iman, itaat ve kelime-i şehadette de, Resulünü kendisiyle birlikte bildiriyor. İki âyet-i kerime meali:

(Kur'anı insanlara açıklayasın diye sana indirdik.) [Nahl 44]

(Size kitabı, hikmeti getiren ve bilmediklerinizi öğreten bir Resul gönderdik.) [Bakara 151] İmam-ı Şafii hazretleri buyuruyor ki: Bu âyetteki hikmet, sünnettir. Önce Kur'an, peşinden hikmet bildirilmiştir. (Risale s.78)

Bu konudaki hadis-i şerifler de şöyledir:

(Bana Kur'anın misli kadar daha hüküm verildi.) [İ. Ahmed]

(Yalnız Kur'andaki helal ve haramı kabul edin diyenler çıkar. İyi bilin, **Peygamberin** haram kılması, Allah'ın haram kılması gibidir.) [Tirmizi, Darimi]

(Bana uyan Cennete girer, bana isyan edense Cennete giremez.) [Buhari]

(Ümmetim bozulunca, sünnetimi ayakta tutana şehit sevabı verilir.) [Hakim]

(İhtilaflarda, sünnetime ve Hulefa-i raşidinin sünnetine sımsıkı sarılın!) [Tirmizi]

(Bana uyan, Allah'a uymuş, bana asi olan da, Allah'a asi olmuş olur.) [Buhari]

Mezhepsizler, dindeki dört delilin ikisini kabul etmeyip, kitap ve sünnetten başka delil yok diyorlar. Mezhepsizleri de geride bırakan türedi zındıklar, kitap ve sünnet tabirine bile saldırıp, (Kur'andan başka, sünnet adı altında din çıkarılıyor, Kur'anı getirmekle **Peygamberin** işi bitti, o bir postacıydı) diyerek sünneti Kur'andan farklı gibi gösteriyorlar. Âyet-i kerimelerde bunların kâfir oldukları bildiriliyor.

Görüldüğü gibi, yalnız Kur'an diyerek, Resule uymayanların, sahtekâr birer kâfir olduklarını, Allah ve Resulü bildirmektedir. Bunların, Kur'ana inanıyorum demeleri yalandır, çünkü Kur'an-ı kerimi toplayanlar da, hadis-i şerifleri bildirenler de **Eshab-ı kiram**dır. Birine inanıp öteki inkâr edilmez. **Resulullah** efendimiz, bunların çıkacağını mucize olarak 14 asır önce bildirmiştir. Üç hadis-i şerif meali:

(Bir zaman gelir, beni yalanlayanlar çıkar. Bir hadis söylenince, "**Resulullah** böyle şey söylemez. Bunu bırak, Kur'andan söyle" derler.) [Ebu Ya'la]

(Bazı kibirli kişiler çıkacak, "Allah Kur'anda bildirilenden başka bir şeyi haram kılmadı" diyecek. Yemin ederim ki, benim de emrettiğim, yasakladığım, koyduğum hükümler vardır. Bunların sayısı Kur'andaki hükümlerden daha çoktur.) [Ebu Davud]

(Kur'andan başka delil kabul etmem diyen [türedi]ler çıkacak.) [Ebu Davud]

(Bize yalnız Kur'andan söyle) diyen birine, İmran bin Husayn hazretleri, (Ey ahmak! Kur'anda, namazların kaç rekât olduğunu bulabilir misin?) dedi. Hazret-i Ömer, farzların seferde kaç rekât kılınacağını Kur'anda bulamadık diyenlere, (Kur'anda bulamadığımızı, **Resulullah**'tan gördüğümüz gibi yaparız. O, seferde, 4 rekâtlı farzları iki kıladı) buyurdu. (Mizan-ül-kübra)

Resulullah'a uymanın önemi anlaşılınca, Kur'an-ı kerimin açıklaması olan hadis-i şeriflere de uymak gerektiği anlaşılır. **Hadis-i şerifler** olmasaydı, namazların kaç rekât olduğu ve nasıl kılınacağı, zekâtın, orucun, haccın farzları, hukuk bilgileri bilinemezdi. Yani hiç kimse, bunları Kur'an-ı kerimden çıkaramazdı. Şu halde Kur'an-ı kerimi anlamak için, onun açıklaması olan hadis-i şeriflere ihtiyaç vardır. **Hadis-i şerifleri** de anlamak için âlimlere ihtiyaç vardır. **Allahü teâlâ**, (**Peygambere** sorun, âlimlere sorun) buyuruyor. Herkes Kur'anı anlayabilseydi o zaman peygambere ne lüzum kalırdı? Kur'an-ı kerimi doğru anlayamadıkları için 72 sapık fırka meydana çıktı? Üç âyet-i kerime meali:

(Eğer onun hükmünü peygambere veya ülül-emre [yetkililere, âlimlere] sorsalardı, öğrenmiş olurlardı.) [Nisa 83] (Demek ki, ülül-emre de uyulması gerekiyor.)

(Verdiğimiz bu misalleri ancak âlim olanlar anlar.) [Ankebut 43]

(Bilmiyorsanız âlimlere sorun.) [Nahl 43]

Bu âyetler, Kur'an-ı kerimi anlamak için âlimlerin açıklamasına da ihtiyaç olduğunu bildiriyor. Zaten Kur'an meali okuyan, murad-ı ilahiyi öğrenemez. Tercüme edenin bilgi derecesine göre, yaptığı açıklamayı öğrenir. Bir cahilin veya bir sapığın yazdığı meali okuyan da, **Allahü teâlâ**nın bildirmek istediğini değil, tercüme edenin anlam sanarak kendi kafasından anlatmak istediğini öğrenir.

Kur'an-ı kerim mealini okuyan, amel ve ibadetle ilgili bilgileri öğrenemez. İtikada ait bilgileri ise öğrenmesi hiç mümkün olmaz, çünkü 72 dalalet fırkası, Kur'an-ı kerime yanlış mana verdiği için sapmıştır.

Kur'an-ı kerim, dinin anayasası hükmündedir. Yüz binlerce hadis-i şeriflerle açıklanmıştır. Âlimler, Kur'an-ı kerimi ve hadis-i şerifleri açıklamıştır. Bu açıklamalar olmadan Kur'an-ı kerime uyulamaz. Bugünkü Anayasa da öyledir. Kanunlar, tüzükler, yönetmelikler ve mahkeme icthadlarıyla ülke yönetilmektedir. Bunlar olmadan sadece anayasa ile ülke yönetilmez. Anayasa hep kanunlara havale eder. Kur'an-ı kerim de hep **Resulullah**'a havale eder, âlimlere havale eder. Onun için, sadece anayasa ile memleket idare edilmez, Kur'an mealinden de din öğrenilmez.

Hanifçilerin, (Namaz iki vakittir, hem de iki rekâttır) demeleri, Kur'an-ı kerime de sünnete de aykırıdır.